

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 11C/146/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812217981
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Škvaridlová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3812217981.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Ľudmilou Škvaridlovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova ul. č. 25, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o. Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti odporkyni Slovenská republika, zast. Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

Návrh navrhovateľa na prerušenie konania zo dňa 18.7.2014 **z a m i e t a.**

Návrh **z a m i e t a.**

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd medzitímnym rozsudkom rozhodol podľa § 152 odst.2 veta druhá O.s.p. o tom, že odporkyňa je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza tým, že súd nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v zákonnej lehote, rozhodol o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote, rozhodol o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote a zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote a rozsudkom vo veci samej rozhodol tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi majetkovú škodu a nemajetkovú škodu.

Navrhovateľ podal hromadne návrhy na začatie konania, ktorými sa domáhal voči odporkyni náhrady škody podľa z. č. 514/2003 Z. z. - o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších zmien a doplnkov, preto súd uznesením č. k. 11C/146/2012 zo dňa 24. októbra 2012 podľa § 112 odst.1 O.s.p. v záujme hospodárnosti konania spojil na spoločné konanie vecí vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 11C/146/2012, 11C/147/2012, 11C/149/2012, 11C/150/2012, 11C/151/2012, 11C/152/2012, 11C/153/2012, 11C/154/2012, 11C/155/2012, 11C/156/2012, 11C/157/2012, 11C/158/2012, 11C/159/2012, 11C/160/2012, 11C/161/2012, 11C/162/2012, 11C/163/2012, 11C/164/2012, 11C/165/2012, 11C/166/2012, 11C/167/2012, 11C/168/2012, 11C/169/2012, 11C/170/2012, 11C/171/2012, 11C/172/2012, 11C/173/2012, 11C/174/2012, 11C/175/2012, 11C/176/2012, 11C/177/2012, 11C/178/2012, 11C/179/2012, 11C/180/2012, 11C/181/2012, 11C/182/2012, 11C/183/2012, 11C/184/2012, 11C/185/2012, 11C/186/2012, 11C/187/2012, 11C/189/2012, 11C/190/2012, 11C/192/2012, 11C/193/2012, 11C/194/2012, 11C/195/2012, 11C/196/2012, 11C/198/2012, 11C/199/2012, 11C/200/2012, 11C/201/2012, 11C/202/2012, 11C/203/2012, 11C/204/2012, 11C/205/2012, 11C/206/2012, 11C/207/2012, 11C/208/2012, 11C/209/2012, 11C/210/2012, 11C/211/2012, 11C/212/2012, 11C/214/2012, 11C/215/2012, 11C/216/2012,

11C/217/2012, 11C/218/2012, 11C/219/2012, 11C/220/2012, 11C/221/2012, 11C/222/2012, 11C/223/2012, 11C/224/2012, 11C/225/2012, 11C/226/2012, 11C/227/2012, 11C/228/2012, 11C/229/2012, 11C/230/2012, 11C/231/2012, 11C/232/2012, 11C/233/2012, 11C/234/2012, 11C/235/2012, 11C/236/2012, 11C/237/2012, 11C/238/2012, 11C/239/2012, 11C/240/2012, 11C/241/2012, 11C/242/2012, 11C/243/2012, 11C/244/2012, 11C/245/2012, 11C/246/2012, 11C/247/2012, 11C/248/2012, 11C/249/2012, 11C/250/2012, 11C/251/2012, 11C/252/2012, 11C/253/2012, 11C/254/2012, 11C/255/2012, 11C/256/2012, 11C/257/2012, 11C/258/2012, 11C/259/2012, 11C/260/2012, 11C/261/2012, 11C/262/2012, 11C/263/2012, 11C/264/2012, 11C/265/2012, 11C/266/2012, 11C/267/2012, 11C/268/2012, 11C/269/2012, 11C/270/2012, ktoré sa vedú pod sp. zn. 11C/146/2012.

Vo veciach 11C 172/2012, 11C 168/2012, 11C 178/2012, 11C 176/2012, 11C 175/2012, 11C 174/2012, 11C 170/2012, 11C 153/2012, 11C 169/2012, 11C 162/2012, 11C 161/2012, 11C 154/2012, 11C 180/2012, 11C 208/2012, 11C 206/2012, 11C 207/2012, 11C 196/2012, 11C 190/2012, 11C 185/2012, 11C 184/2012, 11C 183/2012, 11C 246/2012, 11C 245/2012, 11C 244/2012, 11C 243/2012, 11C 242/2012, 11C 241/2012, 11C 240/2012, 11C 235/2012, 11C 234/2012, 11C 233/2012, 11C 232/2012, 11C 231/2012, 11C 230/2012, 11C 229/2012, 11C 228/2012, 11C 226/2012, 11C 225/2012, 11C 217/2012, 11C 215/2012, 11C 247/2012, 11C 248/2012, 11C 249/2012, 11C 250/2012, 11C 251/2012, 11C 255/2012, 11C 257/2012, 11C 258/2012, 11C 269/2012 sa navrhovateľ návrhom domáhal náhrady škody, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza tým, že rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty (návrhy označené ako ISTINA RS). Navrhovateľ uplatnil voči odporkyni z titulu majetkovej škody sumu zodpovedajúcu náhrade istiny s príslušenstvom, ktorá bola predmetom exekúcie v jednotlivých exekučných konaniach, v ktorých bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá po uplynutí zákonnej lehoty a z titulu majetkovej ujmy uplatnil sumu zodpovedajúcu 20 % z uplatnenej istiny s príslušenstvom.

Z obsahu návrhov navrhovateľa vyplynulo, že navrhovateľ v nich poukázal, že ako veriteľ zo Zmlúv o úvere navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany jednotlivých dlžníkov a exekúciu navrhol vykonať pre pohľadávky, ktoré mu vznikli nesplnením záväzkov vyplývajúcich zo Zmlúv o úvere. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Prievidza (ďalej len exekučný súd) a požiadal ho o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa navrhovateľa exekučný súd bol povinný rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak, že žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora zamietol. Súd o žiadosti o udelenie poverenia rozhodol po uplynutí zákonom stanovenej lehoty 15 dní. Navrhovateľ považoval tento postup súdu za nesprávny, charakterizovaný tým, že nevydaním rozhodnutia zákonom stanovenej lehoty, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov; vykonaním úradného postupu bez plnenia zákonných podmienok, bol príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a jeho nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa.

Navrhovateľ ďalej v návrhu uviedol, že exekučný súd tým, že svojím nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny, a to bez splnenia zákonných podmienok, na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý podľa neho založil prekážku vo veci rozhodnutej medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným odvíjajúceho svoju podstatu od uzavretej Zmluvy o úvere.

Podľa navrhovateľa všeobecný súd, ktorý konal v pozícií exekučného súdu, nie je legitímne schopný vykonať úkony smerujúce k opätovnému komplexnému rozhodovaniu o veci s tým, že výsledkom takéhoto rozhodovania je úplná nemožnosť vykonať právo pre veriteľa. Uviedol, že existencia rozsudku rozhodcovského súdu, ktorý je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný, spôsobuje prekážku veci právoplatne rozhodnutej tak, ako je už uvedené vyššie a tým zamedzuje, aby navrhovateľ inicioval občianske súdne konanie a požadoval súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom.

Navrhovateľ považuje takýto postup exekučného súdu za nesprávny a v rozpore s § 44 odst.2 Exekučného poriadku. V danom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu

postupovať nesústredene a so zbytočnými priet'ahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť exekučného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, lebo počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 odst.2 Ústavy Slovenskej republiky.

Navrhovateľ sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody po doručení upovedomenia o začatí exekúcie.

Tiež poukázal na to, že podľa platnej právnej úpravy je rozsudok rozhodcovského súdu rovnocenným exekučným titulom s rozsudkom vydaným všeobecným súdom v občianskom súdnom konaní.

Navrhovateľ uplatnil z dôvodu nesprávneho úradného postupu súdu voči odporkyni náhradu majetkovej škody predstavujúcej náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu vedenom proti dlžníkom zo záväzkového vzťahu založeného Zmluvou o úvere. Uplatnil i náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, lebo samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného článkom 46 odst.1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces zaručený článkom 6 odst.1 Európskeho Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, ktorý je podľa názoru navrhovateľa dôsledkom nesústredenej činnosti exekučného súdu a je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva navrhovateľa. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Poukázal tiež na to, že navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, lebo by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Uviedol, že postup exekučného súdu zamedzil navrhovateľovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára. Ako ďalšie dôvody na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol, že neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv navrhovateľa v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, vyvolala u navrhovateľa, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ale aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti ...; úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov; vyvolaná strata zisku zrealizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane navrhovateľa, ale aj na strane jeho majiteľov.

Výšku nemajetkovej ujmy uplatňuje v sume, ktorá predstavuje 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu navrhovateľa poukázala na viaceré nesplnené procesné podmienky a považovala návrh za zmätočný. Navrhovateľ neuviedol v návrhu spisovú značku príslušného exekučného konania, pod ktorou je vedené na súde, chýbajú relevantné údaje, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody, nepredložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy a podobne. Tvrdenie navrhovateľa, že nemá vedomosť o spisovej značke ním namietaného exekučného konania sa nezakladá na pravde, má charakter zavádzajúceho tvrdenia minimálne preto, že kto iný ako oprávnený v exekučnom konaní, ktorý si v súvislosti s ním uplatňuje právo na náhradu škody, má mať možnosť a záujem relevantným a jednoznačným spôsobom identifikovať konanie, v ktorom mu mala byť spôsobená škoda. Neoznačenie spisovej značky exekučného konania, v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu bol jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosť navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu. Odporkyňa zdôraznila, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, lebo navrhovateľ uvádza rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako zamietanie nezákonného rozhodnutia a zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe priet'ahov. Z takto formulovanej žaloby nie je jednoznačne jasné na základe akého titulu si navrhovateľ uplatňuje škodu, keď v žalobnom návrhu sa tieto tituly prelínajú a navrhovateľ jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu/titulu si uplatňuje svoj nárok, či si uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodov priet'ahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia, alebo z dôvodu nerozhodnutia zákonom stanovenej lehote.

K priet'ahom konania uviedla, že navrhovateľ neuvádza kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu, t. j. neuviedol, či v rámci predbežného prerokovania zo strany odporkyne využil

možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy v príslušnom konaní predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti. Podľa odporkyne, všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, ale túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR.

K žiadosti navrhovateľa na predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody odporkyňa uviedla, že dňa 23.4.2012 jej boli doručené prvé žiadosti navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom už dňa 27.9.2012 bol súdu doručený návrh vo veci samej. Z uvedeného je zrejmé, že navrhovateľ návrh nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty uvedenej v § 16 odst.1 z. č. 514/2003 Z. z. - o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších zmien a doplnkov, preto odporkyňa považovala jeho nárok za predčasne uplatnený. Aj napriek opakovaným výzvam zo strany odporkyne na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody navrhovateľ nepreukázal žiadané skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, dátumy, kedy sa dozvedel o škode, nepredložil doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu a neuviedol skutočnosti, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prietahy. Navrhovateľ vôbec neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie jeho žiadosti a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Z vyššie uvedených dôvodov nárok navrhovateľa odporkyňa nepovažovala za predbežne prerokovaný.

K nároku na náhradu škody, konkrétne k nesprávnemu úradnému postupu týkajúceho sa rozhodnutia exekučného súdu o žiadosti o vydanie poverenia po 15-dňovej lehote odporkyňa uviedla, že lehota na poverenie exekútora vykonaním exekúcie je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie a ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 odst.1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Toto sa prejavilo vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočnom vzniku trov exekučného konania. V súvislosti s tým odporkyňa poukázala na rozsudok Súdného dvora EÚ - Austurcom C-40/08, ktorý nevyúlčil posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. Zdôraznila, že unáhlené konanie zo strany súdov by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritéria zákonnosti. Poukázala na ustanovenie § 44 odst. 2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2011, z ktorého jednoznačne vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučného titulu, čo znamená, že akýkoľvek nárok navrhovateľa vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 1.6.2011, nemá žiadnu oporu v zákone. Podľa právnej úpravy pred 1.6.2011, odporkyňa konštatovala, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní, čo konštatoval aj Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 16/02.

Skúmanie vykonateľných rozhodcovských rozsudkov je podľa odporkyne dôležité z pohľadu osobitnej právnej úpravy najmä preto, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Navrhovateľ považoval vo vzťahu k zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie za nesprávny úradný postup, pričom odporkyňa bola toho názoru, že tento postup nemôže byť nesprávnym úradným postupom podľa z. č. 514/2003 Z. z. a nemôže sa jednať ani o škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím okrem iného je nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, čo v danom prípade nebolo splnené. Zo znenia § 44 odst.2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, táto sa týka len prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí a ani sa logicky nedá predpokladať, že by to bol zámer zákonodarcu, pretože ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. Ak navrhovateľ tvrdil, že súd v exekučnom konaní prekročil svoju rozhodovaciu právomoc, keď vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu, v súvislosti s tým odporkyňa poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 60/2011 a tiež na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, z obsahu ktorých vyplýva, že vnútroštátny súd má povinnosť z úradnej povinnosti preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy.

K tvrdeniu existencie prietahov v konaní poukázala na § 9 odst.2 z. č. 514/2003 Z. z. (v znení účinnom od 1.1.2013), v ktorom je uvedené, z čoho je možné výlučne vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prietahoch v konaní. Zdôraznila, že navrhovateľ

si vo vzťahu k predpokladanom posúdenia existencie zbytočných prietáhov v konaní nesplnil ani povinnosť tvrdenia, ani povinnosť preukázania. Nepreukázal podanie sťažnosti na prietahy, existenciu právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, právoplatného rozhodnutia ESLP, či právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Kompetentný preskúmať, či bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je len Ústavný súd SR.

V súvislosti s tým (nesprávnym úradným postupom) odporkyňa vznesla námietku premlčania a uviedla, že pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.4.2009 (t. j. 3 roky pred dňom, kedy boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku) vznáša námietku premlčania.

K výške materiálnej škody vypočítanej navrhovateľom odporkyňa poukázala na to, že navrhovateľ nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody. Ak uplatnil majetkovú škodu vo výške istiny s príslušenstvom, nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ na preukázanie toho, čoho sa domáha. Predovšetkým nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a ani nevyožiteľnosť pohľadávky. Rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Uviedla, že nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci pre uplatnenie nároku navrhovateľa na súde. Navrhovateľ mal možnosť získať iný exekučný titul podaním návrhu na začatie konania, čo nevykonal a svojou nečinnosťou sám prispel k situácii, ktorú v návrhu namietla. Ak by aj nastala taká situácia, že si toto právo navrhovateľ uplatnil novým návrhom, musel by preukázať v prvom rade, že by mu súd bez akýchkoľvek pochybností priznal požadovaný nárok od dlžníka v sume, v ktorej ho požaduje od odporcu a v druhom rade, že pohľadávky sú nevyožiteľné v dôsledku pochybenia okresného súdu, t. j., že nebyť nesprávneho úradného postupu okresného súdu, došlo by k riadnemu a plnohodnotnému vymoženiu pohľadávky. Túto skutočnosť však navrhovateľ nepreukázal.

Čo sa týka nemajetkovej ujmy, tu odporkyňa uviedla, že je potrebné poznamenať, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov v spoločnosti v podobe „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. V tejto súvislosti poukázal na judikatúru rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011, kde je uvedené, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prietahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Odporkyňa ďalej uviedla, že navrhovateľ bližšie nekonkretizuje zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov, nespresnil, v čom a ako situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa. Rovnako požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 20 % z istiny a príslušenstva nie je podložená akýmikoľvek reálnymi skutočnosťami, či rozumnou úvahou. Odporkyňa považuje za krajne nesprávny spôsob určenia náhrady nemajetkovej ujmy percentuálnou čiastkou z tvrdenej skutočnej škody.

Zo žalobných návrhov nevyplýva a z tohto dôvodu odporkyňa nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy, ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Uviedla, že ak by sa malo prihliadnuť na dobré mravy a nemajetkovú ujmu s prihliadnutím na poškodenú osobu, tu zdôraznila, že navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, k čomu odporkyňa pripojila list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť č. JUST/A3/RM/kb D (2010)/1360 a poukázala na to, že sudy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú spotrebu ochranu práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ bol vnímaný ako spoločnosť, ktorá využíva neprijateľné podmienky, ktorá zneužíva slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Odporkyňa takto považovala konanie navrhovateľa za konanie v rozpore s dobrými mravmi pokiaľ uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže škoda mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej činnosti, pričom aj súdna moc musí pozornejšie skúmať práve podania navrhovateľa a to pri návrhoch na vykonanie exekúcie sudy musia obzvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nevydajú, s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom. S poukazom na charakteristiku príčinnej súvislosti medzi existenciou nesprávneho úradného postupu alebo vzniku škody a nemajetkovej ujmy odporkyňa uviedla, že navrhovateľovi žiadna škoda postupom okresného súdu nevznikla.

Vo veciach 11C 146/2012, 11C 256/2012, 11C 268/2012, 11C 267/2012, 11C 265/2012, 11C 262/2012, 11C 261/2012, 11C 259/2012, 11C 254/2012, 11C 239/2012, 11C 238/2012, 11C 237/2012, 11C

236/2012, 11C 227/2012, 11C 224/2012, 11C 222/2012, 11C 218/2012, 11C 181/2012, 11C 182/2012, 11C 186/2012, 11C 187/2012, 11C 193/2012, 11C 194/2012, 11C 195/2012, 11C 200/2012, 11C 201/2012, 11C 202/2012, 11C 214/2012, 11C 177/2012, 11C 165/2012, 11C 147/2012, 11C 149/2012, 11C 158/2012, 11C 157/2012, 11C 159/2012, 11C 160/2012, 11C 164/2012, 11C 166/2012, 11C 167/2012, 11C 173/2012, 11C 171/2012 sa navrhovateľ domáhal náhrady škody, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza tým, že rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o poverení po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty (návrhy označené navrhovateľom ako NP) a tým, že rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty (návrhy označené navrhovateľom ako NZP).

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu navrhovateľ uplatnil voči odporkyni náhradu majetkovej škody v sume 125 eur, ktorú špecifikoval ako náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Pri určení primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z právneho názoru Ústavného súdu SR, podľa ktorého pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 660 eur. Pomerná výška náhrady za jeden mesiac predstavuje sumu 55 eur (660 eur ročne : 12 mesiacov). Náhradu nemajetkovej ujmy uplatnil v sume rovnajúcej sa súčinu sumy 55 eur a počtu mesiacov zodpovedajúcim zbytočným prietahom v súdnom konaní. Tento druh nároku na náhradu škody navrhovateľ odôvodnil tým, že ako veriteľ zo Zmlúv o úvere navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany jednotlivých dlžníkov. Exekúciu navrhol vykonať pre svoje pohľadávky, ktoré mu vznikli nespĺnením záväzkov vyplývajúcich zo Zmlúv o úvere, ktoré ako veriteľ uzavrel s dlžníkmi, fyzickými osobami. Súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučnými titulmi okresnému súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Povinnosťou exekučného súdu bolo rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od jej doručenia. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a k rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tak, že žiadosť o udelenie poverenia súdneho exekútora zamietol po uplynutí zákonom stanovenej lehoty alebo po uplynutí zákonnej lehoty poverenie na vykonanie exekúcie vydal. Postup súdu považoval za nesprávny, charakterizovaný tým, že nebolo vydané rozhodnutie zákonom stanovenej lehoty, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov a nesprávny úradný postup vykonaním úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok bol príčinou konkrétneho následku, ktorý sa prejavil vznikom materiálnej škody a nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa. Takýto postup exekučného súdu považoval za nesprávny a v rozpore s § 44 odst.2 Exekučného poriadku z dôvodu, že v danom prípade neexistovala okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť exekučného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, lebo počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 odst.2 Ústavy Slovenskej republiky. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje voči odporkyni náhradu majetkovej škody v sume 125 eur, ktorú špecifikoval ako náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. V tomto období navrhovateľ na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných úkonov zamestnanca pomocou informačného systému vynaložil sumu 70 eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 eur a na administratívne spracovanie textov, urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné údaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania vynaložil sumu 15 eur. Navrhovateľ celkom vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, a to výlučne vplyvom nesústredenej činnosti exekučného súdu uplatnil sumu 125 eur. Táto suma by navrhovateľa nezaťažila, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonanie exekúcie by dodržal zákonom stanovenú lehotu.

Navrhovateľ uplatnil voči odporkyni aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie

zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v článku 48 odst. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného v článku 6 odst.1 Európskeho Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa navrhovateľa dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv poškodeného. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu rizík a to neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného; neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvenčii povinného. Navrhovateľ vníma náhradu nemajetkovej ujmy ako spravodlivú, satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Uviedol aj ďalšie dôvody na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy ako neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv navrhovateľa v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, vyvolala u navrhovateľa, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti; úplne zbytočné a právne nezodovodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku zrealizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane navrhovateľa, ale aj na strane jeho majiteľov; nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Navrhovateľ pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z toho, že pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 660 eur. V súvislosti s tým poukázal na viacero rozhodnutí Ústavného súdu SR. Túto primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky vyčíslil za celých 12 mesiacov tak ako uviedol súd vo výške 660 eur, pričom poškodený uskutočnil tento výpočet nároku alikvotným pomerom 55 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to práve na základe aplikácie doktríny Ústavného súdu SR, teda $660 \text{ eur} : 12 = 55 \text{ eur za mesiac}$. Navrhovateľ uviedol, že potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie práv a právneho princípu štátu.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k tomuto nároku navrhovateľa na náhradu škody uviedla, že v návrhu existujú viaceré nedostatky, resp. navrhovateľ nedokázal uviesť ani len spisovú značku príslušného exekučného konania, pod ktorou je exekučná vec vedená na súde, chýbajú relevantné údaje, ako dátum doručenia, podania na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátum, kedy sa navrhovateľ dozvedel o vzniku škody. Navrhovateľ nepredložil do spisu ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu exekučného konania, vznik skutočnej škody a nemajetkovej ujmy. Tvrdenie navrhovateľa o tom, že nemá vedomosť o spisovej značke ním namietaného exekučného konania sa podľa odporkyne nezakladá na pravde, má charakter zavádzajúceho tvrdenia minimálne preto, že kto iný ako oprávnený v exekučnom konaní, ktorý si v súvislosti s ním uplatňuje právo na náhradu škody, má mať možnosť a záujem relevantným a jednoznačným spôsobom identifikovať konanie, v ktorom mu mala byť spôsobená škoda. Zdôraznil, že neoznačenie spisovej značky exekučného konania, v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu, bolo jedným z dôvodov, pre ktorý Ústavný súd SR odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu a ako príklad uviedol rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 211/2012, IV. ÚS 366/2012, IV. ÚS 374/2012. Podľa odporkyne nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody navrhovateľa a nie je zrejmé, či navrhovateľ uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prietahov v súdnom konaní, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

K tvrdeným prietahom v exekučnom konaní odporkyňa poukázala na to, že navrhovateľom zvolený postup podávania žiadosti o informáciu o stave konania nie je možné považovať za riadny prostriedok

smerujúci k zabráneniu tvrdených prietahov a k ich účinnému odstráneniu. Navrhovateľ uviedol len postupy, ktoré podnikol na odstránenie prietahov, ale nie je možné žiadosť o informáciu o stave konania považovať za riadny opravný prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu tvrdených prietahov a k ich účinnému odstráneniu. V súvislosti s tým poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR, Nález z 3.5.2011 č. k. III. ÚS 69/2011, z ktorého vyplýva, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať podľa zásady vigilantius jura (každý nech si stráži svoje právo). To, že navrhovateľ nekonal tak, je možné pripísať iba jemu. Zdôraznil, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, lebo túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR.

K žiadosti navrhovateľa o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody odporkyňa uviedla, že dňa 23.4.2012 jej boli doručené prvé žiadosti navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Už v mesiaci september 2012 bol súdu doručený návrh vo veci samej. Je teda zrejmé, že navrhovateľ ho nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty uvedenej v § 16 odst.1 z. č. 514/2003 Z. z. - o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších zmien a doplnkov, preto odporkyňa jeho nárok považovala za predčasne uplatnený. Tiež poukázala na to, že navrhovateľ napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody nepreukázal žiadané skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, dátumy, kedy sa dozvedel o škode, nepredložil doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu a neuviedol skutočnosti, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prietahy. Navrhovateľ teda neposkytol žiadnu súčinnosť na prerokovanie jeho žiadosti a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal. Z vyššie uvedených dôvodov nárok navrhovateľa odporkyňa nepovažovala za predbežne prerokovaný.

K nároku na náhradu škody, konkrétne k nesprávnemu úradnému postupu týkajúceho sa rozhodnutia exekučného súdu o žiadosti o vydanie poverenia po 15-dňovej lehote odporkyňa poukázala na to, že lehota na poverenie exekútora vykonaním exekúcie je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Toto sa prejavilo vo veľkom počte nezákonných exekúcií a zbytočným vzniku trov exekučného konania. V súvislosti s tým poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ-Austurcom C-40/08, ktorý nevlúčil posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. Konštatoval, že unáhlené konanie zo strany súdov by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritéria zákonnosti. V súvislosti s tým poukázal na ustanovenie § 44 odst.2 Exekučného poriadku účinného od 1.6.2011, z ktorého jednoznačne vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule, čo znamená, že akýkoľvek nárok navrhovateľa vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach po 1.6.2011, nemá žiadnu oporu v zákone. Ak by išlo o stav pred 1.6.2011, odporkyňa uviedla, že v samotnej dôvodovej správe je k novelizovanému ustanoveniu v § 41 odst.2 písm. d/ Exekučného poriadku uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojím autentickým výkladom aj Národná rada SR ako zákonodarný zbor SR. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová „rozhodnutí rozhodcovských súdov“, predstavovala len explicitnejšie ujasnenie zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Argumentácia navrhovateľa je v interpretácií toho, čo zákonodarca zamýšľal, nefundovaná a nepravdivá. Uviedla, že § 41 odst. 2 písm. d/ Exekučného poriadku sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred 1.6.2011. Zdôraznila, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní, čo konštatoval aj Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 16/02.

Odporkyňa ďalej uviedla, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu, najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Vo vzťahu k zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, čo navrhovateľ považoval za nesprávny úradný postup, odporkyňa uviedla, že tento postup nemôže byť nesprávnym úradným postupom podľa z. č. 514/2003 Z. z. a nemôže sa jednať ani o škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Uviedla, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím okrem iného je nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, čo v danom prípade nebolo splnené. Zo znenia § 44 odst.2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, táto sa týka len prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí a ani sa logicky nedá predpokladať, že by to bol zámer zákonodarcu, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. Ak

navrhovateľ tvrdil, že súd v exekučnom konaní prekročil svoju rozhodovaciu právomoc, keď vykonal opätovné posúdenie práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu, odporkyňa poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 60/2011, ako i na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, z obsahu ktorých vyplýva, že vnútroštátny súd má povinnosť z úradnej povinnosti preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy.

K prieťahom konania odporkyňa poukázala na § 9 odst.2 z. č. 514/2003 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnkov, v ktorom je uvedené z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prieťahoch v konaní. V súvislosti s prieťahmi v konaní uviedla, že navrhovateľ v konaní nesplnil ani povinnosť tvrdenia, ani povinnosť ich preukázania a preto odporkyňa vzhľadom na vyššie uvedené nepovažuje existenciu prieťahov v konaní za preukázanú. Navrhovateľ nepreukázal podanie sťažností na prieťahy, existenciu právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, právoplatného rozhodnutia ESLP, či právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Otázkou, či bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je kompetentný preskúmať len Ústavný súd SR. V súvislosti s nesprávnym úradným postupom odporkyňa vzniesla námietku premlčania a uviedla, že pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.4.2009 (t. j. 3 roky pred dňom, kedy boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku), vznáša námietku premlčania.

K vyčíslenej náhrade škody odporkyňa poukázala na to, že navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, považoval za hypotetické, lebo neuviedol, či ním špecifikované vecné náklady predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Odporkyňa navrhovateľom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nepovažovala ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech, na základe čoho sa potom nemôže domáhať ich náhrady podľa z. č. 514/2003 Z. z.. Zdôraznila, že navrhovateľ v prejednávanej veci na preukázanie vzniku škody by musel produkovať dôkazy preukazujúce vznik škody pri každej individuálnej pohľadávke. Pokiaľ za skutočnú škodu považoval náklady na využívanie informačného systému, odporkyňa tvrdila, že tento systém navrhovateľ využíval nielen počas domnelých prieťahov, ale aj pred týmto obdobím, ako aj po ňom a to nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebíhali. Uviedla, že akákoľvek výška nákladov prevádzkovania a správy informačného systému, ktorá vznikala navrhovateľovi bez ohľadu na tvrdené prieťahy a jej uplatnenie, odporkyňa považovala za účelové. Rovnako aj udržiavanie informačného systému je činnosťou, ktorú musí navrhovateľ vykonávať na každodennej báze. Považovala paušálne sumy za tieto veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a tiež účelové. Tiež za neprimerané čiastky považovala náklady navrhovateľa na administratívne spracovanie urgencií exekučného súdu a publikačné výdaje. Z tohto dôvodu odporkyňa uplatnenie nároku na majetkovú škodu navrhovateľom považovala za nepodložené, uplatňovanie si paušálnej sumy 125 eur na každého dlžníka za nadhodnotené a nepreukázané.

Čo sa týka nemajetkovej ujmy v pomernej výške v sume 660 eur, odporkyňa uviedla, že poskytovanie finančného zadost'učinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva, nie je dostačujúcim zadost'učinením. Navrhovateľ v návrhu neuviedol a z návrhu to ani nevyplýva, a z tohto dôvodu odporkyňa nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy, ako aj to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch. Podľa odporkyne je nesprávna úvaha, že pri nemajetkovej ujme treba vychádzať z paušálnej sumy 663,88 eur, resp. 660 eur, ktorá musí byť priznaná za každý rok prieťahov. Tiež nie je možné prihliadnúť na tvrdenú frustráciu, úzkosť, neistotu a nedôveru členov riadiacich orgánov navrhovateľa, lebo nároky uplatňuje právnická osoba a nie fyzická osoba, ktorá sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňuje, lebo im priamo nevznikla žiadna škoda. Poukázala na to, že navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmy Európskej únie, k čomu ako dôkaz pripojila list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť č. JUST/A3/RM/kbD/2010/1360/, súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúca slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Odporkyňa považuje konanie navrhovateľa za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže škoda mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej činnosti navrhovateľa, pričom aj

súdna moc musí pozornejšie skúmať práve podania navrhovateľa, a to návrhy na vykonanie exekúcie, sudy musia obzvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nevydajú, s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesných úkonov súdom.

Vo veciach 11C 150/2012, 11C 151/2012, 11C 152/2012, 11C 155/2012, 11C 156/2012, 11C 163/2012, 11C 199/2012, 11C 198/2012, 11C 192/2012, 11C 189/2012, 11C 179/2012, 11C 203/2012, 11C 204/2012, 11C 210/2012, 11C 209/2012, 11C 205/2012, 11C 211/2012, 11C 212/2012, 11C 223/2012, 11C 221/2012, 11C 220/2012, 11C 219/2012, 11C 216/2012, 11C 252/2012, 11C 253/2012, 11C 260/2012, 11C 263/2012, 11C 264/2012, 11C 266/2012, 11C 270/2012 sa navrhovateľ domáhal náhrady škody, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza tým, že nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora do 30-tich dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora (návrhy označené navrhovateľom ako ZE).

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu navrhovateľ uplatnil voči odporkyni náhradu majetkovej škody v sume 175 eur, ktorú špecifikoval ako náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom. Pri určení primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z právneho názoru Ústavného súdu SR, podľa ktorého pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 663,88 eur. Pomerná výška náhrady za jeden mesiac predstavuje sumu 55,32 eur, prípadne sumu 55 eur (663,88 eur ročne : 12 mesiacov). Náhradu nemajetkovej ujmy uplatnil v sume rovnajúcej sa súčinu sumy 55,32 eur a počtu mesiacov zodpovedajúcim zbytočným prietahom v súdnom konaní. Z obsahu týchto návrhov navrhovateľ poukázal na to, že súdny exekútor v súlade s ustanovením § 44 odst. 1 Exekučného poriadku predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom Okresného súdu Prievidza ako exekučného súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Navrhovateľ pre obavy o právny a faktický osud pohľadávok vymáhaných súdnym exekútorom podľa ustanovenia § 44 odst.8 Exekučného poriadku podal exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. Exekučný súd napriek tomu, že veci ním prejednávané nevykazovali prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovali si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 44 odst.8 Exekučného poriadku. Navrhovateľ postup exekučného súdu hodnotil ako nesprávny a v rozpore so zákonom, s ustanovením § 44 odst.7 Exekučného poriadku, resp. od 1.12.2006 s ustanovením § 44 odst.8 Exekučného poriadku. Tvrdil, že v uvedených veciach neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť exekučného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, lebo počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré by mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ v exekučnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 odst.2 Ústavy SR. Navrhovateľ sa dozvedel o všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do porušenia jeho práv a spôsobenej škody po doručení uznesení exekučného súdu o zmene súdneho exekútora.

Navrhovateľ si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, pričom majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, v ktorej zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora rozhodnutie o ňom. Celkom vynaložené náklady vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom, a to výlučne vplyvom nesústredenej činnosti exekučného súdu márne v sume 175 eur. Táto suma by nezaťažovala navrhovateľa, ak by exekučný súd postupoval správne o zmene súdneho exekútora, ak by dodržal zákonom stanovenú dobu. V súvislosti s týmito nákladmi poukázal na to, že navrhovateľ pristúpil k podaniu návrhu na zmenu súdneho exekútora pre jeho neefektívne a neúčinné postupy, ktoré nesmerovali k úradnej a včasnej ochrane oprávnených záujmov navrhovateľa. Ďalej uviedol, že exekučný súd zostal aj po podaní návrhu na zmenu súdneho exekútora nečinný, musel obdobie nečinnosti prekryvať svojou aktivitou cielenou na udržanie bonity pohľadávky a jej zabezpečenia usmernením exekútora a ďalších účastných orgánov.

Navrhovateľ uplatnil i náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch voči odporkyni, lebo samotné konštatovanie porušenia na rozhodnutie žiadosti o návrhu na zmenu súdneho exekútora zákonom

stanovenej dobe spojených s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v článku 48 odst.2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného článkom 6 odst.1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa navrhovateľa dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom výkonu do majetkových práv navrhovateľa. Uviedol, že márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že nastanú účinky predpokladané v ustanovení § 44 odst. 8 Exekučného poriadku a správnym postupom exekučného súdu dôjde k zámene súdneho exekútora, čo bude viesť k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Tvrdil, že nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy navrhovateľa k rizikám ako riziko zániku povinného, zmarenie účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a insolvenčnú povinného. Navrhovateľ akúkoľvek náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Na podporu svojej žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv navrhovateľa spojených s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, vyvoláva u navrhovateľa, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocit frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti; úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku zrealizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane navrhovateľa, ale aj na strane jeho majiteľov; nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Pri určení primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal pre možnú analógiu z doktríny prijatej Ústavným súdom SR, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje sankcia vo výške cca 663,88 eur. V súvislosti s tým poukázal na viacero nálezov Ústavného súdu SR vo veci porušovania práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov súdmi v civilnom konaní. Pomerná výška náhrady za jeden mesiac predstavuje sumu 55,32 eur (663,88 eur ročne : 12 mesiacov). Navrhovateľ si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy aj za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, za porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu navrhovateľa uviedla, že navrhovateľ prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať sám. Jeho tvrdenia, že nemá vedomosť o spisových značkách ním uvádzaných v exekučných konaniach sa nezakladá na pravde, má charakter klamlivého a zavádzajúceho tvrdenia, lebo nespochybňuje, že mu boli doručené uznesenia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora. Neoznačením spisových značiek v exekučných konaniach, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu. Zdôraznil, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, pričom na jednej strane navrhovateľ namieta nezákonné konanie v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote a na druhej strane zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov. Z takto formulovaného návrhu nie je jednoznačne jasné, na základe akého titulu uplatňuje škodu, ak v návrhu sa tieto tituly prelínajú a navrhovateľ jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu svoj nárok na náhradu škody uplatňuje.

K prieťahom v konaní uviedla, že navrhovateľ neuvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, neuviedol, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy v príslušných konaniach predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti. Zdôraznil, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní. Túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Odporkyňa ďalej poukázala na to, že dňa 23.4.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.4.2012. Dňa 27.9.2012 bol súdu doručený návrh vo veci samej, teda je zrejmé, že navrhovateľ návrh nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty uvedenej v § 16 odst.4 z. č. 514/2003 Z. z.. Podľa odporkyne poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí

6 mesiacov od prijatia jeho žiadosti. Navrhovateľ však týmto spôsobom nepostupoval a tvrdil, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

Navrhovateľ považoval za nesprávny úradný postup skutočnosť, že exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu exekútora v zákonnej lehote, pričom odporkyňa k tomuto uviedla, že všeobecným predpokladom na zmenu súdneho exekútora je žiadosť oprávneného na zmenu súdneho exekútora spolu s uvedením súdneho exekútora, ktorý má pôvodného exekútora nahradiť. V praxi je zaužívaný model, podľa ktorého exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu exekútora, predloží túto žiadosť pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov a na zaslanie príslušného exekútorského spisu za účelom realizácie povinnosti vyplývajúcej exekučnému súdu. Odporkyňa pripustila, že v niektorých jednotlivých prípadoch mohol exekučný súd rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po uplynutí zákonnej 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora najmä v prípadoch, ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu plnú súčinnosť. V takýchto prípadoch exekučný súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora tak, aby v tejto lehote rozhodol aj o trovách exekúcie pôvodného súdneho exekútora a súčasne postúpil exekučný spis pôvodného súdneho exekútora novému súdному exekútorovi. Poukázal na to, že v prípadoch podozrenia navrhovateľa, že exekučný súd nekonal o návrhoch na zmenu súdneho exekútora, navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok nápravy, a to podanie sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ak navrhovateľ tento prostriedok nápravy nevyužil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákona, lebo si nepočínal tak, aby nedošlo ku škode na jeho majetku.

Pokiaľ navrhovateľ za nesprávny úradný postup považoval prieťahy v exekučnom konaní, odporkyňa poukázala na ustanovenie § 9 odst.2 z. č. 514/2003 Z. z. a uviedla, že súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí ESLP, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Odporkyňa ďalej uviedla, že navrhovateľ si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prieťahov v exekučnom konaní nespĺnil ani povinnosť tvrdenia, ani povinnosť preukázania a nepovažovala existenciu prieťahov v konaní za preukázanú. Tiež poukázala na to, že súd konajúci o náhrade škody by mohol pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní iba v prípade, ak by tieto boli konštatované predsedom súdu alebo Ústavným súdom SR. Odporkyňa súčasne vzniesla námietku premĺčania pri každom uplatnenom nároku navrhovateľa, pri ktorom došlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu súdneho exekútora pred dňom 23.4.2009, t. j., 3 roky pred dňom, kedy boli odporkyňi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

K materiálnej škode vo výške 175 eur poukázala na ustanovenie § 17 odst.1 z. č. 514/2003 Z. z., z ktorého vyplýva, že uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody je v zmysle z. č. 514/2003 Z. z. nevyhnutne preukázať existenciu škody. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje sú len hypotetické. K vyčísleniu škody neuvádza, či vecné náklady predstavujú podľa § 17 odst.1 z. č. 514/2003 Z. z. skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Z uvedeného potom odporkyňa má za to, že navrhovateľ neunesol bremeno tvrdenia tým, že nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk a zároveň zastáva názor, že navrhovateľom tvrdenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech a teda logicky nie je možné sa domáhať i náhrady podľa z. č. 514/2003 Z. z.. Navrhovateľ by v tomto konaní na preukázanie vzniku škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Takýto systém musel využívať počas domnelých prieťahov, ale aj pred týmto obdobím, ako aj po ňom, nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcie, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebíhali, resp. prebiehali bez namietaných nedostatkov. Ďalšie položky majetkovej škody sú veľmi všeobecné a účelové.

Na základe všetkých uvedených skutočností je odporkyňa toho názoru, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať navrhovateľovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v tomto konaní, lebo navrhovateľ nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

K uplatneniu nemajetkovej ujmy v pomernej výške v sume 663,88 eur odporkyňa uviedla, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Každé okolnosti v jednotlivom prípade sú osobitné a vychádza z paušálnej sumy 663,88 eur, ktorá musí byť priznaná za každý rok prieťahov, je podľa názoru odporkyne nesprávna úvaha. Tiež nie je možné prihliadať na tvrdenú frustráciu, úzkosť, neistotu a nedôveru členov riadiacich orgánov navrhovateľa, lebo nároky uplatňuje právnická osoba a nie fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im priamo nevzniká žiadna škoda. Poukázala na to, že navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, k čomu ako dôkaz pripojil list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť č. JUST/A3/RM/kb D/2010/1360/, súdy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci.

Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúca slabé finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. Odporkyňa konanie navrhovateľa považovala za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže škoda mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej činnosti navrhovateľa, pričom aj súdna moc musí pozornejšie skúmať práve podania navrhovateľa, a to návrhy na vykonanie exekúcie, súdy musia obzvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nevydajú, s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok pre priznanie náhrady škody podľa z. č. 514/2003 Z. z. považovala odporkyňa návrh navrhovateľa za neopodstatnený a navrhla ho zamietnuť.

Pri uplatnení nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy navrhovateľ postupoval v súlade s ustanovením § 15 odst.1 z. č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal odporkyňu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody.

Navrhovateľ a odporkyňa uplatnili nárok na náhradu trov konania, ktoré nevyššili.

Súd určil termín pojednávania na 24.7.2014, na ktorý sa navrhovateľ a právny zástupca nedostavili, doručenie vykazané mali dňa 2.7.2014. Právny zástupca navrhovateľa e-mailovou poštou zo dňa 18.7.2014 podal návrh na zrušenie pojednávania pre ústavnú sťažnosť OS Prievidza 11C 146/2012. Vo svojom písomnom návrhu, ktorý je prílohou uviedol, že návrh na zrušenie nariadeného pojednávania podáva z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Navrhol súdu zrušiť nariadené pojednávanie až do konečného ústavne konformného rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu a v prejednávanej veci nepokračovať, pretože v konaní možno zatiaľ urobiť, len také úkony, ktoré neprípúšťajú odklad. Opačný postup súdu môže mať za následok porušenie základného práva účastníka konania sťažovateľa zaručeného v článku 46 odst. 1 Ústavy SR, článku 36 odst.1 Listiny základných práv a slobôd a článku 6 odst.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Navrhol, aby súd konanie prerušil až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia KS vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednávaniu veci. Pripojil sťažnosť adresovanú Ústavnému súdu SR (č.l. 78-82). Dňa 18.7.2014 súdu zaslal e-mailovou poštou návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, kde okrem iného uvádza, že predkladá návrh na doplnenie dokazovania. Uviedol, že zadal objednávku na spracovanie znaleckého posudku, ktorý vyčíslí výšku vzniknutej škody, v dôsledku v žalobe opísaných skutočností, za ktoré zodpovedá odporkyňa. Vypracovaný znalecký posudok, po jeho vyhotovení predloží súdu, pričom žiadal, aby o obsah tohto znaleckého posudku bolo doplnené dokazovanie vykonané v tomto konaní.

Odporkyňa sa na pojednávanie nedostavila, doručenie vykazané má dňa 2.7.2014, svoju neúčast ospravedlnila e-mailom, doručený súdu 24.7.2014 z dôvodu zachovania zásady hospodárnosti konania. Odkázala na písomné stanovisko nachádzajúce sa v súdnom spise.

Súd pojednával bez prítomnosti účastníkov konania.

Súd vo veci vykonal vo veci dokazovanie, oboznámil listinné dôkazy - znalecký posudok č. 1/2014 vypracovaný vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o., vypracovaný Ekonomickou univerzitou v Bratislave, znalecký ústav. Znalecký posudok bol vypracovaný na základe objednávky zo dňa 1.3.2013, spojenú vec vedenú pod č. k. 11C 146/2012, spis č. k. 11C 146/2012 a

pripojený exekučný spis č. k. 9Er 2498/2011, spis č. k. 11C 172/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 2644/2011, spis č. k. 11C 168/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 1621/2009, spis č. k. 11C 178/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 3143/2010, spis č. k. 11C 176/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 2502/2011, spis č. k. 11C 175/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 2951/2011, spis č. k. 11C 174/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 1632/2009, spis č. k. 11C 170/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 2562/2010, spis č. k. 11C 163/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 446/2007, spis č. k. 11C 156/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 839/2007, spis č. k. 11C 155/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 2787/2006, spis č. k. 11C 152/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 54/2007, spis č. k. 11C 151/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 169/2007, spis č. k. 11C 150/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 1546/2006, spis č. k. 11C 165/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 2497/2011, spis č. k. 11C 177/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 3146/2010, spis č. k. 11C 171/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 2785/2009, spis č. k. 11C 173/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 163/2005, spis č. k. 11C 167/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 3144/2010, spis č. k. 11C 166/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 2297/2009, spis č. k. 11C 164/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 1777/2009, spis č. k. 11C 160/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 2339/2010, spis č. k. 11C 159/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 1792/2009, spis č. k. 11C 158/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 1622/2009, spis č. k. 11C 149/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 1858/2009, spis č. k. 11C 147/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 2902/2009, spis č. k. 11C 154/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 347/2011, spis č. k. 11C 161/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 1282/2009, spis č. k. 11C 162/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 1628/2009, spis č. k. 11C 169/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 86/2011, spis č. k. 11C 153/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 2432/2009, spis č. k. 11C 199/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 1378/2006, spis č. k. 11C 198/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 2776/2006, spis č. k. 11C 192/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 956/2007, spis č. k. 11C 189/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 2743/2006, spis č. k. 11C 179/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 646/2007, spis č. k. 11C 203/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 1364/2006, spis č. k. 11C 204/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 824/2007, spis č. k. 11C 210/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 95/2007, spis č. k. 11C 209/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 829/2007, spis č. k. 11C 205/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 56/2007, spis č. k. 11C 212/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 1368/2006, spis č. k. 11C 211/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 2898/2006, spis č. k. 11C 214/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 1631/2009, spis č. k. 11C 202/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 2565/2010, spis č. k. 11C 201/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 2428/2010, spis č. k. 11C 200/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 2428/2010, spis č. k. 11C 195/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 2122/2009, spis č. k. 11C 194/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 2950/2011, spis č. k. 11C 193/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 1618/2009, spis č. k. 11C 187/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 2830/2009, spis č. k. 11C 186/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 1120/2010, spis č. k. 11C 182/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 49/2009, spis č. k. 11C 181/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 1853/2009, spis č. k. 11C 183/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 2788/2009, spis č. k. 11C 184/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 2431/2010, spis č. k. 11C 190/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 1859/2009, spis č. k. 11C 185/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 2123/2009, spis č. k. 11C 196/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 1859/2009, spis č. k. 11C 206/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 734/2011, spis č. k. 11C 208/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 1623/2009, spis č. k. 11C 180/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 85/2011, spis č. k. 11C 246/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 294/2011, spis č. k. 11C 245/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 162/2011, spis č. k. 11C 244/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 3372/2010, spis č. k. 11C 243/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 3372/2010, spis č. k. 11C 242/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 735/2011, spis č. k. 11C 241/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 1285/2009, spis č. k. 11C 240/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 2448/2010, spis č. k. 11C 235/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 1250/2011, spis č. k. 11C 234/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 881/2011, spis č. k. 11C 233/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 1844/2011, spis č. k. 11C 232/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 1313/2011, spis č. k. 11C 231/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 88/2011, spis č. k. 11C 230/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 734/2011, spis č. k. 11C 229/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 2697/2011, spis č. k. 11C 228/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 87/2011, spis č. k. 11C 226/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 1830/2011, spis č. k. 11C 225/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 88/2011, spis č. k. 11C 217/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 2508/2011, spis č. k. 11C 215/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 1319/2010, spis č. k. 11C 239/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 48/2010, spis č.

k. 11C 238/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 3147/2010, spis č. k. 11C 237/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 1443/2010, spis č. k. 11C 236/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 3146/2012, spis č. k. 11C 227/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 2653/2010, spis č. k. 11C 224/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 2499/2011, spis č. k. 11C 222/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 2429/2009, spis č. k. 11C 218/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 1614/2009, spis č. k. 11C 223/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 1004/2006, spis č. k. 11C 221/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 1633/2006, spis č. k. 11C 220/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 2469/2006, spis č. k. 11C 219/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 278/2007, spis č. k. 11C 216/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 49/2007, spis č. k. 11C 247/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 3144/2010, spis č. k. 11C 248/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 522/2011, spis č. k. 11C 249/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 2898/2011, spis č. k. 11C 250/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 86/2011, spis č. k. 11C 251/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 127/2011, spis č. k. 11C 255/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 1857/2009, spis č. k. 11C 257/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 1630/2009, spis č. k. 11C 258/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 2429/2010, spis č. k. 11C 269/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 1862/2009, spis č. k. 11C 256/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 1280/2009, spis č. k. 11C 268/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 2736/2008, spis č. k. 11C 267/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 2435/2010, spis č. k. 11C 265/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 23/2009, spis č. k. 11C 262/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 2735/2008, spis č. k. 11C 261/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 1405/2009, spis č. k. 11C 259/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 249/2009, spis č. k. 11C 254/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 2950/2011, spis č. k. 11C 252/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 98/2007, spis č. k. 11C 253/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 2057/2006, spis č. k. 11C 260/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 834/2007, spis č. k. 11C 263/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 833/2007, spis č. k. 11C 264/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 16Er 1176/2004, spis č. k. 11C 266/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 207/2005, spis č. k. 11C 270/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 9Er 45/2007, spis č. k. 11C 157/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 132/2010, spis č. k. 11C 207/2012 a pripojený exekučný spis č. k. 15Er 2334/2010 a zistil tento skutkový stav:

Vo veciach sp. zn. 11C 153/2012, 11C 154/2012, 11C 161/2012, 11C 162/2012, 11C 168/2012, 11C 169/2012, 11C 170/2012, 11C 172/2012, 11C 174/2012, 11C 175/2012, 11C 176/2012, 11C 178/2012, 11C 180/2012, 11C 183/2012, 11C 184/2012, 11C 185/2012, 11C 190/2012, 11C 196/2012, 11C 206/2012, 11C 207/2012, 11C 208/2012, 11C 215/2012, 11C 217/2012, 11C 225/2012, 11C 226/2012, 11C 228/2012, 11C 229/2012, 11C 230/2012, 11C 231/2012, 11C 232/2012, 11C 233/2012, 11C 234/2012, 11C 235/2012, 11C 240/2012, 11C 241/2012, 11C 242/2012, 11C 243/2012, 11C 244/2012, 11C 245/2012, 11C 246/2012, 11C 247/2012, 11C 248/2012, 11C 249/2012, 11C 250/2012, 11C 251/2012, 11C 255/2012, 11C 257/2012, 11C 258/2012, 11C 269/2012, v ktorých sa navrhovateľ domáha náhrady škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Prievidza spôsobeného tým, že súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty, súd z exekučného spisu Okresného súdu Prievidza (ďalej len okresný súd) sp. zn. 15Er 2432/2009, EX 11020/2009 (ide o vec sp. zn. 11C 153/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. nar. A. bytom VE zistil, že žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola Okresnému súdu Prievidza doručená dňa 24.11.2009. Uznesením č. k. 15Er 2432/2009 zo dňa 19.2.2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 12.11.2009 v celom rozsahu zamietol pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst.1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. V odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný vo všetkých exekučných veciach vedených na jeho návrh a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.5.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín 5CoE/182/2010-18 zo dňa 10.5.2010, ktorým uznesenie okresného súdu potvrdil. Následne Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 5.8.2010 exekučné konanie zastavil podľa § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších zmien a doplnkov, nakoľko, ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla právoplatné, súd exekúciu aj bez návrhu zastaví. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.9.2010.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 347/2011, EX 1389/2011 (ide o vec sp. zn. 11C 154/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný B. L. nar. XX.X.XXXX, bytom Z. cesta XXXX/XX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola okresnému súdu doručená dňa 14.2.2011. Uznesením č. k. 9Er 347/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 23.2.2011 v celosti zamietol, nakoľko existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu. Ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odôvodnil, na základe ktorého následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého by mohla byť vedená exekúcia. Vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu a predložený rozhodcovský rozsudok v danej veci rozhodca nemohol konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia ďalej vyplynulo, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v zmluvných dojednaniach Zmluvy o úvere spĺňa všetky podmienky s poukazom na ustanovenie § 53 a § 54 Občianskeho zákona, platného ku dňu uzavretia zmluvy, ako aj z pohľadu Smernice 93/13/EHS kvalifikovaná ako nekalá. Táto doložka je zároveň aj v rozpore s ustanovením § 6 odst.1, § 8 a § 9 z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní, teda je neplatná a táto neplatnosť má formu absolútnej neplatnosti. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.3.2011. Odvolanie voči uzneseniu okresného súdu zo dňa 23.2.2011 oprávnený nepodal. Okresný súd uznesením zo dňa 16.5.2011 exekučné konanie zastavil podľa § 44 odst. 3 z. č. 233/1995 Z. z., ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.6.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 1282/2009, EX 4164/2009 (ide o vec sp. zn. 11C 161/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Z. S. nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX/X, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 24.7.2009. Uznesením zo dňa 11.12.2009 č. k. 9Er 1282/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Z odôvodnenia vyplýva, že z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu č. SR 00231/09 vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky, náklady spojené s uplatnením pohľadávky, neprimerane vysoký dohodnutý úrok z omeškania 0,25 % denne za každý deň omeškania. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s úrokmi a poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd považoval exekučný titul za nepreskúmateľný z pohľadu, v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, súd nemal inú možnosť len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti. Navyiac oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.1.2010. Oprávnený odvolanie voči uzneseniu okresného súdu podal, ktoré vzal späť a Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 4.2.2013 odvolacie konanie zastavil. Následne okresný súd uznesením zo dňa 20.3.2013 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.3.2013. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 1628/2009, EX 6174/2009 (ide o vec sp. zn. 11C 162/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný XXEr C., bytom Š. E. XXX/X, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 26.8.2009. Uznesením zo dňa 18.2.2010 č. k. 16Er 1628/2009

súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Súd pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z odôvodnenia vyplýva, že z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu č. SR 02041/2009 vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky, náklady spojené s uplatnením pohľadávky, neprimerane vysoký dohodnutý úrok z omeškania 0,25 % denne za každý deň omeškania. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s úrokmi a poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd považoval exekučný titul za nepreskúmateľný z pohľadu, v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, súd nemal inú možnosť len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti. Naviac oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 30.4.2010 č. k. 19CoE/175/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 29.6.2010 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín 19CoE/175/2010 zo dňa 30.4.2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 6.12.2010 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.12.2010.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 1621/2009, EX 5758/2009 (ide o vec sp. zn. 11C 168/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. H. nar. XX.X.XXXX, bytom S. šachtou XXX/XX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 26.8.2009. Uznesením zo dňa 23.2.2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie č. k. 15Er 1621/2009 v celosti zamietol z dôvodu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Súd pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu č. SR 13756/08 vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky, náklady spojené s uplatnením pohľadávky, neprimerane vysoký dohodnutý úrok z omeškania 0,25 % denne za každý deň omeškania. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s úrokmi a poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd považoval exekučný titul za nepreskúmateľný z pohľadu, v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, súd nemal inú možnosť len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti. Naviac oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.4.2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 28.11.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.12.2011.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 86/2011, EX 17046/2010 (ide o vec sp. zn. 11C 169/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A. U. nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXX/XX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 17.1.2011. Uznesením zo dňa 18.5.2011 č. k. 16Er 86/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. V odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že pokiaľ rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst.1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch platný v rozhodnom období. Je pritom zrejmé, že oprávnený ako dodávateľ mal znenie tohto zmluvného dojednania vopred pripravené vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktoré používa vo všetkých prípadoch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky sa vôbec nezaobrá spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku pritom nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov vyššie uvedených v tomto odôvodnení rozhodnutia je potom zrejmé, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Záverom uvádza, že ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musí súd v zmysle citovaného ustanovenia v exekučnom konaní v tomto štádiu exekúciu zamietnuť v celom rozsahu a následne dôjde k úplnému zastaveniu exekučného konania. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.2.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 18.5.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 4.6.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 2565/2010, EX 10333/2010 (ide o vec sp. zn. 11C 170/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A. U. nar. X.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XXXX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 23.9.2010. Uznesením zo dňa 15.11.2010 č. k. 9Er 2565/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. V odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že pokiaľ rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst.1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch platný v rozhodnom období. Je pritom zrejmé, že oprávnený ako dodávateľ mal znenie tohto zmluvného dojednania vopred pripravené vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktoré používa vo všetkých prípadoch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky sa vôbec nezaobrá spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku pritom nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov vyššie uvedených v tomto odôvodnení rozhodnutia je potom zrejmé, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Záverom uvádza, že ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musí zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom

rozsahu, pričom následne dôjde k úplnému zastaveniu exekučného konania. Oprávnený aj povinná podali voči uzneseniu okresného súdu odvolanie, ktoré oprávnený vzal späť a povinná ho podala po uplynutí 15-dňovej lehoty. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 30.6.2011 č. k. 8CoE/138/2011 odvolacie konanie zastavil, lebo odvolanie bolo podané po uplynutí 15-dňovej lehoty. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 10.12.2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 22.9.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.10.2011.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený podal sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorú považovala predsedníčka okresného súdu za neopodstatnenú.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 2644/2011, EX 11586/2011 (ide o vec sp. zn. 11C 172/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Q. C. nar. X.X.XXXX, bytom Z. XXX/X, A. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 15.8.2011. Uznesením zo dňa 21.12.2011 č. k. 9Er 2644/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. V odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého, by mohla byť vedená exekúcia. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská doložka obsiahnutá v zmluvných dojednaniach Zmluvy o úvere spĺňa všetky podmienky tak z pohľadu ustanovení § 53 a § 54 Občianskeho zákona platného ku dňu uzatvorenia zmluvy, ako aj z pohľadu Smernice Rady 93/13/EHS je kvalifikovaná ako nekalá. Táto doložka je zároveň aj v rozpore s § 6 odst. 1, § 8 a § 9 z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní, a teda je neplatná. Táto neplatnosť má formu absolútnej neplatnosti. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.3.2012. Následne okresný súd uznesením zo dňa 13.7.2012 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.7.2012.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 1632/2009, EX 5569/09 (ide o vec sp. zn. 11C 174/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný XXXX/XXXXT. nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXXX/XX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 26.8.2009. Uznesením zo dňa 10.12.2009 č. k. 9Er 1632/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Súd pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu č. SR 00939/09 vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky, náklady spojené s uplatnením pohľadávky, neprimerane vysoký dohodnutý úrok z omeškania 0,25 % denne za každý deň omeškania. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom

úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s úrokmi a poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd považoval exekučný titul za nepreskúmateľný z pohľadu, v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, súd nemal inú možnosť len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti. Navyiac oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 24.2.2010 sp. zn. 5CoE/52/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.3.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5CoE 52/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 18.5.2010 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.9.2010.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 2951/2011, EX 12646/11 (ide o vec sp. zn. 11C 175/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný E. C. nar.X.X.XXXX, bytom E. XXX/X, H. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 12.9.2011. Uznesením zo dňa 20.9.2011 č. k. 9Er 2951/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. V odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého, by mohla byť vedená exekúcia. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská doložka obsiahnutá v zmluvných dojednaniach Zmluvy o úvere spĺňa všetky podmienky tak z pohľadu ustanovení § 53 a § 54 Občianskeho zákona platného ku dňu uzatvorenia zmluvy, ako aj z pohľadu Smernice Rady 93/13/EHS je kvalifikovaná ako nekalá. Táto doložka je zároveň aj v rozpore s § 6 odst. 1, § 8 a § 9 z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní, a teda je neplatná. Táto neplatnosť má formu absolútnej neplatnosti. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 12.1.2012 sp. zn. 2CoE/159/2011 uznesenie okresného súdu potvrdil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.2.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín sp. zn. 2CoE/159/2011 zo dňa 12.1.2012. Následne okresný súd uznesením zo dňa 2.5.2012 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.5.2012.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 2502/2011, EX 12631/2011 (ide o vec sp. zn. 11C176/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný X. C., X. XXX/XX, C. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 3.8.2011. Uznesením zo dňa 12.9.2011 č. k. 9Er 2502/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. V odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie

exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého, by mohla byť vedená exekúcia. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská doložka obsiahnutá v zmluvných dojednaniach Zmluvy o úvere spĺňa všetky podmienky tak z pohľadu ustanovení § 53 a § 54 Občianskeho zákona platného ku dňu uzatvorenia zmluvy, ako aj z pohľadu Smernice Rady 93/13/EHS je kvalifikovaná ako nekalá. Táto doložka je zároveň aj v rozpore s § 6 odst. 1, § 8 a § 9 z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní, a teda je neplatná. Táto neplatnosť má formu absolútnej neplatnosti. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 25.1.2012 sp. zn. 8CoE/283/2011 uznesenie okresného súdu potvrdil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.2.2012 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín sp. zn. 8CoE/283/2011 zo dňa 25.1.2012. Následne okresný súd uznesením zo dňa 13.7.2012 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.7.2012. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 3143/2010, EX 14246/2010 (ide o vec sp. zn. 11C 178/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Q. L. nar. X.X.XXXX, bytom Ul. U. XXX/XX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 26.11.2010. Uznesením zo dňa 8.12.2010 č. k. 16Er 3143/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. V odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že pokiaľ rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst.1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch platný v rozhodnom období. Je pritom zrejmé, že oprávnený ako dodávateľ mal znenie tohto zmluvného dojednania vopred pripravené vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktoré používa vo všetkých prípadoch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky sa vôbec nezaoberá spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku pritom nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov vyššie uvedených v tomto odôvodnení rozhodnutia je potom zrejmé, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Záverom uvádza, že ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musí súd v zmysle citovaného ustanovenia v exekučnom konaní v tomto štádiu exekúciu zamietnuť v celom rozsahu a následne dôjde k úplnému zastaveniu exekučného konania. Súd považoval zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky, na základe ktorej oprávnený vyplnil do zmenky chýbajúce údaje a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy, za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 odst.4 písm. i/, k/, o/ Občianskeho zákona) a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky a jej následne použitie ako podklad pre rozhodcovské konanie je v rozpore s § 52 odst. 1 OZ, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú

neplatné. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.1.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 25.1.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.1.2011.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 85/2011, EX 17186/2010 (ide o vec sp. zn. 11C 180/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A. F. nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX/XX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 17.1.2011. Uznesením zo dňa 26.1.2011 č. k. 15Er 85/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. V odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že pokiaľ rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst.1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch platný v rozhodnom období. Je pritom zrejmé, že oprávnený ako dodávateľ mal znenie tohto zmluvného dojednaní vopred pripravené vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktoré používa vo všetkých prípadoch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky sa vôbec nezaobera spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku pritom nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov vyššie uvedených v tomto odôvodnení rozhodnutia je potom zrejmé, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Záverom uvádza, že ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musí súd v zmysle citovaného ustanovenia v exekučnom konaní v tomto štádiu exekúciu zamietnuť v celom rozsahu a následne dôjde k úplnému zastaveniu exekučného konania. Súd považoval zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky, na základe ktorej oprávnený vyplnil do zmenky chýbajúce údaje a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy, za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 odst.4 písm. i/, k/, o/ Občianskeho zákona) a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky a jej následne použitie ako podklad pre rozhodcovské konanie je v rozpore s § 52 odst. 1 OZ, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.2.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 28.4.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.5.2011.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 2788/2009, EX 183/2009 (ide o vec sp. zn. 11C 183/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný F. Y. nar. XX.X.XXXX, bytom U. XXXX/X, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 14.12.2009. Uznesením zo dňa 26.3.2010 č. k. 15Er 2788/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Súd pre

možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu č. SR 06767/09 vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky, náklady spojené s uplatnením pohľadávky, neprimerane vysoký dohodnutý úrok z omeškania 0,25 % denne za každý deň omeškania. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s úrokmi a poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd považoval exekučný titul za nepreskúmateľný z pohľadu, v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, súd nemal inú možnosť len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 25.11.2010 sp. zn. 19CoE/378/2010 uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Oprávnený následne vzal odvolanie späť a uznesením zo dňa 11.3.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. V odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého, by mohla byť vedená exekúcia. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská doložka obsiahnutá v zmluvných dojednaniach Zmluvy o úvere spĺňa všetky podmienky tak z pohľadu ustanovení § 53 a § 54 Občianskeho zákona platného ku dňu uzatvorenia zmluvy, ako aj z pohľadu Smernice Rady 93/13/EHS je kvalifikovaná ako nekalá. Táto doložka je zároveň aj v rozpore s § 6 odst. 1, § 8 a § 9 z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní, a teda je neplatná. Táto neplatnosť má formu absolútnej neplatnosti. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.4.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 2.5.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.6.2011.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 2431/2010, EX 10552/10 (ide o vec sp. zn. 11C 184/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný T. R. nar. X.XX.XXXX, bytom N. C. XXX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 9.9.2010. Uznesením zo dňa 21.10.2010 č. k. 9Er 2431/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. V odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že pokiaľ rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst.1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch platný v rozhodnom období. Je pritom zrejmé, že oprávnený ako dodávateľ mal znenie tohto zmluvného dojednania vopred pripravené vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktoré používa vo všetkých prípadoch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky sa vôbec nezaoberá spotrebiteľským právom, vylučuje akéhokoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový

úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku pritom nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov vyššie uvedených v tomto odôvodnení rozhodnutia je potom zrejmé, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Záverom uvádza, že ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musí súd v zmysle citovaného ustanovenia v exekučnom konaní v tomto štádiu exekúciu zamietnuť v celom rozsahu a následne dôjde k úplnému zastaveniu exekučného konania. Súd považoval zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky, na základe ktorej oprávnený vyplnil do zmenky chýbajúce údaje a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy, za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 odst.4 písm. i/, k/, o/ Občianskeho zákona) a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky a jej následne použitie ako podklad pre rozhodcovské konanie je v rozpore s § 52 odst. 1 OZ, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie, ktoré vzal späť a Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 9.2.2011 sp. zn. 17CoE/45/2011 odvolacie konanie zastavil. Uznesenie Okresného súdu Prievidza nadobudlo právoplatnosť dňa 16.11.2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 3.6.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.7.2011.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený podal sťažnosť na prietahy v konaní, ktorú považovala predsedníčka okresného súdu za neopodstatnenú.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 2123/2009, EX 8875/2009 (ide o vec sp. zn. 11C 185/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A. Z. - M., č. XXX, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 14.10.2009. Uznesením zo dňa 22.2.2010 č. k. 16Er 2123/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Súd pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu č. SR 07665/09 vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky, náklady spojené s uplatnením pohľadávky, neprimerane vysoký dohodnutý úrok z omeškania 0,25 % denne za každý deň omeškania. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s úrokmi a poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd považoval exekučný titul za nepreskúmateľný z pohľadu, v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, súd nemal inú možnosť len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 27.4.2010 sp. zn. 17CoE/149/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 27.5.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17CoE 149/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 28.1.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 4.2.2011.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 1859/2009, EX 8638/2009 (ide o vec sp. zn. 11C 190/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný F. N. nar. X.X.XXXX, bytom Z.

U. XXXX/XX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 25.9.2009. Uznesením zo dňa 22.2.2010 č. k. 16Er 1859/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Súd pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu č. SR 06079/09 vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky, náklady spojené s uplatnením pohľadávky, neprimerane vysoký dohodnutý úrok z omeškania 0,25 % denne za každý deň omeškania. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s úrokmi a poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd považoval exekučný titul za nepreskúmateľný z pohľadu, v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, súd nemal inú možnosť len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 21.4.2010 sp. zn. 5CoE/143/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 3.5.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5CoE 143/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 20.7.2010 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.8.2010.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 1859/2009, EX 8542/09 (ide o vec sp. zn. 11C 196/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný G. S. nar. X.X.XXXX, bytom E. XXX/ X, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 25.9.2009. Uznesením zo dňa 22.2.2010 č. k. 15Er 1859/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Súd pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu č. SR 02051/09 vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky, náklady spojené s uplatnením pohľadávky, neprimerane vysoký dohodnutý úrok z omeškania 0,25 % denne za každý deň omeškania. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s úrokmi a poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd považoval exekučný titul za nepreskúmateľný z pohľadu, v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, súd nemal inú možnosť len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 18.6.2010 sp. zn. 19CoE/261/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 29.8.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19CoE 261/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 5.10.2010 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.11.2010.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 734/2011, EX 3435/11 (ide o vec sp. zn. 11C 206/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný XXX/XXXX, bytom UI.XXX/XXXX,

K. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 16.3.2011. Uznesením zo dňa 23.3.2011 č. k. 16Er 734/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že súd sa zaoberal aj tým, či všeobecnú spotrebiteľskú zmluvu možno podriaďiť pod režim z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch v rozhodnom období. Súd dospel k záveru, že je potrebné aplikovať na vec ustanovenia spotrebiteľského práva. Exekučným titulom v danom prípade je rozsudok stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. č. SR 01131/10. Tu sa súd zaoberal aj tým, či je vôbec možné v rámci spotrebiteľskej zmluvy platnú rozhodcovskú doložku uzatvoriť. Zmluvné dojednanie o voľbe spôsobu riešenia sporu v rozhodcovskom konaní predpokladá v zmysle ustanovenia § 3 odst. 1 z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní dohodu obidvoch zmluvných strán vo forme osobitnej zmluvy alebo formou rozhodcovskej doložky v zmluve. V tomto prípade bola rozhodcovská zmluva súčasťou zmluvy o úvere ako rozhodcovská doložka. Pre účely posúdenia prípadného nekalého charakteru zmluvnej podmienky hranica ochrany spotrebiteľa vychádza nielen z konkrétneho exemplifikatívneho výpočtu nekalých zmluvných dojednaní, ale tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu s poukazom na § 53 odst. 1 OZ v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy. Rozhodcovská doložka obsiahnutá v zmluvných dojednaniach Zmluvy o úvere spĺňa všetky podmienky tak z pohľadu ustanovení § 53 a § 54 Občianskeho zákona platného ku dňu uzatvorenia zmluvy, ako aj z pohľadu Smernice Rady 93/13/EHS je kvalifikovaná ako nekalá. Táto doložka je zároveň aj v rozpore s § 6 odst. 1, § 8 a § 9 z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní, a teda je neplatná. Táto neplatnosť má formu absolútnej neplatnosti. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odôvodnil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého, by mohla byť vedená exekúcia. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 11.5.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 2334/2010, EX 8780/10 (ide o vec sp. zn. 11C 207/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný V.D. nar. X.X.XXXX, bytom H. XXX/XX, H. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 25.8.2010. Uznesením zo dňa 30.9.2010 č. k. 15Er 2334/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. V odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že pokiaľ rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst.1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch platný v rozhodnom období. Je pritom zrejmé, že oprávnený ako dodávateľ mal znenie tohto zmluvného dojednania vopred pripravené vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktoré používa vo všetkých prípadoch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky sa vôbec nezaoberá spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku pritom nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov vyššie uvedených v tomto odôvodnení rozhodnutia je potom zrejmé, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Záverom uvádza, že ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musí súd v zmysle citovaného ustanovenia v exekučnom konaní v tomto štádiu exekúciu zamietnuť v celom rozsahu a následne dôjde k úplnému zastaveniu exekučného konania. Súd považoval zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky, na základe ktorej oprávnený vyplnil do zmenky chýbajúce údaje a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy,

za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 odst.4 písm. i/, k/, o/ Občianskeho zákona) a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky a jej následne použitie ako podklad pre rozhodcovské konanie je v rozpore s § 52 odst. 1 OZ, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. V zásade je potrebné uviesť, že spotrebiteľské právo nevylučuje prijať od dlžníka zmenku, avšak len na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, ktorá úprava je obsiahnutá v § 4 odst.6 z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie, ktoré navrhovateľ zobral späť a Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 28.2.2011 sp. zn. 8CoE/42/2011 odvolacie konanie zastavil. Uznesenie Okresného súdu Prievidza nadobudlo právoplatnosť dňa 4.11.2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 27.4.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.5.2011.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 1623/2009, EX 5726/09 (ide o vec sp. zn. 11C 208/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A. D. nar. X.X.XXXX, bytom Ul. XX. augusta XX/XX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 26.8.2009. Uznesením zo dňa 23.2.2010 č. k. 15Er 1623/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Súd pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu č. SR 04683/09 vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky, náklady spojené s uplatnením pohľadávky, neprímerane vysoký dohodnutý úrok z omeškania 0,25 % denne za každý deň omeškania. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s úrokmi a poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd považoval exekučný titul za nepreskúmateľný z pohľadu, v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, súd nemal inú možnosť len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 12.8.2010 sp. zn. 5CoE/314/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 30.9.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5CoE 314/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 25.11.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.1.2012.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 1319/2010, EX 3593/2010 (ide o vec sp. zn. 11C 215/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Z. C. nar.XX.X.XXXX, bytom J. Z. XXX/XX, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 12.5.2010. Uznesením zo dňa 10.9.2010 č. k. 9Er 1319/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. V odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že pokiaľ rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst.1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch platný v rozhodnom období. Je pritom zrejmé, že oprávnený ako dodávateľ mal znenie tohto zmluvného dojednania vopred pripravené vo všeobecných zmluvných podmienkach,

ktoré používa vo všetkých prípadoch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky sa vôbec nezaobera spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku pritom nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov vyššie uvedených v tomto odôvodnení rozhodnutia je potom zrejmé, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Záverom uvádza, že ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musí súd v zmysle citovaného ustanovenia v exekučnom konaní v tomto štádiu exekúciu zamietnuť v celom rozsahu a následne dôjde k úplnému zastaveniu exekučného konania. Súd považoval zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky, na základe ktorej oprávnený vyplnil do zmenky chýbajúce údaje a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy, za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 odst.4 písm. i/, k/, o/ Občianskeho zákona) a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky a jej následne použitie ako podklad pre rozhodcovské konanie je v rozpore s § 52 odst. 1 OZ, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. V zásade je potrebné uviesť, že spotrebiteľské právo nevyklučuje prijať od dlžníka zmenku, avšak len na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, ktorá úprava je obsiahnutá v § 4 odst.6 z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu súdom a po dôkladnom preskúmaní rozhodcovského rozsudku, pripojenej zmluvy o úvere a všeobecných zmluvných podmienok súd dospel k názoru, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť pre rozpor exekučného titulu zo zákona. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 22.12.2010 sp. zn. 8CoE/234/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie Okresného súdu Prievidza nadobudlo právoplatnosť dňa 11.3.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 8CoE 234/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 15.6.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.7.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený podal sťažnosť na prietahy v konaní, ktorú považovala predsedníčka okresného súdu za neopodstatnenú.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 2508/2011, EX 8257/11 (ide o vec sp. zn. 11C 217/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A. E. nar. X.XX.XXXX, bytom Š. E. XXX/XX, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 3.8.2011. Uznesením zo dňa 30.12.2011 č. k. 9Er 2508/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. V odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého, by mohla byť vedená exekúcia. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Rozhodcovská doložka obsiahnutá v zmluvných dojednaniach Zmluvy o úvere spĺňa všetky podmienky tak z pohľadu ustanovení § 53 a § 54 Občianskeho zákona platného ku dňu uzatvorenia zmluvy, ako aj z pohľadu Smernice Rady 93/13/EHS je kvalifikovaná ako nekalá. Táto doložka je zároveň aj v rozpore s § 6 odst. 1, § 8 a § 9 z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní, a teda je neplatná. Táto neplatnosť má formu absolútnej neplatnosti. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Zároveň podal návrh na prerušenie konania a Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 28.9.2012 sp. zn. 19CoE/89/2012 návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. Oprávnený podal dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu Trenčín o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania a dovolací súd dovolanie oprávnenému zamietol. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 23.11.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín 19CoE 89/2012. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 88/2011, EX 18086/10 (ide o vec sp. zn. 11C 225/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný S. N. nar. XX.X.XXXX, bytom S., M. U. XXX/XX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 17.1.2011. Uznesením zo dňa 24.1.2011 č. k. 9Er 88/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. V odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že pokiaľ rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst.1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch platný v rozhodnom období. Je pritom zrejmé, že oprávnený ako dodávateľ mal znenie tohto zmluvného dojednania vopred pripravené vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktoré používa vo všetkých prípadoch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky sa vôbec nezaobera spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku pritom nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov vyššie uvedených v tomto odôvodnení rozhodnutia je potom zrejmé, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Záverom uvádza, že ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musí súd v zmysle citovaného ustanovenia v exekučnom konaní v tomto štádiu exekúciu zamietnuť v celom rozsahu a následne dôjde k úplnému zastaveniu exekučného konania. Súd považoval zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky, na základe ktorej oprávnený vyplnil do zmenky chýbajúce údaje a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy, za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 odst.4 písm. i/, k/, o/ Občianskeho zákona) a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky a jej následne použitie ako podklad pre rozhodcovské konanie je v rozpore s § 52 odst. 2 OZ, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. V zásade je potrebné uviesť, že spotrebiteľské právo nevyklučuje prijať od dlžníka zmenku, avšak len na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, ktorá úprava je obsiahnutá v § 4 odst.6 z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu súdom a po dôkladnom preskúmaní rozhodcovského rozsudku, pripojenej zmluvy o úvere a všeobecných zmluvných podmienok súd dospel k názoru, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Rozhodcovský rozsudok bol rozhodcovským súdom odôvodnený výlučne len ako plnenie z vlastnej zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Aj právne zdôvodnenie, o ktoré sa opieral rozhodcovský súd, vychádza len zo z. č. 191/1950 Zb. - zmenkový a šekový. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa

15.2.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 2.5.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.6.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 1830/2011, EX 6576/11 (ide o vec sp. zn. 11C 226/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný T. R. nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXXX/X, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 8.6.2011. Uznesením zo dňa 4.7.2011 č. k. 15Er 1830/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého, by mohla byť vedená exekúcia. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.7.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 7.9.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.10.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 87/2011, EX 18126/10 (ide o vec sp. zn. 11C 228/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný MXX.X.XXXX.,XX.X.XXXXá XXX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 17.1.2011. Uznesením zo dňa 26.1.2011 č. k. 15Er 87/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že po dôkladnom preskúmaní rozhodcovského rozsudku, pripojenej zmluvy o úvere a všeobecných zmluvných podmienok, dospel k názoru, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť pre rozpor exekučného titulu zo zákona. Rozhodcovský rozsudok bol rozhodcovským súdom odôvodnený výlučne len ako plnenie z vlastnej zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Aj právne zdôvodnenie, o ktoré sa opieral rozhodcovský súd, vychádza len zo z. č. 191/1950 Zb. - zmenkový a šekový. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní podľa úpravy uvedenej vyššie, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Pokiaľ rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst.1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch platný v rozhodnom období. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky sa vôbec nezaobera spotrebiteľským právom, vylučuje akéhokoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku pritom nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov vyššie uvedených v tomto odôvodnení rozhodnutia je potom zrejme, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu

odvolanie. Uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 24.2.2012 sp. zn. 4CoE/337/2011 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 21.5.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 4CoE 337/2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 4.9.2012 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.9.2012.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 2697/2011, EX 11757/11 (ide o vec sp. zn. 11C 229/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný EA. nar. X.XX.XXXX, bytom N. XX/XX, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 18.8.2011. Uznesením zo dňa 28.3.2012 č. k. 15Er 2697/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že po oboznámení sa s exekučným titulom súd zistil, že rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc z uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorá k návrhu na vykonanie exekúcie priložená nebola. Za účelom posúdenia platnosti a prijateľnosti rozhodcovskej doložky vyzval súd oprávneného prostredníctvom právneho zástupcu na predloženie rozhodcovskej zmluvy, pričom výslovne uviedol, že rozhodcovská zmluva nie je súčasťou zmluvy o úvere, ani predložených všeobecných obchodných podmienok. Oprávnený napriek tomu požadovanú rozhodcovskú zmluvu nepredložil, súd nemal k dispozícii všetky listiny, ktorými by mohol podrobne posúdiť prijateľnosť podmienok, podľa ktorých bola zmluva uzavretá a zákonnosť vydania exekučného titulu. Preto súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.4.2012.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený podal sťažnosť na prietahy v konaní, pričom predseda súdu zdôvodnil prietahy v konaní zaťaženosťou exekučného oddelenia a snahou prednostne vybavovať veci, v ktorých je súd viazaný lehotami podľa Exekučného poriadku. Na strane druhej nevydanie rozhodnutia bolo ovplyvnené aj nečinnosťou oprávneného. Na spôsobené prietahy v konaní bol upozornený vyšší súdny úradník, ktorý vo veci rozhodol, a tým bol tento nedostatok odstránený.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 734/2011, EX 3565/11 (ide o vec sp. zn. 11C 230/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A. F. nar. X.X.XXXX, bytom Z. XXX/XX, H. S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 16.3.2011. Uznesením zo dňa 6.4.2011 č. k. 15Er 734/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. V odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie nepreběhlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého, by mohla byť vedená exekúcia. Z uvedeného rozhodcovského rozsudku súdu zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania, ktorá je súčasťou zmluvných dojednaní v zmluve o úvere. Účastníci konania zabezpečili svoj iný záväzkový vzťah neúplnou zmenkou. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 27.4.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 10.5.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 1.6.2011.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 88/2011, EX 17664/10 (ide o vec sp. zn. 11C 231/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný XXX/XX, nar. A. bytom E.SXX.X.XXXX, ie žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 17.1.2011. Uznesením zo dňa 26.1.2011 č. k. 15Er 88/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 09099/10 súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania, ktorá je súčasťou zmluvných dojednaní v zmluve o úvere. Účastníci zabezpečili svoj iný záväzkový vzťah neúplnou zmenkou. Oprávnený pripojil k exekučnému titulu aj zmluvu o úvere, ktorej súčasťou sú i všeobecné podmienky. Súd zo zisteného skutkového stavu a po dôkladnom preskúmaní rozhodcovského rozsudku, pripojenej zmluvy o úvere a všeobecných zmluvných podmienok dospel k záveru, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Rozhodcovský rozsudok bol rozhodcovským súdom odôvodnený výlučne len ako plnenie z vlastnej zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Aj právne zdôvodnenie, o ktoré sa opieral rozhodcovský súd, vychádza len zo z. č. 191/1950 Zb.. Súd sa tiež zaoberal, či je možné všeobecnú spotrebiteľskú zmluvu podriaďiť aj režimu z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch v rozhodnom období. Súd považoval zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky, na základe ktorej oprávnený vyplnil do zmenky chýbajúce údaje a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy, za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 odst.4 písm. i/, k/, o/ Občianskeho zákona) a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky a jej následne použitie ako podklad pre rozhodcovské konanie je v rozpore s § 52 odst. 2 OZ, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. V zásade je potrebné uviesť, že spotrebiteľské právo nevyklučuje prijať od dlžníka zmenku, avšak len na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, ktorá úprava je obsiahnutá v § 4 odst.6 z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch. Právna úprava spotrebiteľského práva jednoznačne smeruje k ochrane spotrebiteľa pred možnosťou podpisovania blanko zmeniek, ktoré vytvárajú pre spotrebiteľa neúnosnú situáciu. Zásadne sa splnenie záväzku zmenkou alebo šekom vylučuje, preto nie je možné ani priznať plnenie na základe vystavenej zmenky. Pokiaľ rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst.1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch platný v rozhodnom období. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky sa vôbec nezaobera spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku pritom nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov vyššie uvedených v tomto odôvodnení rozhodnutia je potom zrejmé, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 10.3.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 2.5.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.6.2011.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 1313/2011, EX 5269/11 (ide o vec sp. zn. 11C 232/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A. M. nar. XX.X.XXXX, bytom Ul. XX. augusta XX/X, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 2.5.2011. Uznesením zo dňa 11.5.2011 č. k. 9Er 1313/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. V odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého, by mohla byť vedená exekúcia. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 9.6.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 14.6.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.7.2011.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 1844/2011, EX 6626/11 (ide o vec sp. zn. 11C 233/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Q.n E. nar. X.X.XXXX, bytom L. cesta XXXX/XC, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 9.6.2011. Uznesením zo dňa 28.6.2011 č. k. 15Er 1844/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. V odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého, by mohla byť vedená exekúcia. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 20.7.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 3.8.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.8.2011.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 881/2011, EX 4219/2011 (ide o vec sp. zn. 11C 234/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný KXX.XX.XXXXC. nar. XX.X.XXXX, bytom L. cesta XXXX/XA, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 25.3.2011. Uznesením zo dňa 6.4.2011

č. k. 16Er 881/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia a predloženého exekučného titulu, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 11670/10 súd zistil, že oprávnený a povinný uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej bol povinnému poskytnutý úver, ktorý sa ho zaviazal splácať v mesačných splátkach. Súčasťou zmluvy sú i všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Rozhodcovský súd po preskúmaní podmienok na vedenie rozhodcovského konania vyhovel žalobe v celom rozsahu, pričom mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky vystavenej na zmenkovú sumu v súlade s dohodou o vyplnení zmenky. Preskúmaním zmluvy o úvere, konkrétne článku 15 všeobecných podmienok, vzhliadol súd v zmluvnom dojednaní nekalú podmienku. Povinný si nesplnil riadne svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o úvere, preto si oprávnený uplatnil svoje nároky v rozhodcovskom konaní v zmysle uzatvorenej rozhodcovskej doložky. Rozhodca bez vypočutia povinného vydal rozhodcovský rozsudok. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého, by mohla byť vedená exekúcia. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Súd pritom prihliadol pri výkone rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, ex offo na nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Súd sa zaoberal aj tým, či je možné v rámci spotrebiteľskej zmluvy platnú rozhodcovskú doložku uzatvoriť. V danom prípade bola voľba rozhodcovského súdu a osoby rozhodcu uskutočnená jednostranne, nakoľko samotné ustanovenie rozhodcovského súdu rozhodnúť vo veci na predtlačenom formulári dokonca predchádzalo nepochybne aj samotnému rozhodnutiu povinného si finančné prostriedky touto cestou obstaráť, čiže predtým ako k uzavretiu zmluvy povinný vôbec pristúpil. Jednostrannosť a nekalosť tohto zmluvného dojednania súd vidí v tom, že faktickým subjektom, ktorý definuje, kto bude riešiť spor zo spotrebiteľskej zmluvy je v tomto prípade veriteľ, čiže oprávnený, lebo tento zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravovanej formulárovej zmluve. Spotrebiteľ sa nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 26.8.2011 sp. zn. 8CoE 183/2011 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 8CoE 183/2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 31.10.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.1.2012.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 1250/2011, EX 5126/11 (ide o vec sp. zn. 11C 235/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný B. C. nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 21.4.2011. Uznesením zo dňa 27.5.2011 č. k. 9Er 1250/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia zistil z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 14411/10 zo dňa 28.1.2011, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Účastníci konania zabezpečili svoj iný záväzkový vzťah neúplnou zmenkou /blankozmenkou/. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to

oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého, by mohla byť vedená exekúcia. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojedanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Súd pritom prihliadol pri výkone rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, ex offo za nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Súd sa zaoberal aj tým, či je možné v rámci spotrebiteľskej zmluvy platnú rozhodcovskú doložku uzatvoriť. V danom prípade bola voľba rozhodcovského súdu a osoby rozhodcu uskutočnená jednostranne, nakoľko samotné ustanovenie rozhodcovského súdu rozhodnúť vo veci na predtlačenom formulári dokonca predchádzalo nepochybné aj samotnému rozhodnutiu povinného si finančné prostriedky touto cestou obstaráť, čiže predtým ako k uzavretiu zmluvy povinný vôbec pristúpil. Jednostrannosť a nekalosť tohto zmluvného dojednania súd vidí v tom, že faktickým subjektom, ktorý definuje, kto bude riešiť spor zo spotrebiteľskej zmluvy je v tomto prípade veriteľ, čiže oprávnený, lebo tento zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravovanej formulárovej zmluve. Spotrebiteľ sa nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 18.6.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 4.7.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.7.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 2448/2010, EX 10490/2010 (ide o vec sp. zn. 11C 240/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. Z. nar. X.X.XXXX, bytom X. XXXX/XX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 10.9.2010. Uznesením zo dňa 8.11.2010 č. k. 16Er 2448/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, súd po dôkladnom preskúmaní rozhodcovského rozsudku, pripojenej zmluvy o úvere a všeobecných zmluvných podmienok dospel k názoru, že bolo potrebné žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuť pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Rozhodcovský rozsudok bol rozhodcovským súdom odôvodnený výlučne len ako plnenie z vlastnej zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Aj právne zdôvodnenie, o ktoré sa opierať rozhodcovský súd, vychádza len zo z. č. 191/1950 Zb. - zmenkový a šekový. Súd považoval zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky, na základe ktorej oprávnený vyplnil do zmenky chýbajúce údaje, a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy, za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky a jej následné použitie ako podklad pre rozhodcovské konanie, je v rozpore s § 52 odst. 1 Občianskeho zákona, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je potrebné konštatovať, že plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku je v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst. 1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 1.3.2011 sp. zn. 19CoE 107/2011 odvolacie konanie zastavil, nakoľko oprávnený vzal odvolanie späť. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 1.12.2010. Následne

okresný súd uznesením zo dňa 21.7.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.10.2011.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený podal sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorú predsedníčka súdu považovala za neopodstatnenú.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 1285/2009, EX 1285/2009 (ide o vec sp. zn. 11C 241/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Z. E. nar. X.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, Oslany žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 24.7.2009. Uznesením zo dňa 11.12.2009 č. k. 9Er 1285/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia a predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského rozsudku sp. zn. SR 00634/09 súd zistil, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach a lehotách. Keďže oprávnený nepredložil požadovanú zmluvu a ani listiny po opakovanej výzve, súd posúdil žiadosť o udelenie poverenia len podľa pripojených listín. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní podľa právnej úpravy. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odst. 1 písm. b/ alebo c/. Súd musí mať pre takéto posúdenie k dispozícii predovšetkým zmluvu o úvere so všetkými jej neoddeliteľnými prílohami. Oprávnený však na výzvu súdu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol urobiť záver, že rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných v spotrebiteľských úveroch, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offico prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi. Súd pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu č. SR 00634/09 vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky, náklady spojené s uplatnením pohľadávky, neprimerane vysoký dohodnutý úrok z omeškania 0,25 % denne za každý deň omeškania. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s úrokmi a poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd považoval exekučný titul za nepreskúmateľný z pohľadu, v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, súd nemal inú možnosť len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 30.3.2010 sp. zn. 17CoE 50/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 26.4.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17CoE 50/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 13.7.2010 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.8.2010.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 735/2011, EX 3668/11 (ide o vec sp. zn. 11C 242/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný R. E. nar. XX.XX.XXXX, bytom N. C. XXX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 16.3.2011. Uznesením zo dňa 14.4.2011 č. k. 15Er 735/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia a rozhodcovského rozsudku č. SR 11714/10 súd zistil, že rozhodcovský

súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Účastníci konania zabezpečili svoj iný záväzkový vzťah neúplnou zmenkou (blankozmenkou). Povinný si svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo záväzkového vzťahu nesplnil, preto oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky a táto bola povinnému predložená na zaplatenie. Súd posúdil zmenkový vzťah, resp. vzťah medzi oprávneným a povinným, vzhľadom na právny dôvod vzniku záväzku, uzavretie spotrebiteľskej zmluvy za spotrebiteľský vzťah s dôrazom na ochranu spotrebiteľa. Rozhodcovský súd tak nedostatočne aplikoval zákonné ustanovenia chrániace spotrebiteľa pred nekalými podmienkami, keď na túto skutočnosť neprihliadal, hoci k tomu bol podľa zákona povinný (§ 33ZoRk). Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého, by mohla byť vedená exekúcia. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská doložka obsiahnutá v zmluvných dojednaniach zmluvy o úvere podľa názoru súdu spĺňa všetky podmienky tak z pohľadu ustanovení § 53 a § 54 Občianskeho zákona platného ku dňu uzavretia zmluvy, ako aj z pohľadu Smernice Rady 93/13/EHS, aby bola kvalifikovaná ako nekalá. Táto doložka je zároveň aj v rozpore s ustanoveniami § 6 odst.1, § 8 a § 9 z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní, a teda je neplatná. Táto neplatnosť má formu absolútnej neplatnosti. Súd pritom prihliadol pri výkone rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, ex officio za nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. V danom prípade bola voľba rozhodcovského súdu a osoby rozhodcu uskutočnená jednostranne, nakoľko samotné ustanovenie rozhodcovského súdu rozhodnúť vo veci na predtlačenom formulári dokonca predchádzalo nepochybne aj samotnému rozhodnutiu povinného si finančné prostriedky touto cestou obstaráť, čiže predtým ako k uzavretiu zmluvy povinný vôbec pristúpil. Jednostrannosť a nekalosť tohto zmluvného dojednania súd vidí v tom, že faktickým subjektom, ktorý definuje, kto bude riešiť spor zo spotrebiteľskej zmluvy je v tomto prípade veriteľ, čiže oprávnený, lebo tento zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravovanej formulárovej zmluve. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 4.5.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 19.5.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.6.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 3372/2010, EX 15759/10 (ide o vec sp. zn. 11C 243/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný XX Z. nar. XX.X.XXXX, bytom S., J. Q. XXX/X žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 13.12.2010. Uznesením zo dňa 27.12.2010 č. k. 9Er 3372/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia a rozhodcovského rozsudku stále rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06211/10 súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Účastníci konania zabezpečili svoj iný záväzkový vzťah neúplnou zmenkou (blankozmenkou). Povinný si svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo záväzkového vzťahu nesplnil, preto oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky a táto bola povinnému predložená na zaplatenie. Oprávnený k exekučnému titulu pripojil aj zmluvu o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru vyhotovené oprávneným ako formulár. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu, súd po dôkladnom preskúmaní rozhodcovského rozsudku, pripojenej zmluvy o úvere, a všeobecných podmienok dospel k názoru, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Rozhodcovský rozsudok bol rozhodcovským súdom odôvodnený výlučne len ako plnenie z vlastnej zmenky povinného, ktorá

bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Aj právne zdôvodnenie, o ktoré sa opieral rozhodcovský súd, vychádza len zo zákona č. 191/1950 Zb. - zmenkový a šekový. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je potrebné konštatovať, že plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku je v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst. 1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 11.2.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 21.2.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.3.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 3372/2010, EX 14648/2010 (ide o vec sp. zn. 11C 244/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. K. nar. X.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 13.12.2010. Uznesením zo dňa 28.7.2011 č. k. 16Er 3372/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia a rozhodcovského rozsudku stále rozhodcovského súdu sp. zn. SR 05917/10 súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania, ktorá je súčasťou zmluvných dojednaní v zmluve o úvere. Účastníci konania svoj iný záväzkový vzťah zabezpečili neúplnou zmenkou (blankozmenkou). Povinný si svoju povinnosť nesplnil, ktorá mu vyplývala zo záväzkového vzťahu, čím sa dlh stal splatným a oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky. Oprávnený k exekučnému titulu pripojil aj zmluvu o úvere, aj všeobecné podmienky pre poskytnutie úveru vyhotovené oprávneným ako formulár. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu, súd po dôkladnom preskúmaní rozhodcovského rozsudku, pripojenej zmluvy o úvere, a všeobecných podmienok dospel k názoru, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Rozhodcovský rozsudok bol rozhodcovským súdom odôvodnený výlučne len ako plnenie z vlastnej zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Aj právne zdôvodnenie, o ktoré sa opieral rozhodcovský súd, vychádza len zo zákona č. 191/1950 Zb. - zmenkový a šekový. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je potrebné konštatovať, že plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku je v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst. 1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Je pritom zrejmé, že oprávnený ako dodávateľ mal znenie tohto zmluvného dojednania vopred pripravené vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktoré používa vo všetkých prípadoch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky, sa vôbec nezaobera spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov uvedených vyššie je potom zrejmé, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 20.1.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 28.7.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.8.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 162/2011, EX 219/2011 (ide o vec sp. zn. 11C 245/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A. N. nar. XX.XX.XXXX, bytom

A. H. O. XXX/XX, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 26.1.2011. Uznesením zo dňa 8.2.2011 č. k. 16Er 162/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia a predloženého exekučného titulu, rozhodcovského rozsudku sp. zn. SR 09788/10 a z pripojenej zmluvy o úvere súd zistil, že medzi oprávneným a povinným bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej bol odporca povinný splácať úver v mesačných splátkach. Súčasťou zmluvy sú i všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Po preskúmaní podmienok na vedenie rozhodcovského konania, rozhodcovský súd vyhovel návrhu v celom rozsahu, pričom mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky vyplnenej na zmenkovú sumu v súlade s dohodou o vyplnení zmenky. Súd posúdil zmenkový vzťah vzhľadom na právny dôvod vzniku záväzku za spotrebiteľský vzťah s dôrazom na ochranu spotrebiteľa. Vzhľadom k tomu, že povinný si neplnil riadne povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere, uplatnil si oprávnený nároky v rozhodcovskom konaní v zmysle uzatvorenej rozhodcovskej doložky, kde rozhodca bez vypočutia povinného vydal rozhodcovský rozsudok. Súd sa zaoberal aj tým, či je vôbec možné v rámci spotrebiteľskej zmluvy platnú rozhodcovskú doložku uzatvoriť, prihliadol i na výkon rozhodcovského rozsudku. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojedanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého, by mohla byť vedená exekúcia. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 16.3.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 10.5.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.6.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 294/2011, EX 792/11 (ide o vec sp. zn. 11C 246/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný X.F., bytom W. XXX/XX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 9.2.2011. Uznesením zo dňa 9.3.2011 č. k. 9Er 294/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia a z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 10502/10 súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania, ktorá je súčasťou zmluvných dojednaní v zmluve o úvere. Účastníci konania svoj iný záväzkový vzťah zabezpečili neúplnou zmenkou (blankozmenkou). Povinný si svoju povinnosť nesplnil, ktorá mu vyplývala zo záväzkového vzťahu, čím sa dlh stal splatným a oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky. Oprávnený k exekučnému titulu pripojil aj zmluvu o úvere. Súd s poukazom na § 52 odst.1 až 4 Občianskeho zákona a § 2 písm. a/ a b/ a § 3 z. č. 258/2001 Z. z. v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy právny vzťah s poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia medzi účastníkmi konania založený zmluvou označenou ako zmluva o úvere považoval za jednoznačne za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 odst. 1 OZ. Preskúmaním zmluvy o úvere, konkrétne článku 15 všeobecných podmienok zmluvy súd vzhliadol v zmluvnom dojednaní nekalú podmienku. Povinný si nesplnil riadne svoje povinnosti vyplývajúce mu z uvedenej zmluvy, oprávnený si uplatnil svoje nároky v rozhodcovskom konaní v zmysle uzatvorenej rozhodcovskej doložky, kde rozhodca bez vypočutia povinného vydal rozhodcovský rozsudok. Súd sa zaoberal aj tým, či je vôbec možné v rámci spotrebiteľskej zmluvy platnú rozhodcovskú doložku uzatvoriť. V danom prípade bola voľba rozhodcovského súdu a osoby rozhodcu uskutočnená jednostranne, nakoľko samotné ustanovenie rozhodcovského súdu rozhodnúť

vo veci na predtlačenom formulári dokonca predchádzalo nepochybné aj samotnému rozhodnutiu povinného si finančné prostriedky touto cestou obstaráť, čiže predtým ako k uzavretiu zmluvy povinný vôbec pristúpil. Jednostrannosť a nekalosť tohto zmluvného dojednania súd vidí v tom, že faktickým subjektom, ktorý definuje, kto bude riešiť spor zo spotrebiteľskej zmluvy je v tomto prípade veriteľ, čiže oprávnený, lebo tento zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravovanej formulárovej zmluve. Súd pritom prihliadol pri výkone rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa ex offo na nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Exekučný súd z úradnej moci prihliada na neprijateľné podmienky upravené v rozhodcovskej doložke. Súd sa zaoberal aj tým, či je vôbec možné v rámci spotrebiteľskej zmluvy platnú rozhodcovskú doložku uzatvoriť, prihliadol i na výkon rozhodcovského rozsudku. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 15.7.2011 sp. zn.16CoE 148/2011 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 25.8.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 16CoE 148/2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 28.9.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.10.2011.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 3144/2010, EX 14090/10 (ide o vec sp. zn. 11C 247/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A. nar. XX.X.XXXX, bytom U. XXXX/XX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 26.11.2010. Uznesením zo dňa 14.12.2010 č. k. 15Er 3144/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia a z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06494/10 súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania, ktorá je súčasťou zmluvných dojednaní v zmluve o úvere. Účastníci konania svoj iný záväzkový vzťah zabezpečili neúplnou zmenkou (blankozmenkou). Povinný si svoju povinnosť nesplnil, ktorá mu vyplývala zo záväzkového vzťahu, čím sa dlh stal splatným a oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky. Oprávnený k exekučnému titulu pripojil aj zmluvu o úvere. Súčasťou zmluvy sú aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru vyhotovené oprávneným ako formulár. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu, súd po dôkladnom preskúmaní rozhodcovského rozsudku, pripojenej zmluvy o úvere, a všeobecných podmienok dospel k názoru, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Rozhodcovský rozsudok bol rozhodcovským súdom odôvodnený výlučne len ako plnenie z vlastnej zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Aj právne zdôvodnenie, o ktoré sa opierať rozhodcovský súd, vychádza len zo zákona č. 191/1950 Zb. - zmenkový a šekový. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je potrebné konštatovať, že plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku je v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst. 1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Je pritom zrejmé, že oprávnený ako dodávateľ mal znenie tohto zmluvného dojednania vopred pripravené vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktoré používa vo všetkých prípadoch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky, sa vôbec nezaobera spotrebiteľským

právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov uvedených vyššie je potom zrejmé, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 5.1.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 27.1.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.3.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 522/2011, EX 2942/11 (ide o vec sp. zn. 11C 248/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný G. K. nar. XX.X.XXXX, bytom Z. cesta XXXX/XX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 28.2.2011. Uznesením zo dňa 28.3.2011 č. k. 9Er 522/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia a z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 11706/10 súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania, ktorá je súčasťou zmluvných dojednaní v zmluve o úvere. Účastníci konania svoj iný záväzkový vzťah zabezpečili neúplnou zmenkou (blankozmenkou). Povinný si svoju povinnosť nesplnil, ktorá mu vyplývala zo záväzkového vzťahu, čím sa dlh stal splatným a oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky. Oprávnený k exekučnému titulu pripojil aj zmluvu o úvere. Súčasťou zmluvy sú aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru vyhotovené oprávneným ako formulár. Zmenkový vzťah medzi oprávneným a povinným, tak ako ho vyhodnotil rozhodcovský súd je akcesorický právny vzťah, ktorý zabezpečuje základný úverový právny vzťah založený medzi účastníkmi. Tento záväzkový vzťah nemôže vzniknúť bez hlavného záväzku, spotrebiteľskej zmluvy, ku ktorej sa viaže a ktorý má zabezpečovať. Súd tak posúdil zmenkový vzťah, resp. vzťah medzi oprávneným a povinným vzhľadom na právny dôvod vzniku záväzku, uzavretie spotrebiteľskej zmluvy za spotrebiteľský vzťah s dôrazom na ochranu spotrebiteľa. Rozhodcovský súd tak nedostatočne aplikoval zákonné ustanovenia chrániace spotrebiteľa pred nekalými podmienkami, keď na túto skutočnosť neprihliadal, resp. rozhodca sa postavením dlžníka ako spotrebiteľa a charakteru úveru ako spotrebiteľského úveru vôbec nezaoberal, hoci k tomu bol podľa zákona povinný (§ 33 ZoRK). Preskúmaním zmluvy o úvere, konkrétne článku 15 VP zmluvy, vzhliadol súd v zmluvnom dojednaní nekalú podmienku. V danom prípade, a to vzhľadom ku skutočnosti, že povinný si neplnil riadne svoje povinnosti vyplývajúce z vyššie uvedenej zmluvy, uplatnil si oprávnený svoje nároky v rozhodcovskom konaní v zmysle uzatvorenej rozhodcovskej doložky, kde rozhodca bez vypočítania povinného vydal rozhodcovský rozsudok. Súd sa tiež zaoberal aj tým, či je vôbec možné v rámci spotrebiteľskej zmluvy platnú rozhodcovskú doložku uzatvoriť. V danom prípade bola voľba rozhodcovského súdu a osoby rozhodcu uskutočnená jednostranne, nakoľko samotné ustanovenie rozhodcovského súdu rozhodnúť vo veci na predtlačenom formulári dokonca predchádzalo nepochybne aj samotnému rozhodnutiu povinného si finančné prostriedky touto cestou obstarat', čiže predtým ako k uzavretiu zmluvy povinný vôbec pristúpil. Jednostrannosť a nekalosť tohto zmluvného dojednania súd vidí v tom, že faktickým subjektom, ktorý definuje, kto bude riešiť spor zo spotrebiteľskej zmluvy je v tomto prípade veriteľ, čiže oprávnený, lebo tento zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravovanej formulárovej zmluve. Súd pritom prihliadol pri výkone rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa ex offo na nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 19.4.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 16.5.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.6.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 2898/2011, EX 12434/11 (ide o vec sp. zn. 11C 249/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. N. nar. XX.XX.XXXX, bytom J. S. XXX/X, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 7.9.2011. Uznesením zo dňa 26.9.2011 č. k. 16Er 2898/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia a z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 03956/11 a z pripojenej zmluvy o úvere súd zistil, že medzi oprávneným a povinným bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej bol povinnému poskytnutý úver, ktorý mal splácať v mesačných splátkach. Súčasťou zmluvy sú i všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Po preskúmaní podmienok na vedenie rozhodcovského konania, rozhodcovský súd vyhovel žalobe v celom rozsahu, pričom mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky vyplnenej na sumu v súlade s dohodou o vyplnení zmenky. Zmenkový vzťah medzi oprávneným a povinným, tak ako ho vyhodnotil rozhodcovský súd je akcesorický právny vzťah, ktorý zabezpečuje základný úverový právny vzťah založený medzi účastníkmi. Tento záväzkový vzťah nemôže vzniknúť bez hlavného záväzku, spotrebiteľskej zmluvy, ku ktorej sa viaže a ktorý má zabezpečovať. Súd tak posúdil zmenkový vzťah, resp. vzťah medzi oprávneným a povinným vzhľadom na právny dôvod vzniku záväzku, uzavretie spotrebiteľskej zmluvy za spotrebiteľský vzťah s dôrazom na ochranu spotrebiteľa. Rozhodcovský súd tak nedostatočne aplikoval zákonné ustanovenia chrániace spotrebiteľa pred nekalými podmienkami, keď na túto skutočnosť neprihliadal, resp. rozhodca sa postavením dlžníka ako spotrebiteľa a charakteru úveru ako spotrebiteľského úveru vôbec nezaoberal, hoci k tomu bol podľa zákona povinný (§ 33 ZoRK). Preskúmaním zmluvy o úvere, konkrétne článku 15 VP zmluvy, vzhliadol súd v zmluvnom dojednaní nekalú podmienku. V danom prípade, a to vzhľadom ku skutočnosti, že povinný si neplnil riadne svoje povinnosti vyplývajúce z vyššie uvedenej zmluvy, uplatnil si oprávnený svoje nároky v rozhodcovskom konaní v zmysle uzatvorenej rozhodcovskej doložky, kde rozhodca bez vypočutia povinného vydal rozhodcovský rozsudok. Súd sa zaoberal aj tým, či je vôbec možné v rámci spotrebiteľskej zmluvy platnú rozhodcovskú doložku uzatvoriť. V danom prípade bola voľba rozhodcovského súdu a osoby rozhodcu uskutočnená jednostranne, nakoľko samotné ustanovenie rozhodcovského súdu rozhodnúť vo veci na predtlačenom formulári dokonca predchádzalo nepochybne aj samotnému rozhodnutiu povinného si finančné prostriedky touto cestou obstaráť, čiže predtým ako k uzavretiu zmluvy povinný vôbec pristúpil. Jednostrannosť a nekalosť tohto zmluvného dojednania súd vidí v tom, že faktickým subjektom, ktorý definuje, kto bude riešiť spor zo spotrebiteľskej zmluvy je v tomto prípade veriteľ, čiže oprávnený, lebo tento zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravovanej formulárovej zmluve. Súd pritom prihliadol pri výkone rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa ex offo na nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej

veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 22.3.2012. Následne okresný súd uznesením zo dňa 26.3.2012 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.4.2012. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 86/2011, EX 17098/10 (ide o vec sp. zn. 11C 250/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Z. D. nar. X.X.XXXX, bytom U. armády XXXX/XX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 17.1.2011. Uznesením zo dňa 17.2.2011 č. k. 9Er 86/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia a z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07010/10 súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania, ktorá je súčasťou zmluvných dojednaní v zmluve o úvere. Účastníci konania svoj iný záväzkový vzťah zabezpečili neúplnou zmenkou (blankozmenkou). Povinný si svoju povinnosť nesplnil, ktorá mu vyplývala zo záväzkového vzťahu, čím sa dlh stal splatným a oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky. Keďže si povinný svoju povinnosť vyplývajúcu zo záväzkového vzťahu riadne nesplnil, čím sa stal dlh splatný v zmysle dohodnutých podmienok, oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky a táto bola povinnému predložená na zaplatenie. Zmenkový vzťah medzi oprávneným a povinným, tak ako ho vyhodnotil rozhodcovský súd je akcesorický právny vzťah, ktorý zabezpečuje základný úverový právny vzťah založený medzi účastníkmi. Tento záväzkový vzťah nemôže vzniknúť bez hlavného záväzku, spotrebiteľskej zmluvy, ku ktorej sa viaže a ktorý má zabezpečovať. Súd tak posúdil zmenkový vzťah, resp. vzťah medzi oprávneným a povinným vzhľadom na právny dôvod vzniku záväzku, uzavretie spotrebiteľskej zmluvy za spotrebiteľský vzťah s dôrazom na ochranu spotrebiteľa. Rozhodcovský súd tak nedostatočne aplikoval zákonné ustanovenia chrániace spotrebiteľa pred nekalými podmienkami, keď na túto skutočnosť neprihliadal, resp. rozhodca sa postavením dlžníka ako spotrebiteľa a charakteru úveru ako spotrebiteľského úveru vôbec nezaoberal, hoci k tomu bol podľa zákona povinný (§ 33 ZoRK). Preskúmaním zmluvy o úvere, konkrétne článku 18 VP zmluvy, vzhliadol súd v zmluvnom dojednaní nekalú podmienku. V danom prípade, a to vzhľadom ku skutočnosti, že povinný si neplnil riadne svoje povinnosti vyplývajúce z vyššie uvedenej zmluvy, uplatnil si oprávnený svoje nároky v rozhodcovskom konaní v zmysle uzatvorenej rozhodcovskej doložky, kde rozhodca bez vypočutia povinného vydal rozhodcovský rozsudok. Súd sa tiež zaoberal aj tým, či je vôbec možné v rámci spotrebiteľskej zmluvy platnú rozhodcovskú doložku uzatvoriť. V danom prípade bola voľba rozhodcovského súdu a osoby rozhodcu uskutočnená jednostranne, nakoľko samotné ustanovenie rozhodcovského súdu rozhodnúť vo veci na predtlačenom formulári dokonca predchádzalo nepochybne aj samotnému rozhodnutiu povinného si finančné prostriedky touto cestou obstaráť, čiže predtým ako k uzavretiu zmluvy povinný vôbec pristúpil. Jednostrannosť a nekalosť tohto zmluvného dojednania súd vidí v tom, že faktickým subjektom, ktorý definuje, kto bude riešiť spor zo spotrebiteľskej zmluvy je v tomto prípade veriteľ, čiže oprávnený, lebo tento zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravovanej formulárovej zmluve. Súd pritom prihliada pri výkone rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa ex offo na nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 31.3.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 2.5.2011

exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.6.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 127/2011, EX 18201/10 (ide o vec sp. zn. 11C 251/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A. L. nar. XX.X.XXXX, bytom X. XXXX/XX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 21.1.2011. Uznesením zo dňa 15.3.2011 č. k. 15Er 127/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia a z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 09075/10 súd zistil, že medzi oprávneným a povinným bola uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej bol povinnému poskytnutý úver, ktorý mal splácať v mesačných splátkach. Súčasťou zmluvy sú i všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Vzhľadom k tomu, že povinný si nespĺnil riadne a včas svoje povinnosti vyplývajúce mu z úverovej zmluvy, uplatnil si oprávnený svoje nároky v rozhodcovskom konaní v zmysle uzatvorenej rozhodcovskej doložky v článku 17 všeobecných obchodných podmienok, kde rozhodca bez vypočítania povinného vydal rozhodcovský rozsudok. Preskúmaním všeobecných obchodných podmienok, ako neoddeliteľnej časti zmluvy o úvere, konkrétne článku 17 vzhliadol súd v takto ustanovenom zmluvnom dojednaní nekalú podmienku. Súd sa zaoberal aj tým, či je vôbec možné v rámci spotrebiteľskej zmluvy plnú rozhodcovskú doložku uzatvoriť. V danom prípade bola voľba rozhodcovského súdu a osoby rozhodcu uskutočnená jednostranne, nakoľko samotné ustanovenie rozhodcovského súdu rozhodnúť vo veci na predtlačenom formulári dokonca predchádzalo nepochybne aj samotnému rozhodnutiu povinného si finančné prostriedky touto cestou obstaráť, čiže predtým ako k uzavretiu zmluvy povinný vôbec pristúpil. Súd pritom prihliada pri výkone rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa ex offo na nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 8.7.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 28.7.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.8.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 1857/2009, EX 8041/09 (ide o vec sp. zn. 11C 255/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný G. E. nar. X.X.XXXX, bytom H. S. XXXX/X, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 25.9.2009. Uznesením zo dňa 19.2.2010 č. k. 15Er 1857/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia a z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 05917/09 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia povinného podľa obsahu rozsudku je nesplatený úver a príslušenstvo. V exekučnom konaní bol exekútor nečinný, aj napriek tomu, že návrh obsahoval listinu - zmluvu o úvere a rozhodcovskú zmluvu, exekútor nevyzval oprávneného na predloženie týchto listín, rovnako nepodal návrh na zastavenie exekúcie i po výzve urobenej zo strany súdu. Súd preto posúdil žiadosť o udelenie poverenia len podľa pripojených listín. Jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje

účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odst.1 písm. b/ alebo c/. Pre takéto posúdenie súd musí mať k dispozícii zmluvu o úvere so všetkými prílohami, listinu obsahujúcu dohodu o tom, že riešenie sporov, ktoré vzniknú z konkrétneho zmluvného vzťahu budú zmluvné strany riešiť v rozhodcovskom konaní. Oprávnený na výzvu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol urobiť záver, že rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných zo spotrebiteľských úverov, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky a podobne. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, keďže z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd preto uzavrel, že pre nepreskúmateľnosť exekučného titulu z pohľadu v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, nemal inú možnosť, len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 21.6.2010 sp. zn. 5CoE 262/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 23.7.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5CoE 262/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 5.10.2010 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.10.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 1630/2009, EX 5713/09 (ide o vec sp. zn. 11C 257/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Q. K. nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 26.8.2009. Uznesením zo dňa 10.12.2009 č. k. 9Er 1630/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia a z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02266/09 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia povinného podľa obsahu rozsudku je nesplatený úver a príslušenstvo. Súdnym exekútorom nevyzval oprávneného na predloženie zmluvy alebo na výzvu súdneho exekútora oprávnený nereagoval, súd vyzval priamo oprávneného na predloženie zmluvy k návrhu na vykonanie exekúcie. Keďže oprávnený nepredložil požadovanú zmluvu ani po opakovanej výzve, súd posúdil žiadosť o udelenie poverenia len podľa pripojených listín. Jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odst.1 písm. b/ alebo c/. Pre takéto posúdenie súd musí mať k dispozícii zmluvu o úvere so všetkými prílohami, listinu obsahujúcu dohodu o tom, že riešenie sporov, ktoré vzniknú z konkrétneho zmluvného vzťahu budú zmluvné strany riešiť v rozhodcovskom konaní. Oprávnený na výzvu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol urobiť záver, že rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom

nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných zo spotrebiteľských úverov, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex officio prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky a podobne. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, keďže z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd preto uzavrel, že pre nepreskúmateľnosť exekučného titulu z pohľadu v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, nemal inú možnosť, len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 26.2.2010 sp. zn. 4CoE 53/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 14.4.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 4CoE 53/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 18.5.2010 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 9.6.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 2429/2010, EX 9927/10 (ide o vec sp. zn. 11C 258/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný F. K. nar. XX.X.XXXX, bytom L. XXX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 9.9.2010. Uznesením zo dňa 21.10.2010 č. k. 9Er 2429/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia a z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 19186/09 súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania, ktorá je súčasťou zmluvných dojednaní v zmluve o úvere. Účastníci konania svoj iný záväzkový vzťah zabezpečili neúplnou zmenkou (blankozmenkou). Povinný si svoju povinnosť nesplnil, ktorá mu vyplývala zo záväzkového vzťahu, čím sa dlh stal splatným a oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky. Po preskúmaní podmienok na vedenie rozhodcovského konania, rozhodcovský súd vyhovel žalobe v celom rozsahu, pričom mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky vyplnenej v súlade s dohodou o vyplnení zmenky. Oprávnený k exekučnému titulu pripojil aj zmluvu o úvere, z ktorej vyplýva, že oprávnený poskytol povinnému ako dlžníkovi sumu, pričom povinný sa zaviazal vrátiť úver spolu s príslušenstvom v mesačných splátkach. Súčasťou zmluvy sú aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru vyhotovené oprávneným ako formulár. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu, súd po dôkladnom preskúmaní rozhodcovského rozsudku, pripojenej zmluvy o úvere, a všeobecných podmienok dospel k názoru, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Rozhodcovský rozsudok bol rozhodcovským súdom odôvodnený výlučne len ako plnenie z vlastnej zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Aj právne zdôvodnenie, o ktoré sa opieral rozhodcovský súd, vychádza len zo zákona č. 191/1950 Zb. - zmenkový a šekový. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je potrebné konštatovať, že plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku je v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst. 1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Je pritom zrejmé, že oprávnený ako dodávateľ mal znenie tohto zmluvného dojednania vopred pripravené vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktoré používa vo všetkých prípadoch. Neprijateľné podmienky

sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky, sa vôbec nezaobera spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov uvedených vyššie je potom zrejmé, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Súd považoval zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky, na základe ktorej oprávnený vyplnil do zmenky chýbajúce údaje, a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 odst.4 písm. i/, k/, o/ OZ) a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky a jej následné použitie ako podklad pre rozhodcovské konanie je v rozpore s § 52 odst. 2 Občianskeho zákona, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 31.1.2011 sp. zn. 8CoE 26/2011 odvolacie konanie zastavil, nakoľko oprávnený vzal podané odvolanie späť. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 4.12.2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 3.6.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.7.2011.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený podal sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorú považovala predsedníčka súdu za neopodstatnenú.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 1862/2009, EX 8140/09 (ide o vec sp. zn. 11C 269/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný O. O. nar. XX.X.XXXX, bytom D. XX/X, H. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 25.9.2009. Uznesením zo dňa 22.2.2010 č. k. 15Er 1862/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia a z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 05635/09 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia povinného podľa obsahu rozsudku je nesplatený úver a príslušenstvo. V exekučnom konaní bol exekútor nečinný, aj napriek tomu, že návrh obsahoval listinu - zmluvu o úvere a rozhodcovskú zmluvu, exekútor nevyzval oprávneného na predloženie týchto listín, rovnako nepodal návrh na zastavenie exekúcie i po výzve urobenej zo strany súdu. Súd preto posúdil žiadosť o udelenie poverenia len podľa pripojených listín. Jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odst.1 písm. b/ alebo c/. Pre takéto posúdenie súd musí mať k dispozícii zmluvu o úvere so všetkými prílohami, listinu obsahujúcu dohodu o tom, že riešenie sporov, ktoré vzniknú z konkrétneho zmluvného vzťahu budú zmluvné strany riešiť v rozhodcovskom konaní. Oprávnený na výzvu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol urobiť záver, že rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných zo spotrebiteľských úverov, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp.

posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky a podobne. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd preto uzavrel, že pre nepreskúmateľnosť exekučného titulu z pohľadu v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, nemal inú možnosť, len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 13.5.2010 sp. zn. 5CoE 199/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 7.6.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5CoE 199/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 4.8.2010 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.9.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní.

Vo veciach sp. zn. 11C 147/2012, 11C 149/2012, 11C 157/2012, 11C 158/2012, 11C 159/2012, 11C 160/2012, 11C 164/2012, 11C 165/2012, 11C 166/2012, 11C 167/2012, 11C 171/2012, 11C 173/2012, 11C 177/2012, 11C 181/2012, 11C 182/2012, 11C 186/2012, 11C 187/2012, 11C 193/2012, 11C 194/2012, 11C 195/2012, 11C 200/2012, 11C 201/2012, 11C 202/2012, 11C 214/2012, 11C 218/2012, 11C 222/2012, 11C 224/2012, 11C 227/2012, 11C 236/2012, 11C 237/2012, 11C 238/2012, 11C 239/2012, 11C 254/2012, 11C 256/2012, 11C 259/2012, 11C 261/2012, 11C 262/2012, 11C 265/2012, 11C 267/2012, v ktorých sa navrhovateľ domáhal náhrady škody vzniknutej nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza tým, že rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o poverení po uplynutí 15-dňovej lehoty (návrhy označené navrhovateľom ako NP) a tým, že rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí 15-dňovej lehoty (návrhy označené navrhovateľom ako NZP) súd z pripojených exekučných spisov zistil nasledovné skutočnosti:

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 2902/2009, EX 13266/09 (ide o vec sp. zn. 11C 147/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A. F. nar. XX.X.XXXX, bytom H.. Sv. L. XXX/XX, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 29.12.2009. Uznesením zo dňa 22.4.2010 č. k. 9Er 2902/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 16038/09 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia povinného podľa obsahu rozsudku je nesplatený úver a príslušenstvo. Oprávnený nedoložil požadovanú úverovú zmluvu a súdny exekútor nepodal návrh na zastavenie exekúcie, súd posúdil žiadosť o udelenie poverenia len podľa pripojených listín. Jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odst.1 písm. b/ alebo c/. Pre takéto posúdenie súd musí mať k dispozícii zmluvu o úvere so všetkými prílohami, listinu obsahujúcu dohodu o tom, že riešenie sporov, ktoré vzniknú z konkrétneho zmluvného vzťahu budú zmluvné strany riešiť v rozhodcovskom konaní. Oprávnený na výzvu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol urobiť záver, že rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných zo spotrebiteľských úverov, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon

právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky a podobne. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd preto uzavrel, že pre nepreskúmateľnosť exekučného titulu z pohľadu v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, nemal inú možnosť, len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 30.9.2010 sp. zn. 8CoE 140/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 21.10.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 8CoE 140/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 10.11.2010 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 1.12.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 1858/2009, EX 8410/09 (ide o vec sp. zn. 11C 149/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný M. E. nar. XX.X.XXXX, bytom K. XX/XX, X. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 25.9.2009. Uznesením zo dňa 22.2.2010 č. k. 15Er 1858/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06620/09 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia povinného podľa obsahu rozsudku je nesplatený úver a príslušenstvo. V exekúcii bol exekútor nečinný a napriek tomu, že návrh obsahoval listinu - zmluvu o úvere a rozhodcovskú zmluvu, exekútor nevyzval oprávneného na predloženie týchto listín, rovnako nepodal návrh na zastavenie exekúcie i po výzve zo strany súdu. Súd posúdil žiadosť o udelenie poverenia z týchto dôvodov len podľa pripojených listín. Jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odst.1 písm. b/ alebo c/. Pre takéto posúdenie súd musí mať k dispozícii zmluvu o úvere so všetkými prílohami, listinu obsahujúcu dohodu o tom, že riešenie sporov, ktoré vzniknú z konkrétneho zmluvného vzťahu budú zmluvné strany riešiť v rozhodcovskom konaní. Oprávnený na výzvu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol učiť záver, že rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných zo spotrebiteľských úverov, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu vyplýva,

že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky a podobne. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd preto uzavrel, že pre nepreskúmateľnosť exekučného titulu z pohľadu v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, nemal inú možnosť, len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 20.5.2010 sp. zn. 4CoE 186/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 1.7.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 4CoE 186/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 5.10.2010 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.11.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 132/2010, EX 14084/09 (ide o vec sp. zn. 11C 157/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A.nar. X, bytom S. 8X., PS.a žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 20.1.2010. Uznesením zo dňa 29.3.2010 č. k. 15Er 132/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02746/09 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia povinného podľa obsahu rozsudku je nesplatený úver a príslušenstvo. V exekúcii bol exekútor nečinný a napriek tomu, že návrh obsahoval listinu - zmluvu o úvere a rozhodcovskú zmluvu, exekútor nevyzval oprávneného na predloženie týchto listín, rovnako nepodal návrh na zastavenie exekúcie i po výzve zo strany súdu. Súd posúdil žiadosť o udelenie poverenia z týchto dôvodov len podľa pripojených listín. Jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odst.1 písm. b/ alebo c/. Pre takéto posúdenie súd musí mať k dispozícii zmluvu o úvere so všetkými prílohami, listinu obsahujúcu dohodu o tom, že riešenie sporov, ktoré vzniknú z konkrétneho zmluvného vzťahu budú zmluvné strany riešiť v rozhodcovskom konaní. Oprávnený na výzvu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol učiť záver, že rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných zo spotrebiteľských úverov, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky a podobne. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd preto uzavrel, že pre nepreskúmateľnosť exekučného titulu z pohľadu v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, nemal inú možnosť, len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený podal voči uzneseniu

okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 19.8.2010 sp. zn. 19CoE 245/2010 uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okresný súd uznesením zo dňa 18.11.2010 opätovne rozhodol o žiadosti súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a túto žiadosť zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia Okresného súdu Prievidza vyplynulo, že v predmetnej exekúcii sa vymáha plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, preto je potrebné pre posúdenie vymáhaného plnenia vzhľadom na povinnosti súdu v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať povahu plnenia priznaného v rozhodcovskom rozsudku, i z pohľadu Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Rozhodcovský rozsudok v predmetnej exekúcii zaväzoval povinného k zaplateniu sumy s príslušenstvom, pričom v rozsudku sa uvádza, že účastníci uzavreli zmluvu o úvere, z ktorej vznikla povinnému povinnosť zaplatiť nesplatenú časť úveru a príslušenstva. Súd posúdil s poukazom na § 52 a nasl. Občianskeho zákona tento právny vzťah medzi účastníkmi konania ako zmluva o úvere a považoval ju za spotrebiteľskú zmluvu. Súd sa zaoberal aj tým, či všeobecnú spotrebiteľskú zmluvu možno podriaďiť pod z. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v rozhodnom období. Súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia v časti vymáhania poplatku, úrokov z omeškania vyčíslených pevnou sumou, poplatkov za upomienku, lebo oprávnený sa domáha vymoženía takej časti plnenia, ktorú súd z daného vzťahu vyhodnotil v celosti ako nezákonné. Vzhľadom ku skutočnosti, že súd po preskúmaní exekučného titulu a zmluvy o úvere dospel k podstatne inej výške nesplatenej istiny ako rozhodcovský súd, bolo nevyhnutné zaoberať sa aj výškou uplatnených trov a vymáhaných trov rozhodcovského konania. Oprávnený podal voči tomuto uzneseniu odvolanie a Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 31.5.2011 sp. zn. 19CoE 140/2011 odvolacie konanie zastavil pre jeho späťvzatie oprávneným. Uznesenie Okresného súdu Prievidza nadobudlo právoplatnosť dňa 31.12.2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 8.7.2011 exekučné konanie v časti o vymoženía istiny 464,16 eur, úroku z omeškania 0,25 % denne z dlžnej sumy 521,11 eur od 13.2.2009 do zaplatenia, trov rozhodcovského konania 218,02 eur a trov oprávneného v exekučnom konaní vo výške 62,58 eur zastavil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.8.2011. Ďalším uznesením zo dňa 21.9.2011 okresný súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Oprávnený podal voči tomuto uzneseniu odvolanie a Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 29.3.2012 sp. zn. 6CoE 20/2012 uznesenie okresného súdu potvrdil. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 1622/2009, EX 5549/09 (ide o vec sp. zn. 11C 158/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Q. A., bytom F. XXXX/XC, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 26.8.2009. Uznesením zo dňa 24.2.2010 č. k. 15Er 1622/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00657/09 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia povinného podľa obsahu rozsudku je nesplatený úver a príslušenstvo. V exekúcii bol exekútor nečinný a napriek tomu, že návrh obsahoval listinu - zmluvu o úvere a rozhodcovskú zmluvu, exekútor nevyzval oprávneného na predloženie týchto listín, rovnako nepodal návrh na zastavenie exekúcie i po výzve zo strany súdu. Súd posúdil žiadosť o udelenie poverenia z týchto dôvodov len podľa pripojených listín. Jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odst.1 písm. b/ alebo c/. Pre takéto posúdenie súd musí mať k dispozícii zmluvu o úvere so všetkými prílohami, listinu obsahujúcu dohodu o tom, že riešenie sporov, ktoré vzniknú z konkrétneho zmluvného vzťahu budú zmluvné strany riešiť v rozhodcovskom konaní. Oprávnený na výzvu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol učiť záver, že rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných zo spotrebiteľských úverov, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že

oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky a podobne. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd preto uzavrel, že pre nepreskúmateľnosť exekučného titulu z pohľadu v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, nemal inú možnosť, len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 11.5.2010 sp. zn. 5CoE 186/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 14.6.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5CoE 186/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 17.8.2010 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.9.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 1792/2009, EX 6669/09 (ide o vec sp. zn. 11C XXX/XXXX), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A. C. nar. XX.X.XXXX, bytom Q. L. N. R. XXX/XX, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 16.9.2009. Uznesením zo dňa 16.12.2009 č. k. 9Er 1792/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 04018/09 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia povinného podľa obsahu rozsudku je nesplatený úver a príslušenstvo. V exekúcii bol exekútor nečinný a napriek tomu, že návrh obsahoval listinu - zmluvu o úvere a rozhodcovskú zmluvu, exekútor nevyzval oprávneného na predloženie týchto listín, rovnako nepodal návrh na zastavenie exekúcie i po výzve zo strany súdu. Súd posúdil žiadosť o udelenie poverenia z týchto dôvodov len podľa pripojených listín. Jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odst.1 písm. b/ alebo c/. Pre takéto posúdenie súd musí mať k dispozícii zmluvu o úvere so všetkými prílohami, listinu obsahujúcu dohodu o tom, že riešenie sporov, ktoré vzniknú z konkrétneho zmluvného vzťahu budú zmluvné strany riešiť v rozhodcovskom konaní. Oprávnený na výzvu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol urobiť záver, že rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných zo spotrebiteľských úverov, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky a podobne. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy

o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd preto uzavrel, že pre nepreskúmateľnosť exekučného titulu z pohľadu v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, nemal inú možnosť, len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 26.2.2010 sp. zn. 4CoE 51/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 5.5.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 4CoE 51/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 7.7.2010 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.7.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 2339/2010, EX 9206/10 (ide o vec sp. zn. 11C 160/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný G. C. nar. XX.X.XXXX, bytom N. XX/X, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 25.9.2010. Uznesením zo dňa 15.11.2010 č. k. 9Er 2339/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 16380/09 súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania, ktorá je súčasťou zmluvných dojednaní v zmluve o úvere. Účastníci konania svoj iný záväzkový vzťah zabezpečili neúplnou zmenkou (blankozmenkou). Povinný si svoju povinnosť nesplnil, ktorá mu vyplývala zo záväzkového vzťahu, čím sa dlh stal splatným a oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky. Po preskúmaní podmienok na vedenie rozhodcovského konania, rozhodcovský súd vyhovel žalobe v celom rozsahu, pričom mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky vyplnenej v súlade s dohodou o vyplnení zmenky. Oprávnený k exekučnému titulu pripojil aj zmluvu o úvere, z ktorej vyplýva, že oprávnený poskytol povinnému ako dlžníkovi sumu, pričom povinný sa zaviazal vrátiť úver spolu s príslušenstvom v mesačných splátkach. Súčasťou zmluvy sú aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru vyhotovené oprávneným ako formulár. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu, súd po dôkladnom preskúmaní rozhodcovského rozsudku, pripojenej zmluvy o úvere, a všeobecných podmienok dospel k názoru, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Rozhodcovský rozsudok bol rozhodcovským súdom odôvodnený výlučne len ako plnenie z vlastnej zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Aj právne zdôvodnenie, o ktoré sa opieral rozhodcovský súd, vychádza len zo zákona č. 191/1950 Zb. - zmenkový a šekový. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je potrebné konštatovať, že plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku je v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst. 1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Je pritom zrejmé, že oprávnený ako dodávateľ mal znenie tohto zmluvného dojednania vopred pripravené vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktoré používa vo všetkých prípadoch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky, sa vôbec nezaobera spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov uvedených vyššie je potom zrejmé, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Súd považoval zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky, na základe ktorej oprávnený vyplnil do zmenky chýbajúce údaje, a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 odst.4 písm. i/, k/, o/ OZ) a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky a jej následné použitie ako podklad pre rozhodcovské konanie je v rozpore s § 52 odst. 2 Občianskeho zákona, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce

právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 28.2.2011 sp. zn. 8CoE 58/2011 odvolacie konanie zastavil, lebo oprávnený vzal podané odvolanie späť. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 9.12.2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 27.5.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.7.2011.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 1777/2009, EX 7428/2009 (ide o vec sp. zn. 11C 164/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný T. C. nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 16.9.2009. Uznesením zo dňa 18.2.2010 č. k. 16Er 1777/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06135/09 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. V predmetnej exekúcií bol oprávnený nečinný a súdny exekútor nepodal návrh na zastavenie exekúcie i po výzve a poučení urobených zo strany súdu. Na výzvu súdu oprávnený odmietol požadovanú zmluvu o úvere predložiť. Súd preto posúdil žiadosť o udelenie poverenia z týchto dôvodov len podľa pripojených listín. Jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odst.1 písm. b/ alebo c/. Pre takéto posúdenie súd musí mať k dispozícii zmluvu o úvere so všetkými prílohami, listinu obsahujúcu dohodu o tom, že riešenie sporov, ktoré vzniknú z konkrétneho zmluvného vzťahu budú zmluvné strany riešiť v rozhodcovskom konaní. Oprávnený na výzvu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol urobiť záver, že rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných zo spotrebiteľských úverov, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offico prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky a podobne. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplyva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd preto uzavrel, že pre nepreskúmateľnosť exekučného titulu z pohľadu v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, nemal inú možnosť, len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 12.8.2010 sp. zn. 4CoE 293/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 4.11.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 4CoE 293/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 14.2.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.2.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 2497/2011, EX 8281/11 (ide o vec sp. zn. 11C 165/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A.á nar. X.X.XXXX, bytom E. č. XXX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 3.8.2011. Uznesením zo dňa 28.9.2011 č. k. 16Er 2497/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 15312/09 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Súčasťou zmluvy sú i všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Preskúmaním zmluvy o úvere, konkrétne článku 17 VP vzhľadom na zmluvnom dojednaní nekalú podmienku. Povinný si nespĺnil riadne svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o úvere, oprávnený si uplatnil svoje nároky v rozhodcovskom konaní v zmysle uzavretej rozhodcovskej doložky podľa článku 17. VP, zmluvy o úvere, kde rozhodca bez vypočutia povinného vydal rozhodcovský rozsudok. Súd sa zaoberal aj tým, či je vôbec možné v rámci spotrebiteľskej zmluvy platnú rozhodcovskú doložku uzatvoriť. V danom prípade bola voľba rozhodcovského súdu a osoby rozhodcu uskutočnená jednostranne, nakoľko samotné ustanovenie rozhodcovského súdu rozhodnúť vo veci na predtlačenom formulári dokonca predchádzalo nepochybne aj samotnému rozhodnutiu povinného si finančné prostriedky touto cestou obstaráť, čiže predtým ako k uzavretiu zmluvy povinný vôbec pristúpil. Jednostrannosť a nekalosť tohto zmluvného dojednania súd vidí v tom, že faktickým subjektom, ktorý definuje, kto bude riešiť spor zo spotrebiteľskej zmluvy je v tomto prípade veriteľ, čiže oprávnený, lebo tento zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravovanej formulárovej zmluve. Súd pritom prihliadol pri výkone rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa ex offo na nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednání podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 22.9.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 28.9.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 5.10.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 2297/2009, EX 10472/09 (ide o vec sp. zn. 11C 166/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Z. V. nar. XX.X.XXXX, bytom A. XXX/X, X. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 4.11.2009. Uznesením zo dňa 19.2.2010 č. k. 15Er 2297/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 12926/09 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia povinného podľa obsahu rozsudku je nesplatený úver a príslušenstvo. V exekúcií bol exekútor nečinný a napriek tomu, že návrh obsahoval listinu - zmluvu o úvere a rozhodcovskú zmluvu, exekútor nevyzval oprávneného na predloženie týchto listín, rovnako nepodal návrh na zastavenie exekúcie i po výzve zo strany súdu. Súd posúdil žiadosť o udelenie poverenia z týchto dôvodov len podľa pripojených listín. Jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odst.1 písm.

b/ alebo c/. Pre takéto posúdenie súd musí mať k dispozícii zmluvu o úvere so všetkými prílohami, listinu obsahujúcu dohodu o tom, že riešenie sporov, ktoré vzniknú z konkrétneho zmluvného vzťahu budú zmluvné strany riešiť v rozhodcovskom konaní. Oprávnený na výzvu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol urobiť záver, že rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných zo spotrebiteľských úverov, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offa prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky a podobne. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd preto uzavrel, že pre nepreskúmateľnosť exekučného titulu z pohľadu v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, nemal inú možnosť, len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 30.6.2010 sp. zn. 8CoE 90/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 4.8.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 8CoE 90/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 5.10.2010 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.10.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 3144/2010, EX 14126/2010 (ide o vec sp. zn. 11C 167/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný P. M. nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX/XX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 26.11.2010. Uznesením zo dňa 8.12.2010 č. k. 16Er 3144/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 05207/10 súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania, ktorá je súčasťou zmluvných dojednaní v zmluve o úvere. Účastníci konania svoj iný záväzkový vzťah zabezpečili neúplnou zmenkou (blankozmenkou). Povinný si svoju povinnosť nesplnil, ktorá mu vyplývala zo záväzkového vzťahu, čím sa dlh stal splatným a oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky. Po preskúmaní podmienok na vedenie rozhodcovského konania, rozhodcovský súd vyhovel žalobe v celom rozsahu, pričom mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky vyplnenej v súlade s dohodou o vyplnení zmenky. Oprávnený k exekučnému titulu pripojil aj zmluvu o úvere, z ktorej vyplýva, že oprávnený poskytol povinnému ako dlžníkovi sumu, pričom povinný sa zaviazal vrátiť úver spolu s príslušenstvom v mesačných splátkach. Súčasťou zmluvy sú aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru vyhotovené oprávneným ako formulár. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu, súd po dôkladnom preskúmaní rozhodcovského rozsudku, pripojenej zmluvy o úvere, a všeobecných podmienok dospel k názoru, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Rozhodcovský rozsudok bol rozhodcovským súdom odôvodnený výlučne len ako plnenie z vlastnej zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Aj právne zdôvodnenie, o ktoré sa opierať rozhodcovský súd, vychádza len zo zákona č. 191/1950 Zb. - zmenkový a šekový. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je potrebné konštatovať, že plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku je v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst.

1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Je pritom zrejmé, že oprávnený ako dodávateľ mal znenie tohto zmluvného dojednaní vopred pripravené vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktoré používa vo všetkých prípadoch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky, sa vôbec nezaobera spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov uvedených vyššie je potom zrejmé, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Súd považoval zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky, na základe ktorej oprávnený vyplnil do zmenky chýbajúce údaje, a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 odst.4 písm. i/, k/, o/ OZ) a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky a jej následné použitie ako podklad pre rozhodcovské konanie je v rozpore s § 52 odst. 1 Občianskeho zákona, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 2.2.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 28.7.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.8.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er XXXX/XXXX, EX 11916/09 (ide o vec sp. zn. 11C 171/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný P. O. nar. XX.X.XXXX, bytom Z., prechodný pobyt D. XX/XX, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 14.12.2009. Uznesením zo dňa 26.3.2010 č. k. 15Er 2785/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 12937/09 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia povinného podľa obsahu rozsudku je nesplatený úver a príslušenstvo. V exekúcii bol exekútor nečinný a napriek tomu, že návrh obsahoval listinu - zmluvu o úvere a rozhodcovskú zmluvu, exekútor nevyzval oprávneného na predloženie týchto listín, rovnako nepodal návrh na zastavenie exekúcie i po výzve zo strany súdu. Súd posúdil žiadosť o udelenie poverenia z týchto dôvodov len podľa pripojených listín. Jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odst.1 písm. b/ alebo c/. Pre takéto posúdenie súd musí mať k dispozícii zmluvu o úvere so všetkými prílohami, listinu obsahujúcu dohodu o tom, že riešenie sporov, ktoré vzniknú z konkrétneho zmluvného vzťahu budú zmluvné strany riešiť v rozhodcovskom konaní. Oprávnený na výzvu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol učiť záver, že rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných zo spotrebiteľských úverov, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu

podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky a podobne, neprimerane vysoký dohodnutý úrok z omeškania 0,25 % denne za každý deň omeškania. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd preto uzavrel, že pre nepreskúmateľnosť exekučného titulu z pohľadu v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, nemal inú možnosť, len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 29.7.2010 sp. zn. 19CoE 233/2010 uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Následne okresný súd opäť žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol uznesením zo dňa 11.11.2010 v časti o vymoženie 582,88 eur, úroku z omeškania 0,25 % denne zo sumy 1.131,90 eur od 27.3.2009 do zaplatenia, trov rozhodcovského konania 273,14 eur a trov oprávneného v exekučnom konaní v sume 77,50 eur. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 28.4.2011 sp. zn. 19CoE 103/2011 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 6.6.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19CoE 103/2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 4.7.2011 exekučné konanie v časti o vymoženie 582,88 eur, úroku z omeškania 0,25 % denne zo sumy 1.131,90 eur od 27.3.2009 do zaplatenia, trov rozhodcovského konania 273,14 eur a trov oprávneného v exekučnom konaní v sume 77,50 eur zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.8.2011. Ďalším uznesením okresný súd 29.11.2011 exekúciu vyhlasuje za neprípustnú a túto zastavuje. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 26.2.2013 sp. zn. 6CoE 31/2013 uznesenie okresného súdu potvrdil a zároveň návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 4.4.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 6CoE 31/2013. Voči uzneseniu Krajského súdu Trenčín zo dňa 26.2.2013 podal oprávnený odvolanie (správne malo byť dovolanie), ktoré podal dňa 2.4.2013. Spis sa nachádza na dovolacom súde. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 163/2005, EX 69/2005 (ide o vec sp. zn. 11C 173/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný P. O. nar. XX.XX.XXXX, bytom H.. Sv. L. XXX/XX, S. žiadosť súdneho exekútora Bc. Ing. Ivana Šteinera o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 14.2.2005. Uznesením zo dňa 22.6.2011 č. k.15Er 163/2005 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že oprávnený navrhol exekúciu vykonať voči povinnému na podklade notárskej zápisnice. Exekučný súd v zmysle § 44 odst.2 Exekučného poriadku má povinnosť pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie preskúmať žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. V predmetnej exekúcií sa vymáhalo plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, preto bolo potrebné pre posúdenie vymáhaného plnenia v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať povahu vymáhaného plnenia i z pohľadu Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Vyššie uvedená notárska zápisnica ako exekučný titul v predmetnej exekúcií zavazovala povinného k zaplateniu sumy s príslušenstvom. V zmluve o úvere sa nachádza aj spracované splnomocnenie, podľa ktorého dlžník ako splnomocniteľ splnomocnil advokáta Mgr. Tomáša Kušníra na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, t. j., aby v jeho mene uznal záväzok z úveru tak, aby sa notárska zápisnica stala vykonateľným titulom pre exekúciu. V danej veci oprávnený vymáhal plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, preto súd aplikoval na tento právny vzťah uzavretý pred účinnosťou Novely Občianskeho zákona, účinný od 1.4.2004. Tento právny vzťah medzi účastníkmi konania súd považoval za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 odst. 1 OZ. Súd sa tiež zaoberal aj tým, či všeobecnú spotrebiteľskú zmluvu možno podriaďiť aj režimu z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch v rozhodnom období. Súd dospel k záveru, že ide o spotrebiteľskú zmluvu. V danom prípade bola exekučným titulom notárska zápisnica a jej podstatnou náležitosťou bol

súhlas povinného s vykonateľnosťou notárskej zápisnice, preto až tento prejav vôle povinného z nej robí verejnú listinu, ktorá je spôsobilá byť exekučným titulom na nútený výkon povinnosti. V danej veci súhlas povinného s exekúciou bol zakotvený až v predtlačí zmluvy o úvere s tým, že povinný nemal možnosť túto skutočnosť zmeniť, ani ovplyvniť a podpisom zmluvy sa vopred vzdal svojich práv. Takéto dojednanie predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z týchto dôvodov súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 15.11.2001 sp. zn. 13CoE 51/2011 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 9.8.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 13CoE 51/2011.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 3XXX/2010, EX 13468/2010 (ide o vec sp. zn. 11C 177/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný B. C. nar. X.XX.XXXX, bytom D. N. 146 žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 26.11.2010. Uznesením zo dňa 8.12.2010 č. k. 16Er 3146/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 04080/10 súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania, ktorá je súčasťou zmluvných dojednaní v zmluve o úvere. Účastníci konania svoj iný záväzkový vzťah zabezpečili neúplnou zmenkou (blankozmenkou). Povinný si svoju povinnosť nesplnil, ktorá mu vyplývala zo záväzkového vzťahu, čím sa dlh stal splatným a oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky. Po preskúmaní podmienok na vedenie rozhodcovského konania, rozhodcovský súd vyhovel žalobe v celom rozsahu, pričom mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky vyplnenej v súlade s dohodou o vyplnení zmenky. Oprávnený k exekučnému titulu pripojil aj zmluvu o úvere, z ktorej vyplýva, že oprávnený poskytol povinnému ako dlžníkovi sumu, pričom povinný sa zaviazal vrátiť úver spolu s príslušenstvom v mesačných splátkach. Súčasťou zmluvy sú aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru vyhotovené oprávneným ako formulár. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu, súd po dôkladnom preskúmaní rozhodcovského rozsudku, pripojenej zmluvy o úvere, a všeobecných podmienok dospel k názoru, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Rozhodcovský rozsudok bol rozhodcovským súdom odôvodnený výlučne len ako plnenie z vlastnej zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Aj právne zdôvodnenie, o ktoré sa opierať rozhodcovský súd, vychádza len zo zákona č. 191/1950 Zb. - zmenkový a šekový. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je potrebné konštatovať, že plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku je v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst. 1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Je pritom zrejmé, že oprávnený ako dodávateľ mal znenie tohto zmluvného dojednania vopred pripravené vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktoré používa vo všetkých prípadoch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky, sa vôbec nezaobera spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov uvedených vyššie je potom zrejmé, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Súd považoval zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky, na základe ktorej oprávnený vyplnil do zmenky chýbajúce údaje, a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 odst.4 písm. i/, k/, o/ OZ) a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky a jej následné použitie ako podklad pre rozhodcovské konanie je v rozpore s § 52 odst. 1 Občianskeho zákona, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne

vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 9.4.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 24.10.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.11.2011.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 1853/2009, EX 8018/2009 (ide o vec sp. zn. 11C 181/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný G. E. nar. X.X.XXXX, bytom H. S. XXXX/X, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 25.9.2009. Uznesením zo dňa 19.2.2010 č. k. 16Er 1853/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 05918/09 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. V predmetnej exekúcií oprávnený aj napriek výzve súdu bol nečinný a súdny exekútor nepodal návrh na zastavenie exekúcie. Odmietol zmluvu o úvere súdu predložiť, preto súd posúdil žiadosť o udelenie poverenia len podľa pripojených listín. Jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odst.1 písm. b/ alebo c/. Pre takéto posúdenie súd musí mať k dispozícii zmluvu o úvere so všetkými prílohami, listinu obsahujúcu dohodu o tom, že riešenie sporov, ktoré vzniknú z konkrétneho zmluvného vzťahu budú zmluvné strany riešiť v rozhodcovskom konaní. Oprávnený na výzvu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol urobiť záver, že rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných zo spotrebiteľských úverov, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky a podobne. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd preto uzavrel, že pre nepreskúmateľnosť exekučného titulu z pohľadu v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, nemal inú možnosť, len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 27.5.2010 sp. zn. 5CoE 228/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 12.7.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5CoE 228/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 17.8.2010 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.8.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 49/2009, EX 11317/08 (ide o vec sp. zn. 11C 182/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. Z. nar. X.X.XXXX, bytom I. C. XXX/XX, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 14.1.2009. Uznesením zo dňa 11.6.2012 č. k. 16Er 49/2009 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a túto zastavil. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že súd preskúmal zmluvu o úvere, ku ktorej boli pripojené všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Súd v prvom rade skúmal zmluvu o úvere, či tento právny vzťah je potrebné posúdiť podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve a či všeobecnú spotrebiteľskú zmluvu možno podriaďiť aj pod režim z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch v rozhodnom období. Súd dospel k záveru, že ide o spotrebiteľskú zmluvu a na vzťah je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo. Povinný si nespĺnil svoje povinnosti vyplývajúce mu z vyššie uvedenej zmluvy, oprávnený si uplatnil svoje nároky v rozhodcovskom konaní v zmysle uzavretej rozhodcovskej doložky v článku 17 všeobecných podmienok, kde rozhodcovský súd bez vypočutia povinného vydal rozhodcovský rozsudok. Súd preskúmaním článku 17 VP vzhľadom na zmluvnom dojednaní nekalú podmienku. Súd sa zaoberal aj tým, či je vôbec možné v rámci spotrebiteľskej zmluvy plnú rozhodcovskú doložku uzatvoriť. V danom prípade bola voľba rozhodcovského súdu a osoby rozhodcu uskutočnená jednostranne, nakoľko samotné ustanovenie rozhodcovského súdu rozhodnúť vo veci na predtlačenom formulári dokonca predchádzalo nepochybne aj samotnému rozhodnutiu povinného si finančné prostriedky touto cestou obstaráť, čiže predtým ako k uzavretiu zmluvy povinný vôbec pristúpil. Jednostrannosť a nekalosť tohto zmluvného dojednania súd vidí v tom, že faktickým subjektom, ktorý definuje, kto bude riešiť spor zo spotrebiteľskej zmluvy je v tomto prípade veriteľ, čiže oprávnený, lebo tento zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravovanej formulárovej zmluve. Súd pritom prihliadol pri výkone rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa ex offo na nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého by mohla byť vedená exekúcia. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, súd v tomto štádiu exekúciu z úradnej moci vyhlásil za neprípustnú a túto zastavil. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 19.11.2012 sp. zn. 3CoE 242/2012 uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. Okresný súd následne exekúciu zastavil uznesením zo dňa 22.10.2013. Oprávnený podal voči uzneseniu odvolanie a vec sa nachádza na odvolacom súde. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 1120/2010, EX 2444/2010 (ide o vec sp. zn. 11C 186/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný T. Z. nar. XX.X.XXXX, bytom Z. cesta XXXX/XX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 26.4.2010. Uznesením zo dňa 9.9.2010 č. k. 9Er 1120/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 20283/09 súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania, ktorá je súčasťou zmluvných dojednaní v zmluve o úvere. Účastníci konania svoj iný záväzkový vzťah zabezpečili neúplnou zmenkou (blankozmenkou). Povinný si svoju povinnosť nespĺnil, ktorá mu vyplývala zo záväzkového vzťahu, čím sa dlh stal splatným a oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky na sumu. Po preskúmaní podmienok na vedenie rozhodcovského konania, rozhodcovský súd vyhovel žalobe v celom rozsahu, pričom mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol

zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky vyplnenej v súlade s dohodou o vyplnení zmenky. Oprávnený k exekučnému titulu pripojil aj zmluvu o úvere, z ktorej vyplýva, že oprávnený poskytol povinnému ako dlžníkovi sumu, pričom povinný sa zaviazal vrátiť úver spolu s príslušenstvom v mesačných splátkach. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu, súd po dôkladnom preskúmaní rozhodcovského rozsudku, pripojenej zmluvy o úvere, a všeobecných podmienok dospel k názoru, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Rozhodcovský rozsudok bol rozhodcovským súdom odôvodnený výlučne len ako plnenie z vlastnej zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Aj právne zdôvodnenie, o ktoré sa opierať rozhodcovský súd, vychádza len zo zákona č. 191/1950 Zb. - zmenkový a šekový. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je potrebné konštatovať, že plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku je v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst. 1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Je pritom zrejmé, že oprávnený ako dodávateľ mal znenie tohto zmluvného dojednanie vopred pripravené vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktoré používa vo všetkých prípadoch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky, sa vôbec nezaobera spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov uvedených vyššie je potom zrejmé, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Súd považoval zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky, na základe ktorej oprávnený vyplnil do zmenky chýbajúce údaje, a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 odst.4 písm. i/, k/, o/ OZ) a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky a jej následné použitie ako podklad pre rozhodcovské konanie je v rozpore s § 52 odst. 2 Občianskeho zákona, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Dohoda uzavretá v článku 17 VZP však umožňuje vystaviť povinnému zmenku, v ktorej nie je vyplnená zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy, ktoré údaje za určitých podmienok môže vyplniť oprávnený. Takéto zmluvné dojednanie o vyplnení zmenky za stavu, že ide o spotrebiteľský vzťah a ktoré zmluvné dojednanie mení vzťah medzi účastníkmi zo zmluvného dojednanie na vzťah zo zmenky, ktorý nie je zásadne kauzálny a nepožíva žiadnu ochranu spotrebiteľa, musí súd vyhodnotiť ako neprijateľnú a tým neplatnú zmluvnú podmienku v súlade s § 53 odst. 5 Občianskeho zákona, resp. ako neplatné dojednanie v zmysle § 53 odst. 2 cit. zákona. Takouto dohodou veriteľ (oprávnený) jednostranne zmenil podmienky zmluvy. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 26.1.2011 sp. zn. 17CoE 471/2010 odvolacie konanie zastavil pre späťvzatie odvolania oprávneným. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 8.10.2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 21.6.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.12.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený podal sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorú považovala predsedníčka súdu za neopodstatnenú.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 2830/2009, EX 12676/09 (ide o vec sp. zn. 11C 187/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Z. Z. nar. X.X.XXXX, bytom D. XX/X, H. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 21.12.2009. Uznesením zo dňa 26.3.2010 č. k. 15Er 2830/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 14607/09 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. V predmetnej exekúcií oprávnený aj napriek výzve súdu bol

nečinný a napriek tomu, že návrh obsahoval listinu - zmluvu o úvere a rozhodcovskú zmluvu, exekútor nevyzval oprávneného na predloženie týchto listín, rovnako nepodal návrh na zastavenie exekúcie i po výzve urobenej zo strany súdu. Súd preto posúdil žiadosť o udelenie poverenia len podľa pripojených listín. Jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odst.1 písm. b/ alebo c/. Pre takéto posúdenie súd musí mať k dispozícii zmluvu o úvere so všetkými prílohami, listinu obsahujúcu dohodu o tom, že riešenie sporov, ktoré vzniknú z konkrétneho zmluvného vzťahu budú zmluvné strany riešiť v rozhodcovskom konaní. Oprávnený na výzvu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol urobiť záver, že rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných zo spotrebiteľských úverov, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky a podobne. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd preto uzavrel, že pre nepreskúmateľnosť exekučného titulu z pohľadu v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, nemal inú možnosť, len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 31.5.2010 sp. zn. 17CoE 234/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 25.6.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17CoE 234/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 5.10.2010 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.10.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 1618/2009, EX 5759/2009 (ide o vec sp. zn. 11C 193/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný E. N. nar. XX.X.XXXX, bytom M. Q. XXX/XX, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 26.8.2009. Uznesením zo dňa 15.2.2010 č. k. 16Er 1618/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02265/2009 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. V predmetnej exekúcii oprávnený aj napriek výzve súdu bol nečinný a súdny exekútor nepodal návrh na zastavenie exekúcie i po výzve a poučení urobenej zo strany súdu. V odpovedi na výzvu súdu odmietol oprávnený požadovanú zmluvu o úvere predložiť. Súd preto posúdil žiadosť o udelenie poverenia len podľa pripojených listín. Jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom

konaní nedostatky podľa § 45 odst.1 písm. b/ alebo c/. Pre takéto posúdenie súd musí mať k dispozícii zmluvu o úvere so všetkými prílohami, listinu obsahujúcu dohodu o tom, že riešenie sporov, ktoré vzniknú z konkrétneho zmluvného vzťahu budú zmluvné strany riešiť v rozhodcovskom konaní. Oprávnený na výzvu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol urobiť záver, že rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných zo spotrebiteľských úverov, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky a podobne. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, keďže z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd preto uzavrel, že pre nepreskúmateľnosť exekučného titulu z pohľadu v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, nemal inú možnosť, len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 31.8.2010 sp. zn. 17CoE 339/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 29.9.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17CoE 339/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 6.10.2010 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.11.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 2950/2011, EX 12649/11 (ide o vec sp. zn. 11C 194/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A. N. -R. F., V. XXX/XX, PE.za žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 12.9.2011. Uznesením zo dňa 20.9.2011 č. k. 9Er 2950/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 15840/09 súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania, ktorá je súčasťou zmluvných dojednaní v zmluve o úvere. Účastníci konania svoj iný záväzkový vzťah zabezpečili neúplnou zmenkou (blankozmenkou). Povinný si svoju povinnosť nespĺnil, ktorá mu vyplývala zo záväzkového vzťahu, čím sa dlh stal splatným a oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky na sumu. Oprávnený k exekučnému titulu pripojil aj zmluvu o úvere, z ktorej vyplýva, že oprávnený poskytol povinnému ako dlžníkovi sumu, pričom povinný sa zaviazal vrátiť úver spolu s príslušenstvom v mesačných splátkach. Právny vzťah medzi účastníkmi konania založený zmluvou o úvere súd považoval jednoznačne za spotrebiteľskú zmluvu s poukazom na § 52 a z. č. 258/2001 Z. z.. Zmenkový vzťah medzi oprávneným a povinným (tak ako ho vyhodnotil rozhodcovský súd) je akcesorický právny vzťah, ktorý zabezpečuje základný úverový právny vzťah založený medzi účastníkmi. Súd posúdil zmenkový vzťah, resp. vzťah medzi oprávneným a povinným za spotrebiteľský vzťah s dôrazom na ochranu spotrebiteľa. Rozhodcovský súd tak nedostatočne aplikoval zákonné ustanovenia chrániace spotrebiteľa pred nekalými podmienkami, keď na túto skutočnosť neprihliadal, resp. rozhodca sa postavením dlžníka ako spotrebiteľa a charakterom úveru ako spotrebiteľského úveru vôbec nezaoberal, hoci k tomu bol podľa zákona povinný (§ 33 ZoRK). Preskúmaním zmluvy o úvere, konkrétne článku 18 všeobecných podmienok zmluvy, vzhľadom súd v zmluvnom dojednaní nekalú podmienku. Povinný si nespĺnil svoje povinnosti vyplývajúce mu z vyššie uvedenej zmluvy, oprávnený si uplatnil svoje nároky v rozhodcovskom konaní v zmysle uzavretej rozhodcovskej doložky v článku 18 všeobecných podmienok,

kde rozhodcovský súd bez vypočutia povinného vydal rozhodcovský rozsudok. Súd sa zaoberal aj tým, či je vôbec možné v rámci spotrebiteľskej zmluvy platnú rozhodcovskú doložku uzatvoriť. V danom prípade bola voľba rozhodcovského súdu a osoby rozhodcu uskutočnená jednostranne, nakoľko samotné ustanovenie rozhodcovského súdu rozhodnúť vo veci na predtlačenom formulári dokonca predchádzalo nepochybne aj samotnému rozhodnutiu povinného si finančné prostriedky touto cestou obstaráť, čiže predtým ako k uzavretiu zmluvy povinný vôbec pristúpil. Jednostrannosť a nekalosť tohto zmluvného dojednania súd vidí v tom, že faktickým subjektom, ktorý definuje, kto bude riešiť spor zo spotrebiteľskej zmluvy je v tomto prípade veriteľ, čiže oprávnený, lebo tento zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravovanej formulárovej zmluve. Súd pritom prihliadol pri výkone rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa ex offo na nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého by mohla byť vedená exekúcia. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, súd v tomto štádiu exekúciu z úradnej moci zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 21.2.2012 sp. zn. 17CoE 27/2012 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 20.3.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17oE 27/2012. Následne okresný súd uznesením zo dňa 13.7.2012 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.8.2012. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 2122/2009, EX 8988/2009 (ide o vec sp. zn. 11C 195/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Z. S. - Z. - K., N. XXX/X, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 14.10.2009. Uznesením zo dňa 22.2.2010 č. k. 16Er 2122/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 09558/09 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. V predmetnej exekúcií oprávnený aj napriek výzve súdu bol nečinný a súdny exekútor nepodal návrh na zastavenie exekúcie i po výzve a poučení urobených zo strany súdu. V odpovedi na výzvu súdu odmietol oprávnený požadovanú zmluvu o úvere predložiť. Súd preto posúdil žiadosť o udelenie poverenia len podľa pripojených listín. Jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odst.1 písm. b/ alebo c/. Pre takéto posúdenie súd musí mať k dispozícii zmluvu o úvere so všetkými prílohami, listinu obsahujúcu dohodu o tom, že riešenie sporov, ktoré vzniknú z konkrétneho zmluvného vzťahu budú zmluvné strany riešiť v rozhodcovskom konaní. Oprávnený na výzvu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol učiť záver, že rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných zo spotrebiteľských úverov, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý

bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky a podobne. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd preto uzavrel, že pre nepreskúmateľnosť exekučného titulu z pohľadu v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, nemal inú možnosť, len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 29.4.2010 sp. zn. 5CoE 148/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 19.5.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 5CoE 148/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 10.8.2010 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 8.8.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 2428/2010, EX 9886/2010 (ide o vec sp. zn. 11C 200/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A.nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX/XX, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 9.9.2010. Uznesením zo dňa 21.10.2010 č. k. 9Er 2428/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 19503/09 súd zistil, že stály rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania, ktorá je súčasťou zmluvných dojednaní v zmluve o úvere. Účastníci konania svoj iný záväzkový vzťah zabezpečili neúplnou zmenkou (blankozmenkou). Povinný si svoju povinnosť nespĺnil, ktorá mu vyplývala zo záväzkového vzťahu, čím sa dlh stal splatným a oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky na sumu. Po preskúmaní podmienok na vedenie rozhodcovského konania, rozhodcovský súd vyhovel žalobe v celom rozsahu, pričom mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky vyplnenej v súlade s dohodou o vyplnení zmenky. Oprávnený k exekučnému titulu pripojil aj zmluvu o úvere, z ktorej vyplýva, že oprávnený poskytol povinnému ako dlžníkovi sumu, pričom povinný sa zaviazal vrátiť úver spolu s príslušenstvom v mesačných splátkach. Súčasťou zmluvy sú aj VP poskytnutia úveru vyhotovené oprávneným ako formulár. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu, súd po dôkladnom preskúmaní rozhodcovského rozsudku, pripojenej zmluvy o úvere, a všeobecných podmienok dospel k názoru, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Rozhodcovský rozsudok bol rozhodcovským súdom odôvodnený výlučne len ako plnenie z vlastnej zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Aj právne zdôvodnenie, o ktoré sa opierať rozhodcovský súd, vychádza len zo zákona č. 191/1950 Zb. - zmenkový a šekový. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je potrebné konštatovať, že plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku je v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst. 1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Je pritom zrejmé, že oprávnený ako dodávateľ mal znenie tohto zmluvného dojednania vopred pripravené vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktoré používa vo všetkých prípadoch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky, sa vôbec nezaobera spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový

úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov uvedených vyššie je potom zrejmé, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Súd považoval zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky, na základe ktorej oprávnený vyplnil do zmenky chýbajúce údaje, a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 odst.4 písm. i/, k/, o/ OZ) a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky a jej následné použitie ako podklad pre rozhodcovské konanie je v rozpore s § 52 odst. 2 Občianskeho zákona, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Takéto zmluvné dojednanie o vyplnení zmenky za stavu, že ide o spotrebiteľský vzťah a ktoré zmluvné dojednanie mení vzťah medzi účastníkmi zo zmluvného dojednania na vzťah zo zmenky, ktorý nie je zásadne kauzálny a nepožíva žiadnu ochranu spotrebiteľa, musí súd vyhodnotiť ako neprijateľnú a tým neplatnú zmluvnú podmienku v súlade s § 53 odst. 5 Občianskeho zákona, resp. ako neplatné dojednanie v zmysle § 53 odst. 2 cit. zákona. Takouto dohodou veriteľ (oprávnený) jednostranne zmenil podmienky zmluvy. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 2.2.2011 sp. zn. 19CoE 51/2011 odvolacie konanie zastavil pre späťvzatie odvolania oprávneným. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 16.11.2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 21.6.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.7.2011.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený podal sťažnosť na prietahy v konaní, ktorú považovala predsedníčka súdu za neopodstatnenú.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 2428/2010, EX 9886/2010 (ide o vec sp. zn. 11C 201/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Z. C. nar. XX.X.XXXX, bytom Z. U. XXXX/XX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 9.9.2010. Uznesením zo dňa 21.10.2010 č. k. 16Er 2428/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto uznesenia súd zistil, že oprávnený návrhom navrhol vykonať exekúciu voči povinnému na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 19042/09, ktorý zaväzoval povinného k zaplateniu sumy, zmenkového úroku a ďalšieho úroku. Z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu SR súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania, ktorá je súčasťou zmluvných dojednaní v zmluve o úvere. Účastníci konania svoj iný záväzkový vzťah zabezpečili neúplnou zmenkou (blankozmenkou). Povinný si svoju povinnosť nespĺnil, ktorá mu vyplývala zo záväzkového vzťahu, čím sa dlh stal splatným a oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky na sumu. Po preskúmaní podmienok na vedenie rozhodcovského konania, rozhodcovský súd vyhovel žalobe v celom rozsahu, pričom mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky vyplnenej v súlade s dohodou o vyplnení zmenky. Oprávnený k exekučnému titulu pripojil aj zmluvu o úvere, z ktorej vyplýva, že oprávnený poskytol povinnému ako dlžníkovi sumu, pričom povinný sa zaviazal vrátiť úver spolu s príslušenstvom v mesačných splátkach. Súčasťou zmluvy sú aj VP poskytnutia úveru vyhotovené oprávneným ako formulár. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu, súd po dôkladnom preskúmaní rozhodcovského rozsudku, pripojenej zmluvy o úvere, a všeobecných podmienok dospel k názoru, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Rozhodcovský rozsudok bol rozhodcovským súdom odôvodnený výlučne len ako plnenie z vlastnej zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Aj právne zdôvodnenie, o ktoré sa opierať rozhodcovský súd, vychádza len zo zákona č. 191/1950 Zb. - zmenkový a šekový. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je potrebné konštatovať, že plnenie priznané

v rozhodcovskom rozsudku je v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst. 1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Je pritom zrejme, že oprávnený ako dodávateľ mal znenie tohto zmluvného dojednania vopred pripravené vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktoré používa vo všetkých prípadoch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky, sa vôbec nezaoberá spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov uvedených vyššie je potom zrejme, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Súd považoval zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky, na základe ktorej oprávnený vyplnil do zmenky chýbajúce údaje, a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 odst.4 písm. i/, k/, o/ OZ) a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky a jej následné použitie ako podklad pre rozhodcovské konanie je v rozpore s § 52 odst. 1 Občianskeho zákona, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Takéto zmluvné dojednanie o vyplnení zmenky za stavu, že ide o spotrebiteľský vzťah a ktoré zmluvné dojednanie mení vzťah medzi účastníkmi zo zmluvného dojednania na vzťah zo zmenky, ktorý nie je zásadne kauzálny a nepožíva žiadnu ochranu spotrebiteľa, musí súd vyhodnotiť ako neprijateľnú a tým neplatnú zmluvnú podmienku v súlade s § 53 odst. 5 Občianskeho zákona, resp. ako neplatné dojednanie v zmysle § 53 odst. 2 cit. zákona. Takouto dohodou veriteľ (oprávnený) jednostranne zmenil podmienky zmluvy. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 17.4.2012 sp. zn. 6CoE 190/2011 odvolacie konanie zastavil pre späťvzatie odvolania oprávneným. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 4.5.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 17.4.2012 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.5.2012. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený podal sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorú považovala predsedníčka súdu za neopodstatnenú.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 2565/2010, EX 10333/2010 (ide o vec sp. zn. 11C XXX/XXXX), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. U. nar. X.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XXXX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 23.9.2010. Uznesením zo dňa 15.11.2010 č. k. 9Er 2565/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. V odôvodnení tohto rozhodnutia konštatoval, že pokiaľ rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst.1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch platný v rozhodnom období. Je pritom zrejme, že oprávnený ako dodávateľ mal znenie tohto zmluvného dojednania vopred pripravené vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktoré používa vo všetkých prípadoch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky sa vôbec nezaoberá spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku pritom nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov vyššie uvedených v tomto odôvodnení rozhodnutia je potom zrejme, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní

a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Záverom uvádza, že ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom, musí zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu, pričom následne dôjde k úplnému zastaveniu exekučného konania. Oprávnený aj povinná podali voči uzneseniu okresného súdu odvolanie, ktoré oprávnený vzal späť a povinná ho podala po uplynutí 15-dňovej lehoty. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 30.6.2011 č. k. 8CoE/138/2011 odvolacie konanie zastavil, lebo odvolanie bolo podané po uplynutí 15-dňovej lehoty. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 10.12.2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 22.9.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.10.2011.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený podal sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorú považovala predsedníčka okresného súdu za neopodstatnenú.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 1631/2009, EX 5453/09 (ide o vec sp. zn. 11C 214/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A.C. nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX/XX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 26.8.2009. Uznesením zo dňa 10.12.2009 č. k. 9Er 1631/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 13884/08 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Súdny exekútor nevyzval oprávneného na predloženie zmluvy, resp. na výzvu súdneho exekútora oprávnený nereagoval, súd vyzval priamo oprávneného na priloženie zmluvy k návrhu na vykonanie exekúcie. Oprávnený nepredložil požadovanú zmluvu ani po opakovanej výzve, súd posúdil žiadosť o udelenie poverenia len podľa pripojených listín. Jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odst.1 písm. b/ alebo c/. Pre takéto posúdenie súd musí mať k dispozícii zmluvu o úvere so všetkými prílohami, listinu obsahujúcu dohodu o tom, že riešenie sporov, ktoré vzniknú z konkrétneho zmluvného vzťahu budú zmluvné strany riešiť v rozhodcovskom konaní. Oprávnený na výzvu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol urobiť záver, že rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných zo spotrebiteľských úverov, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky a podobne. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd preto uzavrel, že pre nepreskúmateľnosť exekučného titulu z pohľadu v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, nemal inú možnosť, len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 26.2.2010 sp. zn. 4CoE 52/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 22.4.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 4CoE 52/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 7.7.2010 exekučné konanie zastavil s

poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.7.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskany v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 1614/2009, EX 5711/2009 (ide o vec sp. zn. 11C 218/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N.E. nar. X.X.XXXX, bytom N. XXX/X, H. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 26.8.2009. Uznesením zo dňa 12.2.2010 č. k. 16Er 1614/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 13848/08 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. V predmetnej exekúcii oprávnený aj napriek výzve súdu bol nečinný a súdny exekútor nepodal návrh na zastavenie exekúcie i po výzve a poučení urobených zo strany súdu. V odpovedi na výzvu súdu odmietol oprávnený požadovanú zmluvu o úvere predložiť, preto súd posúdil žiadosť o udelenie poverenia len podľa pripojených listín. Jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odst.1 písm. b/ alebo c/. Pre takéto posúdenie súd musí mať k dispozícii zmluvu o úvere so všetkými prílohami, listinu obsahujúcu dohodu o tom, že riešenie sporov, ktoré vzniknú z konkrétneho zmluvného vzťahu budú zmluvné strany riešiť v rozhodcovskom konaní. Oprávnený na výzvu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol urobiť záver, že rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných zo spotrebiteľských úverov, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky a podobne. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd preto uzavrel, že pre nepreskúmateľnosť exekučného titulu z pohľadu v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, nemal inú možnosť, len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 13.4.2010 sp. zn. 17CoE 119/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 3.5.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17CoE 119/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 20.7.2010 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.7.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskany v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 2429/2009, EX 11715/09 (ide o vec sp. zn. 11C 222/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A. E. nar. XX.X.XXXX, bytom O. XXX/X, M. N. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 24.11.2009. Uznesením zo dňa 19.2.2010 č. k. 15Er 2429/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR

13268/09 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. V predmetnej exekúcii exekútor bol nečinný a napriek tomu, že návrh obsahoval listinu - zmluvu o úvere a rozhodcovskú zmluvu, exekútor nevyzval oprávneného na predloženie týchto listín, rovnako nepodal návrh na zastavenie exekúcie i po výzve urobenej zo strany súdu. Preto súd posúdil žiadosť o udelenie poverenia len podľa pripojených listín. Jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odst.1 písm. b/ alebo c/. Pre takéto posúdenie súd musí mať k dispozícii zmluvu o úvere so všetkými prílohami, listinu obsahujúcu dohodu o tom, že riešenie sporov, ktoré vzniknú z konkrétneho zmluvného vzťahu budú zmluvné strany riešiť v rozhodcovskom konaní. Oprávnený na výzvu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol urobiť záver, že rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných zo spotrebiteľských úverov, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky a podobne. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd preto uzavrel, že pre nepreskúmateľnosť exekučného titulu z pohľadu v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, nemal inú možnosť, len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 13.5.2010 sp. zn. 16CoE 90/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 2.6.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 16CoE 90/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 4.8.2010 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 28.8.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 2499/2011, EX 12537/2011 (ide o vec sp. zn. 11C 224/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný N. E. nar. X.XX.XXXX, bytom Q. XXX, H. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 3.8.2011. Uznesením zo dňa 28.9.2011 č. k. 9Er 2499/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol z dôvodu, že z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07133/09 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Súčasťou zmluvy sú aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Po preskúmaní podmienok na vedenie rozhodcovského konania, rozhodcovský súd vyhovel žalobe v celom rozsahu. Súd posúdil vzťah medzi oprávneným a povinným vzhľadom na právny dôvod vzniku záväzku (uzavretie spotrebiteľskej zmluvy) za spotrebiteľský vzťah s dôrazom na ochranu spotrebiteľa. Rozhodcovský súd tak nedostatočne aplikoval zákonné ustanovenia chrániace spotrebiteľa pred nekalými podmienkami, keď na túto skutočnosť neprihliadal, resp. rozhodca sa postavením dlžníka ako spotrebiteľa a charakteru úveru ako spotrebiteľského úveru vôbec nezaoberal, hoci k tomu bol podľa zákona povinný (§ 33 ZoRK). Preskúmaním zmluvy o úvere, konkrétne článku 17 VP

zmluvy, vzhľadom na to, že v zmluvnom dojednaní nekalú podmienku. V danom prípade, a to vzhľadom ku skutočnosti, že povinný si neplnil riadne svoje povinnosti vyplývajúce z vyššie uvedenej zmluvy, uplatnil si oprávnený svoje nároky v rozhodcovskom konaní v zmysle uzatvorenej rozhodcovskej doložky, kde rozhodca bez vypočítania povinného vydal rozhodcovský rozsudok. Súd sa tiež zaoberal aj tým, či je vôbec možné v rámci spotrebiteľskej zmluvy plnú rozhodcovskú doložku uzatvoriť. V danom prípade bola voľba rozhodcovského súdu a osoby rozhodcu uskutočnená jednostranne, nakoľko samotné ustanovenie rozhodcovského súdu rozhodnúť vo veci na predtlačenom formulári dokonca predchádzalo nepochybne aj samotnému rozhodnutiu povinného si finančné prostriedky touto cestou obstaráť, čiže predtým ako k uzavretiu zmluvy povinný vôbec pristúpil. Jednostrannosť a nekalosť tohto zmluvného dojednania súd vidí v tom, že faktickým subjektom, ktorý definuje, kto bude riešiť spor zo spotrebiteľskej zmluvy je v tomto prípade veriteľ, čiže oprávnený, lebo tento zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravovanej formulárovej zmluve. Súd pritom prihliadol pri výkone rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa ex offo na nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého by mohla byť exekúcia vedená. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 11.11.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 15.11.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.1.2012. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieskumy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 2653/2010, EX 11467/10 (ide o vec sp. zn. 11C 227/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný LA.v N., P.: XXXXXXXXXX, P. J. N. X/X, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 1.10.2010. Uznesením zo dňa 15.11.2010 č. k. 9Er 2653/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 03127/10 súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania, ktorá je súčasťou zmluvných dojednaní v zmluve o úvere. Účastníci konania svoj iný záväzkový vzťah zabezpečili neúplnou zmenkou (blankozmenkou). Povinný si svoju povinnosť nespĺnil, ktorá mu vyplývala zo záväzkového vzťahu, čím sa dlh stal splatným a oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky na sumu. Po preskúmaní podmienok na vedenie rozhodcovského konania, rozhodcovský súd vyhovel žalobe v celom rozsahu, pričom mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky vyplnenej v súlade s dohodou o vyplnení zmenky. Oprávnený k exekučnému titulu pripojil aj zmluvu o úvere. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu, súd po dôkladnom preskúmaní rozhodcovského rozsudku, pripojenej zmluvy o úvere, a všeobecných podmienok dospel k názoru, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Rozhodcovský rozsudok bol rozhodcovským súdom odôvodnený výlučne len ako plnenie z vlastnej zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Aj právne zdôvodnenie, o ktoré sa opierať rozhodcovský súd, vychádza len zo zákona č. 191/1950 Zb. - zmenkový a šekový. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je potrebné konštatovať, že plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku je v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst. 1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst.6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Je

prítom zrejme, že oprávnený ako dodávateľ mal znenie tohto zmluvného dojednania vopred pripravené vo všeobecných zmluvných podmienkach, ktoré používa vo všetkých prípadoch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky, sa vôbec nezaobera spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov uvedených vyššie je potom zrejme, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Súd považoval zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky, na základe ktorej oprávnený vyplnil do zmenky chýbajúce údaje, a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 odst.4 písm. i/, k/, o/ OZ) a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky a jej následné použitie ako podklad pre rozhodcovské konanie je v rozpore s § 52 odst. 2 Občianskeho zákona, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Takéto zmluvné dojednanie o vyplnení zmenky za stavu, že ide o spotrebiteľský vzťah a ktoré zmluvné dojednanie mení vzťah medzi účastníkmi zo zmluvného dojednania na vzťah zo zmenky, ktorý nie je zásadne kauzálny a nepožíva žiadnu ochranu spotrebiteľa, musí súd vyhodnotiť ako neprijateľnú a tým neplatnú zmluvnú podmienku v súlade s § 53 odst. 5 Občianskeho zákona, resp. ako neplatné dojednanie v zmysle § 53 odst. 2 cit. zákona. Takouto dohodou veriteľ (oprávnený) jednostranne zmenil podmienky zmluvy. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 11.5.2011 sp. zn. 16CoE 68/2011 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 22.6.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 16CoE 68/2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 10.8.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.9.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený podal sťažnosť na prietahy v konaní, ktorú považovala predsedníčka súdu za neopodstatnenú.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 3146/2010, EX 13891/10 (ide o vec sp. zn. 11C 236/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný F. F. nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX/XX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 26.11.2010. Uznesením zo dňa 14.12.2010 č. k. 15Er 3146/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 05314/10 súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania, ktorá je súčasťou zmluvných dojednaní v zmluve o úvere. Účastníci konania svoj iný záväzkový vzťah zabezpečili neúplnou zmenkou (blankozmenkou). Povinný si svoju povinnosť nespĺnil, ktorá mu vyplývala zo záväzkového vzťahu, čím sa dlh stal splatným a oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky na sumu. Po preskúmaní podmienok na vedenie rozhodcovského konania, rozhodcovský súd vyhovel žalobe v celom rozsahu, pričom mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky vyplnenej v súlade s dohodou o vyplnení zmenky. Oprávnený k exekučnému titulu pripojil aj zmluvu o úvere. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu, súd po dôkladnom preskúmaní rozhodcovského rozsudku, pripojenej zmluvy o úvere, a všeobecných podmienok dospel k názoru, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Rozhodcovský rozsudok bol rozhodcovským súdom odôvodnený výlučne len ako plnenie z vlastnej zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Aj právne zdôvodnenie, o ktoré sa opieral rozhodcovský súd, vychádza len zo zákona č. 191/1950 Zb. - zmenkový a šekový. Súd považoval zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky, na základe ktorej oprávnený vyplnil do zmenky chýbajúce údaje, a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy za neprijateľnú

zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 odst.4 písm. i/, k/, o/ OZ) a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky a jej následné použitie ako podklad pre rozhodcovské konanie je v rozpore s § 52 odst. 1 Občianskeho zákona, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia sú neplatné. Takéto zmluvné dojednanie o vyplnení zmenky za stavu, že ide o spotrebiteľský vzťah a ktoré zmluvné dojednanie mení vzťah medzi účastníkmi zo zmluvného dojednania na vzťah zo zmenky, ktorý nie je zásadne kauzálny a nepožíva žiadnu ochranu spotrebiteľa, musí súd vyhodnotiť ako neprijateľnú a tým neplatnú zmluvnú podmienku v súlade s § 53 odst. 5 Občianskeho zákona, resp. ako neplatné dojednanie v zmysle § 53 odst. 2 cit. zákona. Takouto dohodou veriteľ (oprávnený) jednostranne zmenil podmienky zmluvy. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je potrebné konštatovať, že plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku je v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst.1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky, sa vôbec nezaobera spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov uvedených vyššie je potom zrejme, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Oprávnený nepodal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 5.1.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 27.1.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.2.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 1443/2010, EX 4468/10 (ide o vec sp. zn. 11C 237/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný B. C. nar.XX.X.XXXX, bytom M. XXX/X, S. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 28.5.2010. Uznesením zo dňa 7.9.2010 č. k. 15Er 1443/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00609/10 súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania, ktorá je súčasťou zmluvných dojednaní v zmluve o úvere. Účastníci konania svoj iný záväzkový vzťah zabezpečili neúplnou zmenkou (blankozmenkou). Povinný si svoju povinnosť nespĺnil, ktorá mu vyplývala zo záväzkového vzťahu, čím sa dlh stal splatným a oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky na sumu. Po preskúmaní podmienok na vedenie rozhodcovského konania, rozhodcovský súd vyhovel žalobe v celom rozsahu, pričom mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky vyplnenej v súlade s dohodou o vyplnení zmenky. Oprávnený k exekučnému titulu pripojil aj zmluvu o úvere. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu, súd po dôkladnom preskúmaní rozhodcovského rozsudku, pripojenej zmluvy o úvere, a všeobecných podmienok dospel k názoru, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Rozhodcovský rozsudok bol rozhodcovským súdom odôvodnený výlučne len ako plnenie z vlastnej zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Aj právne zdôvodnenie, o ktoré sa opieral rozhodcovský súd, vychádza len zo zákona č. 191/1950 Zb. - zmenkový a šekový. Súd považoval zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky, na základe ktorej oprávnený vyplnil do zmenky chýbajúce údaje, a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 odst.4 písm. i/, k/, o/ OZ) a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky a jej následné

použitie ako podklad pre rozhodcovské konanie je v rozpore s § 52 odst. 2 Občianskeho zákona, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Takéto zmluvné dojednanie o vyplnení zmenky za stavu, že ide o spotrebiteľský vzťah a ktoré zmluvné dojednanie mení vzťah medzi účastníkmi zo zmluvného dojednania na vzťah zo zmenky, ktorý nie je zásadne kauzálny a nepožíva žiadnu ochranu spotrebiteľa, musí súd vyhodnotiť ako neprijateľnú a tým neplatnú zmluvnú podmienku v súlade s § 53 odst. 5 Občianskeho zákona, resp. ako neplatné dojednanie v zmysle § 52 odst. 2 cit. zákona. Takouto dohodou veriteľ (oprávnený) jednostranne zmenil podmienky zmluvy. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je potrebné konštatovať, že plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku je v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst.1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky, sa vôbec nezaoberá spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov uvedených vyššie je potom zrejmé, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 12.4.2011 sp. zn. 19CoE 464/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 3.4.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19CoE 464/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 27.6.2013 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.7.2013.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený podal sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorú predsedníčka súdu považovala za neopodstatnenú.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 3147/2010, EX 13477/2010 (ide o vec sp. zn. 11C 238/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný M. T., P.: XXXXXXXX, F. 6, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 26.11.2010. Uznesením zo dňa 9.12.2010 č. k. 16Er 3147/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 04324/10 súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania, ktorá je súčasťou zmluvných dojednaní v zmluve o úvere. Účastníci konania svoj iný záväzkový vzťah zabezpečili neúplnou zmenkou (blankozmenkou). Povinný si svoju povinnosť nesplnil, ktorá mu vyplývala zo záväzkového vzťahu, čím sa dlh stal splatným a oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky na sumu. Po preskúmaní podmienok na vedenie rozhodcovského konania, rozhodcovský súd vyhovel žalobe v celom rozsahu, pričom mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky vyplnenej v súlade s dohodou o vyplnení zmenky. Oprávnený k exekučnému titulu pripojil aj zmluvu o úvere. Súčasťou zmluvy sú aj všeobecné podmienky poskytnutia úveru vyhotovené oprávneným ako formulár. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu, súd po dôkladnom preskúmaní rozhodcovského rozsudku, pripojenej zmluvy o úvere, a všeobecných podmienok dospel k názoru, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Rozhodcovský rozsudok bol rozhodcovským súdom odôvodnený výlučne len ako plnenie z vlastnej zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Aj právne zdôvodnenie, o ktoré sa opierať rozhodcovský súd, vychádza len zo zákona č. 191/1950 Zb. - zmenkový a šekový. Súd považoval zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky, na základe ktorej oprávnený vyplnil do zmenky chýbajúce údaje, a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53

odst.4 písm. i/, k/, o/ OZ) a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky a jej následné použitie ako podklad pre rozhodcovské konanie je v rozpore s § 52 odst. 1 Občianskeho zákona, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Takéto zmluvné dojednania o vyplnení zmenky za stavu, že ide o spotrebiteľský vzťah a ktoré zmluvné dojednanie mení vzťah medzi účastníkmi zo zmluvného dojednania na vzťah zo zmenky, ktorý nie je zásadne kauzálny a nepožíva žiadnu ochranu spotrebiteľa, musí súd vyhodnotiť ako neprijateľnú a tým neplatnú zmluvnú podmienku v súlade s § 53 odst. 5 Občianskeho zákona, resp. ako neplatné dojednanie v zmysle § 52 odst. 2 cit. zákona. Takouto dohodou veriteľ (oprávnený) jednostranne zmenil podmienky zmluvy. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je potrebné konštatovať, že plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku je v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst.1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky, sa vôbec nezaobera spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov uvedených vyššie je potom zrejmé, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 21.9.2011 sp. zn. 6CoE 231/2011 odvolanie oprávneného odmietol, nakoľko bolo podané oneskorene. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 15.2.2011. Následne okresný súd uznesením zo dňa 16.11.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.12.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 48/2010, EX 13868/09 (ide o vec sp. zn. 11C 239/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný E.U. nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXXX/XX, D., prechodný pobyt D. Q. XXXX/XX-XX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 11.1.2010. Uznesením zo dňa 29.3.2010 č. k. 15Er 48/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 13679/09 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. V predmetnej exekúcii bol však exekútor nečinný a napriek tomu, že návrh obsahoval listinu - zmluvu o úvere a rozhodcovskú zmluvu, exekútor nevyzval oprávneného na predloženie týchto listín, rovnako nepodal návrh na zastavenie exekúcie i po výzve urobenej zo strany súdu. Súd preto posúdil žiadosť o udelenie poverenia len podľa pripojených listín. Jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odst.1 písm. b/ alebo c/. Pre takéto posúdenie súd musí mať k dispozícii zmluvu o úvere so všetkými prílohami, listinu obsahujúcu dohodu o tom, že riešenie sporov, ktoré vzniknú z konkrétneho zmluvného vzťahu budú zmluvné strany riešiť v rozhodcovskom konaní. Oprávnený na výzvu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol urobiť záver, že rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných zo spotrebiteľských úverov, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa,

musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky a podobne. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, keďže z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd preto uzavrel, že pre nepreskúmateľnosť exekučného titulu z pohľadu v akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, nemal inú možnosť, len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 30.9.2010 sp. zn. 8CoE 117/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 4.11.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 8CoE 117/2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 17.12.2010 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.1.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 2950/2011, EX 12672/11 (ide o vec sp. zn. 11C 254/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný U. K., P.: XXXXXXXXX, E. XXX/ X, E. pod N. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 12.9.2011. Uznesením zo dňa 26.9.2011 č. k. 15Er 2950/2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 14681/09 súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania, ktorá je súčasťou zmluvných dojednaní v zmluve o úvere. Účastníci konania svoj iný záväzkový vzťah zabezpečili neúplnou zmenkou (blankozmenkou). Povinný si svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo záväzkového vzťahu nesplnil, preto oprávnený vyplnil zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky a táto bola povinnému predložená na zaplatenie. Súd posúdil zmenkový vzťah, resp. vzťah medzi oprávneným a povinným, vzhľadom na právny dôvod vzniku záväzku, uzavretie spotrebiteľskej zmluvy za spotrebiteľský vzťah s dôrazom na ochranu spotrebiteľa. Rozhodcovský súd tak nedostatočne aplikoval zákonné ustanovenia chrániace spotrebiteľa pred nekalými podmienkami, keď na túto skutočnosť neprihliadal, hoci k tomu bol podľa zákona povinný (§ 33 ZoRK). Preskúmaním zmluvy o úvere, konkrétne článok 18 VP zmluvy vzhliadol súd v zmluvnom dojednaní nekalú podmienku. V danom prípade a vzhľadom ku skutočnosti, že povinný si neplnil riadne svoje povinnosti vyplývajúce z vyššie uvedenej zmluvy, uplatnil si oprávnený svoje nároky v rozhodcovskom konaní v zmysle uzatvorenej rozhodcovskej doložky podľa článku 18 VP zmluvy, kde rozhodca bez vypočutia povinného vydal rozhodcovský rozsudok. Súd sa zaoberal aj tým, či je vôbec možné v rámci spotrebiteľskej zmluvy platnú rozhodcovskú doložku uzatvoriť. Súd pritom prihliadol pri výkone rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, ex offo na nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. V danom prípade bola voľba rozhodcovského súdu a osoby rozhodcu uskutočnená jednostranne, nakoľko samotné ustanovenie rozhodcovského súdu rozhodnúť vo veci na predtlačenej formulári dokonca predchádzalo nepochybne aj samotnému rozhodnutiu povinného si finančné prostriedky touto cestou obstaráť, čiže predtým ako k uzavretiu zmluvy povinný vôbec pristúpil. Jednostrannosť a nekalosť tohto zmluvného dojednania súd vidí v tom, že faktickým subjektom, ktorý definuje, kto bude riešiť spor zo spotrebiteľskej zmluvy je v tomto prípade veriteľ, čiže oprávnený, lebo tento zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravovanej formulárovej zmluve. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 4 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na

neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého, by mohla byť vedená exekúcia. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, a to s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 27.2.2012 sp. zn. 2CoE 14/2012 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 11.4.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 2CoE 14/2012. Následne okresný súd uznesením zo dňa 19.4.2012 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.5.2012. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 1280/2009, EX 4481/2009 (ide o vec sp. zn. 11C 256/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Z. N. nar. XX.X.XXXX, bytom E., Ul. H. č. XXX/XX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 24.7.2009. Uznesením zo dňa 3.3.2010 č. k.15Er 1280/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti o vymoženie poplatku 59,09 eur, poplatku za upomienku 7,97 eur, úroku z omeškania 0,25 % denne zo sumy 225,06 eur od 22.10.2008 do zaplatenia a trov rozhodcovského konania 117,19 eur a v časti trov oprávneného v exekučnom konaní v sume 30,19 eur zamietol. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že oprávnený navrhol exekúciu vykonať voči povinnému na podklade exekučného titulu, rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 00768/09, ktorý zaviazal povinného k zaplateniu 233,03 eur s 0,25 % úrokom z omeškania denne zo sumy 225,06 eur od 22.10.2008 do zaplatenia a nahradiť trovy konania 117,19 eur. Podľa návrhu oprávneného predmetom exekúcie je vymoženie sumy 233,03 eur, úroku z omeškania 0,25 % denne zo sumy 225,06 eur od 22.10.2008 do zaplatenia a trov rozhodcovského konania 117,19 eur a trov exekučného konania. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe návrhu oprávneného a pripojeného exekučného titulu. Vzhľadom k tomu, že v predmetnej exekúcií sa vymáha plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, je potrebné pre posúdenie vymáhania plnenia vzhľadom na horeuvedenú povinnosť súdu v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať povahu plnenia priznaného v rozhodcovskom rozsudku i z pohľadu Smernice Rady 93/13/EHS/1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, rozsudkov ESD. V rozsudku sa uvádza, že účastníci uzavreli zmluvu o úvere, z ktorej vznikla povinnému povinnosť zaplatiť nesplatenú časť úveru a poplatku v sume 225,06 eur, úrok z omeškania v uvedenom rozsahu, poplatok za upomienku 7,97 eur, čo spolu predstavuje sumu 233,03 eur. Súčasťou tejto zmluvy sú i všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Súd preskúmal exekučný titul a zistil, že rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania v rozsahu uvedenom vo výrokovej časti uznesenia na plnenie, ktoré je právom nedovolené, resp. odporuje dobrým mravom. S poukazom na ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákona, právny vzťah medzi účastníkmi konania je založený zmluvou o úvere, ktorú súd považoval za spotrebiteľskú zmluvu podľa Občianskeho zákona. Súd sa ďalej zaoberal aj tým, že všeobecnú spotrebiteľskú zmluvu možno podriaďiť aj režimu zákona č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch v rozhodnom období. Súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia v časti dojednaného v exekučnom titule tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia s tým, že predmetom exekúcie bude len vymoženie zvyšku nesplateného úveru. Vzhľadom ku skutočnosti, že súd po preskúmaní exekučného titulu zmluvy o úvere dospel k podstatne inej výške nesplatenej istiny ako rozhodcovský súd, bolo nevyhnutné zaoberať sa aj výškou uplatnených a vymáhaných trov rozhodcovského konania. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 20.8.2010 sp. zn. 19CoE 260/2010 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 20.10.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19CoE 260/2010. Následne Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 22.10.2010 exekučné konanie v časti o vymoženie poplatku 59,09 eur, poplatku za upomienku 7,90 eur, úroku z omeškania 0,25 % denne zo sumy 225,06 eur od 22.10.2008 do zaplatenia, trov rozhodcovského

konania 117,19 eur a v časti trov oprávneného v exekučnom konaní v sume 30,19 eur zastavil. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 7.12.2010. Ďalším uznesením okresného súdu zo dňa 10.4.2012 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Voči tomuto uzneseniu oprávnený podal odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 7.8.2012 sp. zn. 19CoE 160/2012 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 18.9.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19CpE 160/2012 zo dňa 7.8.2012. Oprávnený podal dovolanie voči uzneseniu Krajského súdu Trenčín zo dňa 7.8.2012 a dovolací súd dovolanie odmietol a návrh na prerušenie dovolacieho konania zamietol uznesením zo dňa 12.2.2014. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 249/2009, EX 12582/08 (ide o vec sp. zn. 11C 259/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný R. K. nar. XX.X.XXXX, zomrelá X.X.XXXX, naposledy bytom C. XXXX/X,A. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 9.3.2009. Uznesením zo dňa 27.5.2013 č. k. 16Er 249/2009 exekúciu vyhlasuje za neprípustnú a exekúciu zastavuje. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.6.2013. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 1405/2009, EX 5142/2009 (ide o vec sp. zn. 11C 261/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný O. L. nar. XX.X.XXXX, bytom H., M. R. N. X/X žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 6.8.2009. Uznesením zo dňa 21.10.2009 č. k. 15Er 1405/2009 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z predloženého rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02377/09 súd zistil, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. V predmetnej exekúcií bol však exekútor nečinný a napriek tomu, že návrh obsahoval listinu - zmluvu o úvere a rozhodcovskú zmluvu, exekútor nevyzval oprávneného na predloženie týchto listín, rovnako nepodal návrh na zastavenie exekúcie i po výzve urobenej zo strany súdu. Súd preto posúdil žiadosť o udelenie poverenia len podľa pripojených listín. Jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 odst.1 písm. b/ alebo c/. Pre takéto posúdenie súd musí mať k dispozícii zmluvu o úvere so všetkými prílohami, listinu obsahujúcu dohodu o tom, že riešenie sporov, ktoré vzniknú z konkrétneho zmluvného vzťahu budú zmluvné strany riešiť v rozhodcovskom konaní. Oprávnený na výzvu tieto listiny nepredložil, preto súd nemohol urobiť záver, že rozhodcovský rozsudok nezaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Podstatná pre posúdenie spôsobilosti exekučného titulu je i rozhodcovská doložka obzvlášť pri plneniach priznaných zo spotrebiteľských úverov, z ktorého vychádza aj plnenie v predmetnom rozhodcovskom rozsudku. Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí hneď potom, ako sa oboznámi s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel, preskúmať ex offo prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Vzhľadom k tomu, že oprávnený zostal nečinný a súd nemal k dispozícii žiadne listiny, ktorými by mohol aj bez návrhu podrobne posúdiť nedostatky v rozhodcovskom konaní, resp. posúdiť, či exekučný titul zaväzuje povinného na plnenie nemožné, nedovolené alebo v rozpore s dobrými mravmi, súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní. Z rozsudku stáleho rozhodcovského súdu vyplýva, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru, ktoré tvorí nielen skutočne poskytnutý úver, ale i rôzne odplaty, poplatky za upomienky a podobne. Z odôvodnenia tohto rozsudku nevyplýva ani taká základná skutočnosť, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, koľko z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či teda možno posúdiť úver spolu s poplatkami a podobne. Z rozsudku nie je možné obsahovo oddeliť sumu úveru od poplatku za jeho poskytnutie a podobne. Súd preto uzavrel, že pre nepreskúmateľnosť exekučného titulu z pohľadu v

akom rozsahu zaväzuje na plnenie odporujúce zákonu alebo dobrým mravom, za súčasnej nečinnosti oprávneného, nemal inú možnosť, len zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 18.2.2010 sp. zn. 19CoE 174/2009 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 6.4.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19CoE 174/2009. Následne okresný súd uznesením zo dňa 28.11.2011 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.12.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 2735/2008, EX 10026/08 (ide o vec sp. zn. 11C 262/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Z. U. nar. X.XX.XXXX, bytom S., N. č. XXX/XX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 2.12.2008. Uznesením zo dňa 30.3.2012 č. k. 16Er 2735/2008 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Z odôvodnenia tohto uznesenia súd zistil, že po preskúmaní pripojeného exekučného titulu a zmluvy o úvere, súd aj bez návrhu exekúciu zastavil a vyhlásil ju za neprípustnú. Rozhodcovský rozsudok po preskúmaní súdom je nespôsobilý exekučný titul, preto súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Súd tak urobil opätovne, keď prehodnotil procesné podmienky pre ďalšie trvanie exekúcie. Súd preskúmal zmluvu o úvere, ktorú oprávnený uzatvoril s povinným a preskúmal i všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Oprávnený navrhol vykonať exekúciu voči povinnému na základe rozhodcovského rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07945/08. Uvedený rozsudok bol vydaný na základe zmluvy o úvere. Súd posúdil zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 odst. 1 OZ. Súd sa zaoberal aj tým, či všeobecnú spotrebiteľskú zmluvu možno podriaďiť aj režimu z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch v rozhodnom období. Súd dospel k záveru, že ide o spotrebiteľskú zmluvu a na vzťah medzi veriteľom - oprávneným a dlžníkom - povinným je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Vzhľadom ku skutočnosti, že povinný si nespínil riadne svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, uplatnil si oprávnený svoje nároky v rozhodcovskom konaní v zmysle uzatvorenej rozhodcovskej doložky v článku 17. VP, kde rozhodcovský súd bez vypočutia povinného vydal rozhodcovský rozsudok. Preskúmaním VP a článku 17 vzhliadol súd v takto ustanovenom zmluvnom dojednaní nekalú podmienku. Súd sa zaoberal aj tým, či je vôbec možné v rámci spotrebiteľskej zmluvy plnú rozhodcovskú doložku uzatvoriť. Súd pritom prihliadol pri výkone rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, ex offo na nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. V danom prípade bola voľba rozhodcovského súdu a osoby rozhodcu uskutočnená jednostranne, nakoľko samotné ustanovenie rozhodcovského súdu rozhodnúť vo veci na predtlačenom formulári dokonca predchádzalo nepochybne aj samotnému rozhodnutiu povinného si finančné prostriedky touto cestou obstaráť, čiže predtým ako k uzavretiu zmluvy povinný vôbec pristúpil. Jednostrannosť a nekalosť tohto zmluvného dojednania súd vidí v tom, že faktickým subjektom, ktorý definuje, kto bude riešiť spor zo spotrebiteľskej zmluvy je v tomto prípade veriteľ, čiže oprávnený, lebo tento zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravovanej formulárovej zmluve. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 3 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého, by mohla byť vedená exekúcia. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, súd v tomto štádiu exekúciu z úradnej moci vyhlásil za neprípustnú a zastavil. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 24.7.2012 sp. zn. 19CoE 137/2012 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 11.9.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19CoE 137/2012. Oprávnený podal dovolanie voči uzneseniu Krajského súdu Trenčín zo dňa 24.7.2012 a návrh na

prerušenie konania. Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 31.10.2013 dovolanie odmietol a návrh na prerušenie dovolacieho konania zamietol.

Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 23/2009, EX 12517/08 (ide o vec sp. zn. 11C 265/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný Z. K. (predtým M.) nar. X.X.XXXX, bytom S., Z. XXX/XX žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 9.1.2009. Uznesením zo dňa 21.10.2011 č. k. 9Er 23/2009 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že oprávnený návrhom navrhol vykonať exekúciu voči povinnému na základe rozhodcovského rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 08723/08, ktorý zaviazal povinného k zaplateniu sumy a príslušenstva. Po preskúmaní pripojeného exekučného titulu a zmluvy o úvere, súd aj bez návrhu exekúciu zastavil potom, čo vyhlásil exekúciu za neprípustnú. I keď vo veci bolo vydané poverenie na vykonanie exekúcie, súd opätovne prehodnotil procesné podmienky pre ďalšie trvanie exekúcie a potom, čo zistil, že rozhodcovský rozsudok v predmetnej veci je nespôsobilý exekučný titul, vyhlásil exekúciu za neprípustnú. Súd ďalej preskúmal zmluvu o úvere, ktorú oprávnený uzatvoril s povinným a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Súd v prvom rade skúmal zmluvu o úvere, či tento právny vzťah je potrebné posúdiť podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve a či všeobecnú spotrebiteľskú zmluvu možno podriaďiť aj pod režim z. č. 258/2001 Z. z. - o spotrebiteľských úveroch v rozhodnom období. Súd dospel k záveru, že ide o spotrebiteľskú zmluvu a na vzťah je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo a zmluvu o úvere považoval jednoznačne za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 odst. 1 OZ. Povinný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu z vyššie uvedenej zmluvy, oprávnený si uplatnil svoje nároky v rozhodcovskom konaní v zmysle uzavretej rozhodcovskej doložky v článku 17 všeobecných podmienok, kde rozhodcovský súd bez vypočítania povinného vydal rozhodcovský rozsudok. Súd preskúmaním článku 17 VP vzhliadol v zmluvnom dojednaní nekalú podmienku. Súd sa zaoberal aj tým, či je vôbec možné v rámci spotrebiteľskej zmluvy plnú rozhodcovskú doložku uzatvoriť. V danom prípade bola voľba rozhodcovského súdu a osoby rozhodcu uskutočnená jednostranne, nakoľko samotné ustanovenie rozhodcovského súdu rozhodnúť vo veci na predtlačenom formulári dokonca predchádzalo nepochybne aj samotnému rozhodnutiu povinného si finančné prostriedky touto cestou obstaráť, čiže predtým ako k uzavretiu zmluvy povinný vôbec pristúpil. Jednostrannosť a nekalosť tohto zmluvného dojednania súd vidí v tom, že faktickým subjektom, ktorý definuje, kto bude riešiť spor zo spotrebiteľskej zmluvy je v tomto prípade veriteľ, čiže oprávnený, lebo tento zostavil znenie rozhodcovskej doložky vo svojej vopred pripravovanej formulárovej zmluve. Súd pritom prihliadol pri výkone rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa ex offo na nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom. Súd posudzoval aj nekalý charakter zmluvnej podmienky na ochranu spotrebiteľa a vychádzal z výpočtu nekalých zmluvných dojednaní podľa ustanovenia § 53 odst. 3 Občianskeho zákona v platnom znení ku dňu uzavretia zmluvy, tiež zo všeobecného zákazu akéhokoľvek dojednania, ktoré vytvorí v právach a v povinnostiach značnú nerovnováhu podľa § 53 odst. 1 OZ v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, pričom poukázal na neprijateľné podmienky a právnu úpravu, keď s účinnosťou od 1.1.2008 je v ustanovení § 53 odst.4 písm. r/ OZ výslovne uvedená aj neprijateľná podmienka požadovania od spotrebiteľa v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Existujúca, ale neplatná rozhodcovská doložka nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a ak si rozhodca svoju právomoc z takto uzavretej doložky odvodil, na ktorom základe následne vydal exekučný titul, nemožno takéto rozhodnutie považovať za rozhodnutie vydané osobou na to oprávnenou. Uvedené spôsobuje, že pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie neprebehlo riadne rozhodcovské konanie, ktorého výsledkom by bol rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého by mohla byť vedená exekúcia. S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, súd v tomto štádiu exekúciu z úradnej moci vyhlásil za neprípustnú a túto zastavil. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 21.3.2012 sp. zn. 23CoE 40/2012 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 4.4.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23CoE 40/2012. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 2435/2010, EX 9857/10 (ide o vec sp. zn. 11C 267/2012), v ktorej ako oprávnený vystupoval navrhovateľ a povinný A. R. nar. XX.X.XXXX, bytom F.

XXXX/XX, D. žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená okresnému súdu dňa 9.9.2010. Uznesením zo dňa 21.10.2010 č. k. 9Er 2435/2010 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celosti zamietol. Z odôvodnenia tohto uznesenia vyplýva, že oprávnený návrhom navrhol vykonať exekúciu na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 17511/09, ktorý zaviazal povinného k zaplateniu istiny s príslušenstvom. Po preskúmaní podmienok na vedenie rozhodcovského konania, rozhodcovský súd vyhovel žalobe v celom rozsahu, pričom mal za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky vyplnenej v súlade s dohodou o vyplnení zmenky. Oprávnený pripojil k exekučnému titulu aj zmluvu o úvere, v zmysle ktorej oprávnený poskytol povinnému ako dlžníkovi sumu za poplatok a povinný sa zaviazal vrátiť úver s poplatkom. Súčasťou zmluvy sú aj VP poskytnutia úveru vyhotovené oprávneným ako formulár. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu, súd po dôkladnom preskúmaní rozhodcovského rozsudku, pripojenej zmluvy o úvere a všeobecných zmluvných podmienok dospel k názoru, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné zamietnuť pre rozpor exekučného titulu so zákonom. Rozhodcovský rozsudok bol rozhodcovským súdom odôvodnený výlučne len ako plnenie z vlastnej zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Aj právne zdôvodnenie, o ktoré sa opieral rozhodcovský súd, vychádza len zo zákona č. 191/1950 Zb. - zmenkový a šekový. Súd považoval zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky, na základe ktorej oprávnený vyplnil do zmenky chýbajúce údaje, a to zmenkovú sumu a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá ako zmluvné dojednanie vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa (§ 53 odst.4 písm. i/, k/, o/ OZ) a sleduje cieľ obísť právne predpisy týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. Dohoda o vyplnení zmenky a jej následné použitie ako podklad pre rozhodcovské konanie je v rozpore s § 52 odst. 2 Občianskeho zákona, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, v ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Takéto zmluvné dojednanie o vyplnení zmenky za stavu, že ide o spotrebiteľský vzťah a ktoré zmluvné dojednanie mení vzťah medzi účastníkmi zo zmluvného dojednania na vzťah zo zmenky, ktorý nie je zásadne kauzálny a nepožíva žiadnu ochranu spotrebiteľa, musí súd vyhodnotiť ako neprijateľnú a tým neplatnú zmluvnú podmienku v súlade s § 53 odst. 5 Občianskeho zákona, resp. ako neplatné dojednanie v zmysle § 52 odst. 2 cit. zákona. Takouto dohodou veriteľ (oprávnený) jednostranne zmenil podmienky zmluvy. Pokiaľ teda rozhodcovský rozsudok priznal plnenie oprávnenému na základe zmenky, ktorú vyplnil oprávnený na základe neplatne uzavretej dohody o vyplnení zmenky, je potrebné konštatovať, že plnenie priznané v rozhodcovskom rozsudku je v rozpore s § 52 odst.2, § 53 odst.1,2 Občianskeho zákona, resp. § 4 odst. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch. Neprijateľné podmienky sú neplatné a nie je možné na ich základe priznať plnenie v rozhodcovskom rozsudku. Rozhodnutie rozhodcu, ktorý zo spotrebiteľského vzťahu vytvoril bezkauzálny vzťah zo zmenky, sa vôbec nezaobera spotrebiteľským právom, vylučuje akékoľvek inštitúty zamerané na ochranu spotrebiteľa, čím porušuje kogentné predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, výrazne preberá len argumenty oprávneného, priznáva dojednaný zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne, ktorý v predchádzajúcich rozsudkoch ten istý súd priznával ako úrok z omeškania. Dohoda účastníkov konania o takomto zmluvnom úroku nie je preukázaná a ako zmluvná podmienka je zjavne neprimeranou sankciou. Z dôvodov uvedených vyššie je potom zrejmé, že oprávnenému neprináleží ani zákonný úrok v zmysle z. č. 191/1950 Zb. vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy. Jediným exekučným titulom je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37 zákona o rozhodcovskom konaní a tento je záväzný len pre účastníkov konania v rozsahu ako právoplatný rozsudok súdu. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 24.1.2013 sp. zn. 4CoE 167/2012 odvolacie konanie zastavil pre späťvzatie oprávneným. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 7.12.2010. Následne okresný súd uznesením zo dňa 3.6.2013 exekučné konanie zastavil s poukazom na § 44 odst.3 z. č. 233/1995 Z. z.. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.6.2013. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený podal sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorú predsedníčka súdu považovala za neopodstatnenú.

Vo veciach sp. zn. 11C 151/2012, 11C 152/2012, 11C 155/2012, 11C 156/2012, 11C 163/2012, 11C 179/2012, 11C 189/2012, 11C 192/2012, 11C 198/2012, 11C 199/2012, 11C 203/2012, 11C 204/2012, 11C 205/2012, 11C 209/2012, 11C 210/2012, 11C 211/2012, 11C 212/2012, 11C 216/2012, 11C 219/2012, 11C 220/2012, 11C 221/2012, 11C 223/2012, 11C 252/2012, 11C 253/2012, 11C 260/2012,

11C 263/2012, 11C 264/2012, 11C 266/2012, 11C 270/2012, v ktorých sa navrhovateľ domáhal náhrady škody, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza tým, že nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora (návrhy označené navrhovateľom ako ZE), súd z pripojených exekučných spisov zistil nasledovné skutočnosti:

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 169/2007, EX 135/2007 (ide o vec pod sp. zn. 11C 151/2012) súd zistil, že dňa 8.7.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému Q.vi nar. X.X.XXXX, bytom X. mieru XXXX/XX, D.. Okresný súd vydal dňa 21.2.2007 poverenie pre súdneho exekútora. Oprávnený podal na okresný súd dňa 15.10.2009 návrh na zmenu exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 7.7.2010 sp. zn. 16Er 169/2007 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom postúpil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 6.9.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 54/2007, EX 3897/2006 (ide o vec pod sp. zn. 11C 152/2012) súd zistil, že dňa 15.1.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému T. U. nar. XX.X.XXXX, bytom S. L. XXX/XX, S., t. č. N. XXX/XX, C.. Okresný súd vydal dňa 15.1.2010 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 14.1.2010 sp. zn. 16Er 54/2007 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 3897/2006 postúpil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.3.2010. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie a Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 30.3.2010 sp. zn. 4CoE 90/2010 uznesenie okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o trovách exekúcie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okresný súd uznesením zo dňa 8.4.2013 exekúciu zastavil, súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému náhradu trov konania nepriznal a určil povinnosť oprávnenému nahradiť náhradníčke pôvodne povereného súdneho exekútora JUDr. Milana Striešku, a to JUDr. Anette Demeškovej, Vráble trovy exekúcie vo výške 62,14 eur. Oprávnený podal voči tomuto uzneseniu okresného súdu odvolanie a Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 22.8.2013 sp. zn. 4CoE 162/2013 napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Okresný súd uznesením zo dňa 29.10.2013 návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol. Exekúcia doposiaľ nie je skončená. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 2787/2006, EX 2067/2006 (ide o vec pod sp. zn. 11C 155/2012) súd zistil, že dňa 13.12.2006 súdny exekútor JUDr. Eva Šteinerová podala žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému R. M. nar. X.X.XXXX, bytom Q. L. N. R. XXX/XX, S.. Okresný súd vydal dňa 21.12.2006 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 8.4.2011 sp. zn. 9Er 2787/2006 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 2067/2006 postúpil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 1.12.2011. Exekútorka podala voči uzneseniu okresného súdu odvolanie a Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 23.2.2012 sp. zn. 3CoE 5/2012 odvolanie súdnej exekútorke JUDr. Evy Šteinerovej odmietol. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 1.12.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 839/2007, EX 107/07 (ide o vec pod sp. zn. 11C 156/2012) súd zistil, že dňa 7.5.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému M. M., nar. X.XX.XXXX, bytom D., Z. cesta XXXX/X. Okresný súd vydal dňa 21.5.2007 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 28.6.2010 sp. zn. 9Er 839/2007 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 107/07 postúpil.

Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 7.8.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 446/2007, EX 646/07 (ide o vec pod sp. zn. 11C 163/2012) súd zistil, že dňa 13.3.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému R. C. nar. XX.XX.XXXX, bytom T. E., S. horou XXX/X. Okresný súd vydal dňa 27.3.2007 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 6.7.2010 sp. zn. 9Er 446/2007 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 646/07 postúpil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 5.8.2010. Okresný súd uznesením zo dňa 18.7.2011 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie a Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 31.10.2011 sp. zn. 4CoE 505/2011 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 21.12.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 4CoE 505/2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 646/2007, EX 846/07 (ide o vec pod sp. zn. 11C 179/2012) súd zistil, že dňa 12.4.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému Q. F. nar. X.X.XXXX, bytom L. N. XX, D.. Okresný súd vydal dňa 18.4.2007 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 2.2.2010 sp. zn. 16Er 646/2007 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 846/07 postúpil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť 21.6.2010 a trovy konania 7.7.2010. Súd rozhodol, že povinná je povinná nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 84,41 eur. Povinná podala námietku na ďalšie trovy exekúcie a okresný súd uznesením zo dňa 28.3.2013 a rozhodol, že námietky povinnej proti ďalším trovám exekúcie sú dôvodné. Toto uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 9.10.2013. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 2743/2006, EX 3554/06 (ide o vec pod sp. zn. 11C 189/2012) súd zistil, že dňa 4.12.2006 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému Z. Z. nar. XX.X.XXXX, bytom D., X. XXXX/XX. Okresný súd vydal dňa 19.12.2006 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 28.6.2010 sp. zn. 9Er 2743/2006 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 3554/06 postúpil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 6.9.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 956/2007, EX 1118/07 (ide o vec pod sp. zn. 11C 192/2012) súd zistil, že dňa 17.5.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému M. N. nar. XX.X.XXXX, bytom XXXX/XX, C. cesta XXX/XX/XX. Okresný súd vydal dňa 30.5.2007 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 28.6.2010 sp. zn. 9Er 956/2007 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 1118/07 postúpil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 22.7.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 2776/2006, EX 2071/06 (ide o vec pod sp. zn. 11C 198/2012) súd zistil, že dňa 13.12.2006 súdny exekútor JUDr. Eva Šteinerová podala žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému F. F. nar. X.X.XXXX, bytom M. U. XXXX/X, D.. Okresný súd vydal dňa 14.12.2006 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 21.2.2011 sp. zn. 16Er 2776/2006 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 2071/06 postúpil.

Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 25.2.2011. Súdna exekútorka podala proti uzneseniu okresného súdu odvolanie a Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 23.6.2011 sp. zn. 19CoE 284/2011 odvolanie súdnej exekútorke JUDr. Evy Šteinerovej odmietol. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 1378/2006, EX 286/06 (ide o vec pod sp. zn. 11C 199/2012) súd zistil, že dňa 15.6.2006 súdny exekútor JUDr. Pavel Šajánek podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému B. X. nar. XX.X.XXXX, bytom T. E., S. horou XXX/X, t. č. bytom H., M.R. N. - O. reštaurácia. X. súd vydal dňa 28.6.2006 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 22.2.2011 sp. zn. 15Er 1378/2006 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 286/06 postúpil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 22.3.2013. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 1364/2006, EX 1056/06 (ide o vec pod sp. zn. 11C 203/2012) súd zistil, že dňa 12.6.2006 súdny exekútor JUDr. Eva Šteinerová podala žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému U. S. nar. X.X.XXXX, bytom F. XXX/XX, S.. Okresný súd vydal dňa 27.6.2006 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 8.3.2011 sp. zn. 15Er 1364/2006 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 1056/06 postúpil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 9.6.2011. Súdna exekútorka podala odvolanie proti uzneseniu okresného súdu a Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 30.6.2011 sp. zn. 17CoE 346/2011 odvolanie súdnej exekútorke JUDr. Evy Šteinerovej odmietol. Podaním zo dňa 13.10.2011 podala exekútorka podnet na zastavenie exekúcie a navrhla, aby súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. O tomto podnete doposiaľ rozhodnuté nebolo. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 824/2007, EX 1166/07 (ide o vec pod sp. zn. 11C 204/2012) súd zistil, že dňa 7.5.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému N. S. nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXX/X, S.. Okresný súd vydal dňa 21.5.2007 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 14.1.2010 sp. zn. 16Er 824/2007 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 1166/07 postúpil. Súd určil povinnému povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Milanovi Strieškovi trovy exekúcie vo výške 83,90 eur. Súd vydal poverenie pre súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého dňa 15.1.2010. Exekútor JUDr. Milan Strieška podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie a Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 22.6.2010 sp. zn. 19CoE 116/2010 uznesenie okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o trovách konania zmenil tak, že pôvodný súdny exekútor JUDr. Milan Strieška má právo na trovy exekúcie vo výške 83,90 eur. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 23.1.2010; v časti trov v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19CoE 116/2010 20.8.2010 (súd zistil, že na uznesení Okresného súdu Prievidza je nesprávne uvedený exekučný spis pod EX 824/2010, správne malo byť EX 1166/2007). Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 56/2007, EX 3872/2006 (ide o vec pod sp. zn. 11C 205/2012) súd zistil, že dňa 15.1.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému Z. A. nar. XX.XX.XXXX, bytom Prievidza, N. XXX/XX, prechodne Prievidza, U. XX/XX. Okresný súd vydal dňa 18.1.2007 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 6.7.2010 sp. zn. 9Er 56/2007 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 3872/2006 postúpil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 17.12.2010. Okresný súd uznesením zo dňa 18.7.2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie a Krajský súd Trenčín uznesením

zo dňa 23.5.2012 sp. zn. 19CoE 509/2011 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 11.6.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19CoE 509/2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 829/2007, EX 1115/07 (ide o vec pod sp. zn. 11C 209/2012) súd zistil, že dňa 7.5.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému Z. D. nar. XX.X.XXXX, bytom E. XXX/X, S.. Okresný súd vydal dňa 16.5.2007 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 28.6.2010 sp. zn. 9Er 829/2007 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 1115/07 postúpil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 22.7.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 95/2007, EX 52/07 (ide o vec pod sp. zn. 11C 210/2012) súd zistil, že dňa 25.1.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému N. D. nar. XX.XX.XXXX, bytom S., J. U. XXX/XX. Okresný súd vydal dňa 29.1.2007 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 7.7.2010 sp. zn. 16Er 95/2007 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 52/07 postúpil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 15.7.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 2898/2006, EX 3814/06 (ide o vec pod sp. zn. 11C 211/2012) súd zistil, že dňa 27.12.2006 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému N. N. nar. X.X.XXXX, bytom M. E. XXX/XX, U.. Okresný súd vydal dňa 12.1.2007 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 4.1.2010 sp. zn. 9Er 2898/2006 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 3814/06 postúpil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 26.3.2010. Okresný súd vydal dňa 4.1.2010 poverenie na vykonanie exekúcie JUDr. Rudolfovi Krutému. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 1368/2006, EX 1042/06 (ide o vec pod sp. zn. 11C 212/2012) súd zistil, že dňa 12.6.2006 súdny exekútor JUDr. Eva Šteinerová podala žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému X. N. nar. X.X.XXXX, bytom M. U. XXXX/XX, D.. Okresný súd vydal dňa 26.6.2006 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 4.4.2011 sp. zn. 9Er 1368/2006 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 1042/06 postúpil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 8.4.2011. Súdna exekútorka podala proti uzneseniu okresného súdu odvolanie a Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 28.6.2011 sp. zn. 16CoE 161/2011 odvolanie súdnej exekútorke odmietol. Súdna exekútorka podala dňa 13.10.2011 podnet na zastavenie exekúcie a navrhla, aby okresný súd uznesením exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Okresný súd oznámil exekútorke, že o jej podnete sa rozhodovať nebude, lebo exekúcia sa vedie na základe práva priznaného rozhodnutím všeobecného súdu, to znamená platobného rozkazu Okresného súdu Prievidza č. k. 5C 237/2005, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 3.2.2006 a exekučný súd nemá právo posudzovať takto priznané právo, tzv. prekážka rozhodnutej veci (§ 159 odst.3 O.s.p.). Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 49/2007, EX 3912/06 (ide o vec pod sp. zn. 11C 216/2012) súd zistil, že dňa 11.1.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému X.E. nar. XX.X.XXXX, bytom D., Ul. XX. augusta XX/XX. Okresný súd vydal dňa 18.1.2007 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 2.7.2010 sp. zn. 9Er

49/2007 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 3912/06 postúpil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 12.7.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 278/2007, EX 324/07 (ide o vec pod sp. zn. 11C 219/2012) súd zistil, že dňa 20.2.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému A. E. nar. XX.X.XXXX, bytom K. XX/X, S.. Okresný súd vydal dňa 7.3.2007 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 6.7.2010 sp. zn. 9Er 278/2007 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 324/07 postúpil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 3.8.2010. Okresný súd uznesením zo dňa 18.7.2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Oprávnený podal voči uzneseniu odvolanie a Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 13.7.2012 sp. zn. 4CoE 507/2011 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 12.9.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 4CoE 507/2011. Oprávnený podal návrh na prerušenie konania písomným podaním zo dňa 3.9.2012 a podal dovolanie voči uzneseniu KS Trenčín zo dňa 13.7.2012. Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 26.3.2014 návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania zamietol a dovolanie odmietol. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 2469/2006, EX 1622/06 (ide o vec pod sp. zn. 11C 220/2012) súd zistil, že dňa 2.11.2006 súdny exekútor JUDr. Viera Kučerová podala žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému XEr E. nar. X.X.XXXX, bytom S., K. XXX/XX. Okresný súd vydal dňa 14.11.2006 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 27.4.2011 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Určil oprávnenému povinnosť nahradiť poverenej súdnej exekútorke JUDr. Viera Kučerovej trovy exekúcie vo výške 101,06 eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Oprávnený podal voči uzneseniu odvolanie. Oprávnený podal návrh na prerušenie konania a Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 27.9.2013 sp. zn. 19CoE 27/2013 návrh oprávneného na prerušenie konania zamietol, uznesenie okresného potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 28.10.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19CoE 27/2013. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 1633/2006, EX 426/06 (ide o vec pod sp. zn. 11C 221/2012) súd zistil, že dňa 17.7.2006 súdny exekútor JUDr. Pavel Šajánek podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému L'X.r nar. 2XX.X.XXXX bytom Na E. XXX/XX, S.. Okresný súd vydal dňa 15.8.2006 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 8.4.2011 sp. zn. 9Er 1633/2006 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 426/06 postúpil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 2.5.2011. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 1004/2006, EX 631/2006 (ide o vec pod sp. zn. 11C 223/2012) súd zistil, že dňa 10.4.2006 súdny exekútor Bc. Ivona Babušková podala žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému R. E. nar. XX.X.XXXX, bytom S., Ul. L. č.XA, byt č. XXX. Okresný súd vydal dňa 21.4.2006 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 22.2.2011 sp. zn. 16Er 1004/2006 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 631/2006 postúpil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 20.9.2012 (právoplatnosť bola zistená z registra). Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 98/2007, EX 53/07 (ide o vec pod sp. zn. 11C 252/2012) súd zistil, že dňa 25.1.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie

poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému Z. K. nar. X.X.XXXX, bytom D., F. XXX/X. Okresný súd vydal dňa 29.1.2007 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 19.1.2010 sp. zn. 16Er 98/2007 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 53/07 postúpil. Súd určil povinnému povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Milanovi Strieškovi trovy exekúcie vo výške 39,31 eur. Okresný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému dňa 19.1.2010. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 22.1.2010, v časti trov 9.2.2010. Exekúcia nie je ešte skončená. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 2057/2006, EX 1543/2006 (ide o vec pod sp. zn. 11C 253/2012) súd zistil, že dňa 22.9.2006 súdny exekútor JUDr. Eva Šteinerová podala žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému F. K. nar. X.X.XXXX, bytom T. E., M. XXX/XX. Okresný súd vydal dňa 5.10.2006 poverenie pre súdneho exekútora. Súdna exekútorka podala podnet na zastavenie exekúcie dňa 12.10.2011 a navrhla okresnému súdu, aby vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Okresný súd uznesením zo dňa 4.4.2012 exekúciu vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil. Určil, že oprávnený je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 117,69 eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Voči tomuto uzneseniu podal oprávnený odvolanie a Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 6.8.2012 sp. zn. 2CoE 223/2012 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 20.9.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 2CoE 223/2012. Oprávnený podal návrh na prerušenie konania a dovolanie voči uzneseniu Krajského súdu Trenčín zo dňa 6.8.2012. Najvyšší súd SR prípisom zo dňa 29.5.2013 vrátil spisový materiál bez rozhodnutia o opravnom prostriedku s tým, že po doplnení spisu v naznačenom smere Okresný súd Prievidza má predložiť spis Najvyššiemu súdu SR. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený podal sťažnosť na prietahy v konaní a predseda súdu oznámil sťažovateľovi, že prietahy boli spôsobené zo strany súdu zaťaženosťou exekučného oddelenia a snahou prednostne vybavovať veci, v ktorých je súd viazaný lehotami podľa exekučného poriadku. Na spôsobené prietahy v konaní bol upozornený vyšší súdny úradník, ktorý vo veci rozhodol a tým bol tento nedostatok odstránený.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 834/2007, EX 1134/07 (ide o vec pod sp. zn. 11C 260/2012) súd zistil, že dňa 7.5.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému A. K. nar. X.X.XXXX, bytom D. XXX/XXX, E.. Okresný súd vydal dňa 16.5.2007 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 24.6.2010 sp. zn. 9Er 834/2007 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 1134/07 postúpil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 9.7.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 833/2007, EX 1112/07 (ide o vec pod sp. zn. 11C 263/2012) súd zistil, že dňa 7.5.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému A. O. nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX/X, D.. Okresný súd vydal dňa 16.5.2007 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 25.6.2010 sp. zn. 9Er 833/2007 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 1112/07 postúpil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 13.8.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 16Er 1176/2004, EX 1060/2004 (ide o vec pod sp. zn. 11C 264/2012) súd zistil, že dňa 15.11.2004 súdny exekútor Mgr. Mária Krasňanová podala žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému XXCI M. nar. XX.X.XXXX, bytom S., M. XXX/XX. Okresný súd vydal dňa 20.4.2005 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 29.3.2012 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu podal odvolanie.

Oprávnený podal aj návrh na prerušenie konania. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 7.8.2012 sp. zn. 19CoE 163/2012 uznesenie okresného súdu potvrdil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 15.4.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19CoE 163/2012. Oprávnený podal voči uzneseniu Krajského súdu Trenčín zo dňa 7.8.2012 dovolanie a Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 30.1.2014 návrh na prerušenie dovolacieho konania zamietol a dovolanie odmietol. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený podal sťažnosť na prietahy v konaní. Predseda okresného súdu vyhodnotil, že vo veci nemohli byť spôsobené prietahy zo strany súdu, nakoľko vo veci absentuje návrh na zmenu súdneho exekútora, riadne doručený exekučnému súdu.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 15Er 207/2005, EX 109/2005 (ide o vec pod sp. zn. 11C 266/2012) súd zistil, že dňa 2.3.2005 súdny exekútor JUDr. Viera Kučerová podala žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému A. M. nar. X.X.XXXX, bytom D., M. XXX/X. Okresný súd vydal dňa 16.8.2005 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 21.6.2011 vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Súd určil povinnosť oprávnenému nahradiť poverenej súdnej exekútorke JUDr. Viere Kučerovej trovy exekúcie vo výške 94,41 eur do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Oprávnený podal voči uzneseniu okresného súdu odvolanie a Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 26.1.2012 sp. zn. 23CoE 88/2011 uznesenie okresného súdu v časti výroku o zastavení exekúcie potvrdil a v časti výroku o trovách exekúcie uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 15.2.2012 čo do zastavenia v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 23CoE 88/2011 z 26.1.2012. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 9Er 45/2007, EX 3929/06 (ide o vec pod sp. zn. 11C 270/2012) súd zistil, že dňa 11.1.2007 súdny exekútor JUDr. Milan Strieška podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre oprávneného Pohotovosť s.r.o. so sídlom v Bratislave proti povinnému H. Q. nar. XX.XX.XXXX, bytom S., M. Z. XXX/XX, t. č. S. XX. Okresný súd vydal dňa 18.1.2007 poverenie pre súdneho exekútora. Okresný súd uznesením zo dňa 6.7.2010 sp. zn. 9Er 45/2007 vyhovel návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie navrhovaného súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, ktorému exekučnú vec spolu so spisom EX 3929/06 postúpil. Uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 12.7.2010. Súd zistil, že vo vyššie uvedenej exekučnej veci oprávnený nepodal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní.

Podľa § 109 odst.1 písm. b/ O.s.p., súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

Podľa § 109 odst. 2 písm. c/ cit. zákona, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Navrhovateľ elektronickým podaním zo dňa 18.7.2014 podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednávaniu veci.

Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ už v podanom návrhu na začatie občianskeho súdneho konania označil skutočnosti, pre ktoré má byť vylúčený sudca poverený systémom súdneho manažmentu prejednaním a rozhodnutím veci. Navrhovateľom označené skutočnosti sú takého charakteru, že predpokladajú vylúčenie všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania vo veci. Navrhovateľovi bolo doručené uznesenie krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Prievidza nie sú z prejednávania veci vylúčení, avšak s týmto rozhodnutím navrhovateľ zásadne nesúhlasí. Tvrdí, že sú objektívne dané dôvody na vylúčenie všetkých sudcov Okresného súdu Prievidza. Rozhodnutie krajského súdu hodnotí sťažovateľ ako nesprávne, zakladajúce zásah do jeho základných práv. Z dôvodu dosiahnutia ochrany označených práv podal navrhovateľ sťažnosť na Ústavný súd SR, ktorú na preukázanie odôvodnenosti jeho argumentácie o vylúčení súdu predpokladá. Z dôvodu, že doposiaľ nebolo ústavne konformným spôsobom vyriešené ustanovenie zákonného sudcu a pridelenie veci na prejednanie a rozhodnutie nestranného súdu, navrhol konanie prerušiť do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie

o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednaním veci. Otvoreniu prejednávania musí predchádzať definitívne vyriešenie otázky zámeny namietaného sudcu a osoby domnelého zákonného sudcu, ktorý je vo veci doposiaľ povolaný rozhodovať. Je totiž neodňateľným právom navrhovateľa, aby o jeho návrhu rozhodol v I. stupni samosudca, u ktorého nie sú žiadne pochybnosti o predpojatosti. Takýto právny stav deklaruje nevyhlásenie sudcu z prejednávania a rozhodovania veci nastáva až okamihom právoplatného rozhodnutia súdu.

Podanie navrhovateľa na prerušenie konania zo dňa 18.7.2014 je obsahovo totožné s jeho podaním z dňa 12.12.2013, o ktorom návrhu okresný súd rozhodol uznesením zo dňa 20.12.2013 a návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Krajský súd Trenčín uznesenie okresného súdu rozhodnutím zo dňa 22.5.2014 potvrdil.

Súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zo dňa 18.7.2014 zamietol s odôvodnením, že povinnosť súdu prerušiť konanie podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení O.s.p. vzniká len vtedy, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú súd nie je oprávnený riešiť. Možnosť súdu prerušiť konanie podľa § 109 odst. 2 písm. c/ O.s.p. vzniká len vtedy, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Takouto otázkou však môže byť len rozhodnutie o takej skutočnosti, ktorá je objektívne spôsobilá mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej a nie vo veci týkajúcej sa ústavnosti rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o tom, že sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci. V tejto veci bolo pritom rozhodnuté odvolacím súdom o nevyhlásení zákonného sudcu, pričom zákonný sudca je takýmto rozhodnutím viazaný. Preto podanie sťažnosti navrhovateľa na Ústavný súd SR proti rozhodnutiu, ktorým sudca nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci, nemôže byť dôvodom na prerušenie konania, nakoľko rozhodnutie vo veci samej nezávisí od tejto skutočnosti, rovnako v uvedenom konaní sa nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Podanie ústavnej sťažnosti a tvrdenie navrhovateľa o porušení jeho základných práv bez ďalšieho nezakladá žiadny právny následok so začatým súdnym konaním, nespôsobuje automaticky odklad vykonateľnosti uznesenia odvolacieho súdu, ktorý rozhodoval o nevyhlásení zákonného sudcu. Nemožnosť rozhodnúť vo veci samej nastáva len v prípade podanej námietky zaujatosti, o ktorej nebolo rozhodnuté nadriadeným súdom podľa § 16 odst. 3 O.s.p., pričom o túto situáciu v danom prípade nejde.

Podľa § 3 odst. 1 písm. d/ z. č. 514/2003 Z. z. - o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 odst.1 písm. a/ bod 1 cit. zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 odst. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 odst. 1 cit. zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 odst. 2 z. č. 514/2003 Z. z. v znení do 31.12.2012, právo na náhradu škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 9 odst. 2 cit. zákona, od 1.1.2013 pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenia vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, v ktorom sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného

súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 9 odst.4 cit. zákona, právo na náhradu škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 odst. 1 cit. zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o trestne, o ochrannom opatrení, alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobený nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadost“) a príslušným orgánom podľa § 4 a § 11.

Podľa § 16 odst. 4 cit. zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do 6 (šesť) mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo, ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 odst. 1 cit. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 17 odst.2 cit. zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenie práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 odst. 3 cit. zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na :

- a/ osoba poškodeného, jeho doterajší život, jeho prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 odst. 1 cit. zákona, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 19 odst. 3 cit. zákona, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas 6 (šesť) mesiacov.

Súd zhodnotením skutkového stavu dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je nedôvodný.

Navrhovateľ sa návrhom domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza v označených exekučných konaniach, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby, rozhodnutím žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej doby, nerozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora zákonom stanovenom čase a rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom stanovenej doby. Právnym predpisom, ktorý upravuje zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je z. č. 514/2003 Z. z. - o zodpovednosti za škodu spôsobenej pri výkone verejnej moci. Pojem verejná moc zahŕňa výkon moci zákonodarnej a súdnej moci. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci, teda i súdu, je daná aj pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Vo veci náhrady škody vzniknutej v občianskom súdnom konaní koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Ustanovenie § 9 odst. 1 z. č. 514/2003 Z. z. v znení do 31.12.2012, teda platnému v čase tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu, za nesprávny úradný postup považoval aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné

prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Predpokladmi vzniku zodpovednosti štátu podľa z. č. 514/2003 Z. z. sú :

- a/ nesprávny úradný postup,
- b/ vznik škody,
- c/ príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou.

Tieto predpoklady musia byť splnené súčasne. Zodpovednosť štátu podľa tohto zákona je objektívnou zodpovednosťou.

Podľa § 9 odst. 1 cit. zákona, sa za nesprávny úradný postup považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon, alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný a nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri skúmaní príčinnej súvislosti je potrebné v dôsledku toho zistiť, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako priama príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu.

Nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa z. č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené iba týmto postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim, to znamená, ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

Súd v súvislosti so zákonnými podmienkami vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom v danej veci skúmal tieto podmienky a dospel k záveru, že splnené neboli. Čo sa týka k tvrdeným zbytočným prieťahom v exekučnom konaní, súd poukazuje hlavne na to, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v článku 48 odst.2 Ústavy Slovenskej republiky, je kompetentný preskúmať Ústavný súd SR, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu. Súdne konanie nie je kompetentý preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa z. č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, alebo predseda súdu na podklade sťažnosti účastníka na prieťahy. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. Ak by konajúci súd o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov, znamenalo by to záver, že všeobecné súdy by preskúmali postup iných všeobecných súdov, čo by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného prístupu súdnictva.

V exekučných veciach navrhovateľ buď nepodal predsedovi súdu sťažnosť na prieťahy v konaní v snahe doceliť urýchlené rozhodnutie vo veci alebo jeho sťažnosti boli považované za neopodstatnené, čo je konštatované u každého oboznamovaného exekučného spisu, v ktorom navrhovateľ sťažnosť podal. Súd tiež zistil, že navrhovateľ neuplatnil svoje právo podaním sťažnosti Ústavného súdu SR pre porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu, práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, práva vlastniť majetok a práva na ochranu majetku.

Čo sa týka v prejednávanej veci, v ktorých sa navrhovateľ domáhal náhrady škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Prievidza spôsobeného tým, že súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty (označenej ako ISTINA); ďalej tvrdil, že exekučný súd sa dopustil nesprávneho postupu tým, že preskúmal exekučný titul, ktorá činnosť v rámci exekučného konania nebola v jeho právomoci, toto preskúmanie vykonal neoprávnené a spôsobil tým prieťahy v konaní a rozhodnutie v danej veci vydal nie v zákonnej 15-dňovej lehote.

V súvislosti s tým súd poukazuje na § 44 odst. 2 Exekučného poriadku v znení platnom ku dňu 31.5.2010, do novely Exekučného poriadku, zákona č. 144/2010 Z. z.; súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor v žiadosti alebo v návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 odst.2 písm. c/, d/ Exekučného poriadku v znení platnom ku dňu 31.5.2010, do novely Exekučného poriadku zákona č. 144/2010 Z. z., podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a ktorým je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a časť plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov ním schválených.

Podľa § 44 odst.2 Exekučného poriadku, v znení platnom ku dňu 31.5.2011, v znení novely Exekučného poriadku zákona č. 144/2010 Z. z., súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti, písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 odst. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor v žiadosti alebo v návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 odst.2 písm. d/ Exekučného poriadku v znení platnom ku dňu 31.5.2011 v znení novely Exekučného poriadku zákona č. 144/2010 Z. z., podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov ním schválených.

Podľa § 44 odst.2 Exekučného poriadku, v znení platnom od 1.6.2011 v znení novely Exekučného poriadku zákona č. 102/2011 Z. z., súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ak ide o exekučné konanie vykonané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 z. č.231/1999 Z. z. - o štátnej pomoci v znení neskorších zmien a doplnkov, exekučný titul sa nepreskúmava. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 odst. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor v žiadosti alebo v návrhu, alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 odst. 2 písm. d/ Exekučného poriadku v znení platnom od 1.6.2011, v znení novely Exekučného poriadku zákona č. 102/2011 Z. z., podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií, a zmierov nimi schválených.

V prejednávanej veci týkajúcej sa exekučných konaní, v ktorých exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia do 31.5.2010, t. j. podľa Exekučného poriadku v znení platnom do novely vykonanej zákonom č. 144/2010 Z. z., súd ako právne zdôvodnenie neopodstatnenosti týchto návrhov navrhovateľa uvádza :

Aj keď exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty, podľa názoru súdu samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky nesprávny úradný postup. Čo sa týka rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, zo skutkových okolností je zrejmé, že skúmaním vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s prihliadnutím na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Zo znenia § 44 odst. 2 Exekučného poriadku v znení platnom do 31.5.2010 nemožno jednoznačne a nepochybné vyvodiť, že lehota 15 dní sa vzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie

poverenia. Podľa názoru súdu, 15-dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu. Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí a ani sa logicky nedá predpokladať, že by to bol zámer zákonodarcu, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. O zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd rozhodol v primeranej lehote a nedopustil sa žiadneho nesprávneho úradného postupu, ktorým by mohla byť navrhovateľovi ako oprávnenému spôsobená škoda. Navyac, v exekučných spisoch sa nenachádzajú žiadne urgencie na skoršie vydanie rozhodnutia, ani sťažnosť na prieťahy v konaní, ktoré by boli považované za dôvodné. S poukazom na citované ustanovenie § 44 odst. 2 Exekučného poriadku v znení platnom ku dňu 31.5.2010, nie je možné považovať postup z tohto dôvodu exekučného súdu pri rozhodovaní o tejto žiadosti za nesprávny.

Čo sa týka vecí týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia v období od 1.6.2010 do 31.5.2011 a od 1.6.2011 podľa Exekučného poriadku v znení jeho novely vykonanej zákonom č. 102/2011 Z. z., súd ako právne zdôvodnenie neopodstatnenosti týchto návrhov navrhovateľa na náhradu škody uvádza :

V týchto prípadoch súd považuje za podstatné zdôrazniť, že v čase podania žiadosti na vydanie poverenia, lehota na vydanie poverenia v prípade rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu neexistovala. Z tohto údaju jednoznačne vyplýva, že tvrdenie navrhovateľa, že exekučný súd rozhodol po zákonom stanovenej lehote s omeškaním je nepravdivé a zavádzajúce. Z uvedeného je zrejmé, že sa nedopustil žiadneho nesprávneho postupu, lebo v tomto prípade 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatila. O zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd rozhodol v primeranej lehote a nedopustil sa žiadneho nesprávneho postupu. Navyac v exekučnom spise sa nenachádzajú žiadne urgencie na skoršie vydanie rozhodnutia, sťažnosť na prieťahy v konaní, ktoré by boli považované za opodstatnené. Súd poukazuje na ustanovenie § 44 odst. 2 Exekučného poriadku v platnom znení ku dňu 31.5.2011 a od 1.6.2011, preto nie je možné posudzovať postup exekučného súdu pri rozhodovaní o tejto žiadosti po 15-dňovej lehote ako nesprávny.

Súd poukazuje pri zdôvodnení právneho názoru vo vyššie uvedených veciach na novelu Exekučného poriadku vykonanú zákonom č. 144/2010 Z. z., ktorý s účinnosťou od 1.6.2010 vypustil zákonnú 15-dňovú lehotu na vydanie poverenia súdnemu exekútorovi, pokiaľ sa jednalo o exekučné tituly podľa § 41 odst. 2 písm. c/ a d/ Exekučného poriadku. Ako z dôvodovej správy v tejto novele vyplýva a súd na ňu poukazuje, že úplné vypustenie zákonnej lehoty bola skutočnosť, že lehota bola výraznou prekážkou na to, aby súdy mohli objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, pokiaľ išlo o notársku zápisnicu a rozhodcovské rozsudky, zvlášť, keď išlo o vymożenie plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy. Táto novela neobsahovala žiadne prechodné ustanovenia, preto vzhľadom na to, že išlo o novelu procesných ustanovení Exekučného poriadku, vzťahuje sa na všetky exekučné konanie, v ktorých nebolo rozhodnuté o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie k tomuto dátumu. Novelou Exekučného poriadku zákonom č. 102/2011 Z. z. s účinnosťou od 1.6.2011 bol § 41 odst. 2 písm. d/ Exekučného poriadku doplnený aj o exekučný titul - rozhodcovský rozsudok.

Navrhovateľ za nesprávny úradný postup exekučného súdu považoval aj vykonanie úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok spočívajúcich v tom, že exekučný súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie, ale žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietol. Poukázal na to, že exekučný súd spôsobom odporujúci zákonu, t. j. vykonaním procedúry preskúmania bez splnenia zákonných podmienok, keď bez ďalších legálnych predpokladov založil svoju právomoc, dôsledkom ktorej zrealizovali úplný judiciálny proces zahrňujúci zistenie skutkového stavu veci, výberu právnych noriem, aplikácie a interpretácie zvolených právnych noriem na skutkový stav a meritórne rozhodnutie veci, čím sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu, pričom nebol ani legitímne schopný k vykonávaniu takýchto úkonov. Súd vytvoril stav reálnej nevyožiteľnosti istiny a príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Na jednej strane existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý už nie je možné zrušiť a je z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane nie je možné iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu na zapltenie istiny s príslušenstvom, lebo existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci rozhodnutej. V ustanovení § 44 odst. 2 Exekučného poriadku v znení platnom do 31.5.2010 upravovalo povinnosť súdu vydať

poverenie v lehote 15 dní, ak nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie, alebo exekučného titulu so zákonom. Táto lehota sa podľa názoru súdu netýkala prípadov, ak boli exekučným titulom vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmiery nimi schválené a s účinnosťou od 1.6.2011 rozhodcovské rozsudky. Už samotné znenie § 44 odst. 2 Exekučného poriadku oprávňovalo exekučný súd ex offo skúmať exekučný titul nielen z formálneho, ale aj z vecného hľadiska. Pri posudzovaní tohto základného predpokladu pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa exekučný súd síce nezaobrá vecnou správnosťou exekučného titulu okrem spotrebiteľských vzťahov, ale skúma, či exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý na to mal právomoc a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Exekučný poriadok označuje za exekučný titul nielen vykonateľné rozhodnutie súdu, ale napr. aj vykonateľné rozhodnutie orgánov verejnej správy, rozhodcovských súdov a iných orgánov. V prípade, ak exekučným titulom má byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória a súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné, teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj v rozhodnutí iného orgánu, ak tento orgán nemal právomoc ho vydať, pokiaľ to právna úprava nevyklučuje. Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal, tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku rei iudicata. Ak je predmetom rozhodcovského konania spor zo spotrebiteľského právneho vzťahu, aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť tejto zmluvy a v prípade zisteného nedostatku konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúcim neúčinnosť, a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. Takúto interpretáciu označených ustanovení zákona o rozhodcovských konaniach spojených s § 44 odst. 2 Exekučného poriadku vyžaduje naplnenie príkazu vyplývajúceho z princípu ochrany práv spotrebiteľa, ktorým je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a v povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa je predmetom verejného záujmu a nie je nevyhnutná pre zvýšenie životnej úrovne a kvality života občanov.

Súd poukazuje s vyššie uvedeným na ustanovenie § 45 odst. 1 písm. c/ a odst. 2 z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní, podľa ktorého súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku v konaní o výkon rozhodnutia, alebo exekučné konanie zastaví, ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučného konania aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b/ alebo c/.

V exekučných veciach, kde boli exekučnými titulmi rozsudky stáleho rozhodcovského súdu, t. j. rozhodnutia rozhodcovského súdu, podľa názoru súdu bol exekučný súd oprávnený ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu, preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, teda, či rozsudky rozhodcovského súdu boli vydané v súlade so zákonom o rozhodcovskom konaní, či zmluva o úvere, ktorá bola podkladom pre rozhodnutie rozhodcovského súdu neobsahovala neprijateľné podmienky a či rozhodcovská doložka bola dojednaná v súlade so zákonom o rozhodcovskom konaní a v súlade s ostatnými právnymi predpismi upravujúcimi spotrebiteľské právo. Exekučný súd preto správne skúmal exekučný titul, rozhodcovský rozsudok, pričom tento bol vydaný v súlade s platnými právnymi predpismi. Po zistení, že v danej veci ide o spotrebiteľský vzťah a pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 odst. 1 písm. c/ z. č. 244/2002 Z. z. - o rozhodcovskom konaní alebo z dôvodu, že rozhodcovskú doložku považoval za neplatnú, ktorá nemôže byť základom právomoci rozhodcovského súdu a rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu v danej veci konať, s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, nepovažoval za spôsobilý exekučný titul alebo z dôvodu, že rozhodcovský rozsudok, ktorý bol exekučným titulom, zaväzoval povinného na plnenie, ktoré bolo v rozpore so zákonom, konkrétne § 52 odst. 2 a § 53 odst. 1,2 Občianskeho zákona, exekučný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. V prípadoch, v ktorých oprávnený (osoba totožná s navrhovateľom) podá proti rozhodnutiam exekučného súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie odvolanie, boli rozhodnutia exekučného súdu potvrdené odvolacím súdom alebo vecne správne, prípadne bolo odvolacie konanie zastavené po späťvzati odvolania oprávneným.

Súd v tejto súvislosti uvádza, že za takejto situácie účastníkom exekučného konania nemohol a ani nevznikol žiadny stav právnej neistoty, keďže súd vo veci riadne rozhodol. V rámci exekučného konania má súd právo preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníkov, ako aj ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, či priebeh rozhodcovského konania tak, ako to vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 3Cdo 146/2011, 3MCdo 11/2010, 5Cdo 291/2010 a rozhodnutie Ústavného súdu SR IV. ÚS 60/2001, I. ÚS 16/2002. Súd teda oprávnené preskúmaval exekučný titul v exekučnom konaní tak, ako mu to vyplýva z platných právnych predpisov a dostupnej judikatúry Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR a stanoviska Súdneho dvora Európskej únie. Napr. z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 3Cdo 146/2011 zo dňa 13.10.2011 vyplýva, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol ho skôr prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 odst. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti so zreteľom, na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný. Ďalej napr. rozsudkom Súdneho dvora Európskej únie vo veci ASTURCOM TELECOMUNICACIONES SL proti Cristina Rodriguez Nogueira (C - 40/08) Súdny dvor rozhodol pri riešení prejudiciálnej otázky v súvislosti so spotrebiteľskými zmluvami o otázke právomoci vnútroštátneho súdu v tom zmysle, že súd môže ex offo preskúmať nekalú povahu rozhodcovskej doložky v prípade právoplatného rozhodcovského rozsudku vydaného bez účasti spotrebiteľa v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných právnych prostriedkov vnútroštátnej povahy. V takom prípade prináleží vnútroštátnemu súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho podľa daného vnútroštátneho práva vyplývajú, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol uvedenou doložkou viazaný. Súd dodáva, že horeuvedené platí i pre prípady, v ktorých súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu neplatnosti dohody o vyplnení zmenky, na základe ktorej rozhodcovský súd priznal plnenie v rozhodcovskom rozsudku.

Navrhovateľ sa v ďalších prejednávaných veciach domáhal náhrady škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Prievidza spôsobeného tým, že rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o poverení po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty (návrhy označené navrhovateľom ako NP) a tým, že rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty (návrhy označené navrhovateľom ako NZP). Pokiaľ navrhovateľ považoval za nesprávny úradný postup nečinnosť Okresného súdu Prievidza v exekučných veciach, v ktorých zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po 15-dňovej lehote, sú jeho tvrdenia nesprávne, lebo na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia Exekučný poriadok žiadnu lehotu nestanovuje. Tvrdenie navrhovateľa, že exekučný súd rozhodol po zákonom stanovenej lehote s omeškaním je nepravdivé a zavádzajúce. Je zrejmé, že odporca sa nedopustil žiadneho nesprávneho postupu, keďže v tomto prípade 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatila. O zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súd rozhodol v primeranej lehote a nedopustil sa žiadneho nesprávneho úradného postupu. Súd v súvislosti s tým poukazuje na citované ustanovenie § 44 odst. 2 Exekučného poriadku v znení platnom ku dňu rozhodovania súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, preto nie je možné posudzovať postup exekučného súdu pri rozhodovaní tejto žiadosti za nesprávny.

Ustanovenie v § 44 odst. 2 Exekučného poriadku, v znení platnom od 1.6.2010 upravovalo povinnosť súdu vydať poverenie v lehote 15 dní, ak nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo na návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Táto lehota sa netýkala prípadov, ak bol exekučným titulom rozhodcovský rozsudok. Samotné znenie § 44 odst. 2 Exekučného poriadku oprávňovalo exekučný súd ex offo skúmať exekučný titul nielen z formálneho, ale aj z vecného hľadiska. Pri posudzovaní tohto základného predpokladu pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa exekučný súd síce nezaoberá vecnou správnosťou exekučného titulu (okrem spotrebiteľských vzťahov), ale skúma, či exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý na to má právomoc a či je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Exekučný poriadok označuje za exekučný titul nielen vykonateľné rozhodnutie súdu, ale napr. aj vykonateľné rozhodnutie orgánov verejnej správy,

rozhodcovských súdov a iných orgánov. V prípade, ak exekučným titulom malo byť rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemá právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória a súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné, teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj rozhodnutiu iného orgánu, ak tento orgán nemal právomoc ho vydať, pokiaľ to právna úprava nevylučuje. Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal, tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku rei iudicata. Ak je predmetom rozhodcovského konania spor zo spotrebiteľského vzťahu, aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť tejto zmluvy a v prípade zisteného nedostatku konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúcim neúčinnosť a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. Takúto interpretáciu označených ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní v spojení s § 44 odst. 2 Exekučného poriadku vyžaduje naplnenie príkazu vyplývajúceho z princípu ochrany práv spotrebiteľa, ktorým je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a v povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa je predmetom verejného záujmu a je nevyhnutná pre zvýšenie životnej úrovne a kvality života občanov.

V exekučných veciach (týkajúcich sa návrhov navrhovateľa označených NZP) bol exekučným titulom rozsudok rozhodcovského súdu. Vzhľadom na vyššie uvedené, bol exekučný súd oprávnený ex offo skúmať, či tento rozhodcovský rozsudok bol vydaný v súlade so zákonom o rozhodcovskom konaní a skúmať, či pôvodný titul tohto rozhodnutia - zmluva o úvere, neobsahoval neprijateľné podmienky a či rozhodcovská doložka bola dojednaná v súlade so zákonom o rozhodcovskom konaní a v súlade s ostatnými právnymi predpismi upravujúcimi spotrebiteľské právo. Exekučný súd preto správne skúmal exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, či tento bol vydaný v súlade s platnými právnymi predpismi. Ak súd zistil, že v danej veci ide o spotrebiteľský vzťah a konštatovanie, že rozhodcovský rozsudok je v rozpore so zákonom, tento rozsudok ako exekučný titul neuznal. Svoje rozhodnutie riadnym a správnym spôsobom odôvodnil. Exekučný súd potom uznesením žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Za takejto situácie účastníkom exekučného konania nemohol a ani nevznikol žiadny stav právnej neistoty, pokiaľ súd vo veci rozhodol bezodkladne potom, ako mu súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenia. Súd má v rámci exekučného konania právo preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníkov, ako aj ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, či priebeh rozhodcovského konania tak, ako to vyplýva aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR 3CDo 146/2011, 3MCdo 11/2010, 5Cdo 291/2010 a rozhodnutí Ústavného súdu SR IV. ÚS 60/2001, I. ÚS 16/2002.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa z. č. 514/2003 Z. z. je nevyhnutné preukázať existenciu škody a jej výšku. Navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a ani jej výšku a nároky, ktoré si uplatňuje sú hypotetické. Vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca bez ohľadu na dĺžku trvania prieťahov. Ako podstatné zložky vyčíslenej sumy uvádza správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačnej siete, udržiavanie a správu informačnej siete a administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné a iné. Navrhovateľ mal na preukázanie vzniknutej škody v tomto konaní predložiť dôkazy preukazujúce škodu pri tejto individuálnej pohľadávke. Naviac ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém v období pred exekúciami i po nich. Žiadané paušálne sumy za vyššie uvedené veľmi všeobecné činnosti nie sú skutočnou škodou. Určenie výšky škody v návrhu nie je dôkaz o vzniknutej škode. Ide len o tvrdenie navrhovateľa, ktoré nepreukázal v tomto konaní. Skutočnú škodu je potrebné preukázať listinami, skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dôjsť k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčísleniu škody a súd potom nemôže preskúmať predmetný nárok. Súd je toho názoru, že navrhovateľ nepreukázal jednak vznik a ani výšku skutočnej škody. Taktiež nebola preukázaná zákonná podmienka príčinnej súvislosti medzi vzniknutou škodou a konaním exekučného súdu, lebo nutnosť spravovať pohľadávky oprávneného zapríčinil povinný tým, že neplnil svoj dlh a oprávnený musel prikočiť k vymáhaniu formou exekúcie. Ide o náklady, ktoré by bolo možné zahrnúť do náhrady trov exekúcie a došlo by tak k duplicitnému plneniu.

Tak ako súd uviedol už vyššie, majetková škoda nebola preukázaná a nemajetková ujma nezávisí automaticky len od konštatovania nedodržania zákonnej, či primeranej lehoty, ale aj od okolností, ktoré sú v tejto veci v odôvodnení konštatované a na základe ktorej už súd nevidel dôvod pre finančnú

satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ nepreukázal, že by povinný subjekt zanikol, že by dochádzalo ku konaniu smerujúcemu k zániku subjektu, pričom zákon i v takom prípade umožňuje uplatnenie si pohľadávky v dedičskom, v konkurznom a inom konaní. Samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku nie je objektívnou prekážkou na udržanie kontaktu oprávneného, resp. exekútora s povinným a nie je ani dôvodom k vzniku insolventnosti povinného, lebo spravidla dôvodom neplnenia dlhu povinného je jeho insolventnosť ešte v čase pred rozhodnutím v základnom konaní a dôvodom aj na samotné uzavretie zmluvy o úvere. Tieto všeobecne známe riziká sú i rizikom každého podnikateľského subjektu. Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pocity členov riadiacich orgánov v spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody i nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť, a to právnická osoba, pričom navrhovateľ poukazuje aj na zánik podnikateľských aktivít a plánov, ale tieto bližšie nekonkretizoval a taktiež navrhovateľ nespresnil, čo a ako situácia ovplyvnila ďalšie jeho podnikateľské postupy. Tak ako súd uviedol, žiadne konanie, v ktorom by boli konštatované prieťahy v konaní, sa nevedlo. Poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu zo strany súdu. Okolnosti každého prípadu sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 660 eur za každý rok prieťahov je nesprávna úvaha. Ústavný súd vychádza aj z významu sporu pre navrhovateľa a aj z toho, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave. Pokiaľ navrhovateľ tento prostriedok nevyužil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy podľa vybraných Nálezov Ústavného súdu SR, keď predseda súdu nemal možnosť zjednať nápravu. Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením, čo z uvedeného návrhu nevyplýva, lebo navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konania, v ktorom malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti navrhovateľa a v povedomí, ktoré je okolo neho touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. S prihliadnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti navrhovateľa, považuje súd jeho konanie za rozpor s dobrými mravmi, pokiaľ si uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mu mala vzniknúť práve pri spornej a negatívnej vnímanej podnikateľskej aktivite a súčasne v takejto situácii platí, že aj v prípade porušenia práva navrhovateľa už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce a vylučuje možnosť priznania prípadného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy voči štátu.

Navrhovateľ sa v ďalších prejednávaných veciach domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Prievidza (návrhy označené navrhovateľom ako ZE) namietal, že exekučný súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora zákonom stanovenej lehote. Zamietnutie návrhu v týchto veciach odôvodňuje nasledovne:

Podľa § 44 odst.7 Exekučného poriadku v znení novely z. č. 341/2005 Z. z. účinnej od 1.9.2005, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 44 odst. 8 Exekučného poriadku v znení novely z. č. 341/2005 Z. z. účinnej od 1.9.2005, súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 7 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítavajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa prechodných ustanovení v uvedenej novele, § 238 odst.1,2 Exekučného poriadku, sa konania začaté pred 1.9.2005 dokončia podľa práva platného do 31.8.2005, ak odsek 2 neustanovuje inak. V odseku 2 sú taxatívne vymedzené ustanovenia, ktoré sa použijú aj na konania začaté pred 1.9.2005, medzi ktorými § 44 odst.7,8 nie je. Uvedená úprava platila v Exekučnom poriadku aj po novele vykonanej z. č. 585/2006 Z. z. účinnej od 1.12.2006, ktorou bol do ustanovenia § 44 vsunutý nový odsek 7, pričom doterajšie odseky 7 a 8 boli prečíslované na odseky 8 a 9.

Navrhovateľ v návrhu uviedol, že exekučný súd bol bezdôvodne nečinný a nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora zákonom stanovenej lehote 30 dní. I napriek tomu, že v jednotlivých

exekučných veciach, ktoré sú v odôvodnení tohto rozsudku oboznámené, súd o zmene exekútora rozhodol po uplynutí zákonnej lehoty, nemožno v tejto skutočnosti vidieť nesprávny úradný postup, ktorým by bola navrhovateľovi spôsobená škoda. Navyše v exekučnom konaní v čase, keď bol podaný návrh na zmenu exekútora, k žiadnej škode dôjsť nemohlo, lebo pôvodný exekútor má podľa zákona oprávnenie i povinnosť vykonávať úkony exekučného konania. Okrem toho v tomto štádiu konania navrhovateľovi nič nebránilo využiť účinný prostriedok na opravy podaním sťažnosti predsedovi súdu proti porušovaniu jeho práva v exekučnom konaní podľa § 3 odst. 7 v spojení s § 62 a nasl. z. č. 757/2004 Z. z. - o súdoch alebo obrátiť sa na Ústavný súd SR so žiadosťou posúdiť, či došlo alebo nedošlo k porušeniu jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Navrhovateľ v niektorých exekučných veciach podal sťažnosť pre zbytočné prieťahy v konaní, čo je u jednotlivých oboznamovaných veciach aj uvedené. Jeho sťažnosti buď neboli považované za opodstatnené a vo veciach, v ktorých bol konštatovaný prieťah v konaní, bol odstránený promptne a nemohol spôsobiť navrhovateľovi žiadnu škodu s poukazom na charakter vytykaného prieťahu. Súd však zistil, že vo väčšine exekučných vecí navrhovateľ sťažnosti na zbytočné prieťahy nepodal. Navrhovateľ nepreukázal splnenie prvého predpokladu zodpovednostného právneho vzťahu, a to existenciu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v prejednávanych exekučných veciach, súd sa samotným nárokom na náhradu škody potom nezaoberal. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že v prípade rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote 30 dní by došlo k účinnému vymoženiu pohľadávky oprávneného a tým teda k naplneniu účelu exekučného konania. Zmena osoby súdneho exekútora je len čiastkový procesný úkon, ktorý na vymožiteľnosť pohľadávky nemá vplyv. Nesprávny úradný postup by musel byť podstatnou príčinou, ktorá by spôsobila škodu, čo v danom prípade nie je možné konštatovať. Napokon dôvodom nevyvodenia pohľadávky oprávneného bolo vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a jej následné zastavenie. V súvislosti s nevydaním rozhodnutia o zmene exekútora v zákonnej lehote potom nemohlo dôjsť k vzniku materiálnej škody navrhovateľovi. Samotné spísanie žiadosti o informáciu o stave exekučného konania v danej veci súd považuje za bežný postup účastníka exekučného konania. Tvrdenie navrhovateľa, že mu vznikla majetková škoda v sume 175 eur a nemajetková ujma v sume 55,32 eur za každý mesiac omeškania exekučného súdu nie sú ničím podložené. Je síce pravdou, že k vydaniu rozhodnutia o zmene exekútora došlo po uplynutí zákonnej 30-dňovej lehoty, ale v tejto skutočnosti nemožno vidieť nesprávny úradný postup, ktorý by založil nárok navrhovateľa na náhradu škody.

V súvislosti s týmto nárokom navrhovateľa súd dáva do pozornosti nález Ústavného súdu SR II. ÚS 520/2012-39 zo dňa 10.7.2013 týkajúci sa navrhovateľa vo veciach OS Zvolen vedených pod sp. zn. 27Er 539/2010 a sp. zn. 22Er 915/2010 prezentovaných vyššie v odôvodnení tohto rozsudku, v ktorých navrhovateľ namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru.

Ústavný súd SR vyslovil právny názor, že pojem zbytočné prieťahy obsiahnutý v článku 48 ods. 2 Ústavy je pozemok autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na ustanovené lehoty v zákone na vykonanie toho, ktorého úkonu súdu alebo iného štátneho orgánu. Pri posúdení, či došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy, Ústavný súd SR na takéto lehoty síce prihliada, ale ich nedodržanie automaticky nevyvoláva porušenie uvedeného základného práva, lebo aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti v danej veci. Porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nemožno preto bez ďalšieho vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval zákonom ustanovených lehotách (rozhodnutie Ústavného súdu SR I. ÚS 440/2012).

Tak ako súd uviedol už vyššie, majetková škoda nebola preukázaná a nemajetková ujma nezávisí automaticky len od konštatovania nedodržania zákonnej, či primeranej lehoty, ale aj od okolností, ktoré sú v tejto veci v odôvodnení konštatované a na základe ktorých súd nevidel dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy. Navrhovateľ nepreukázal, že by povinný subjekt zanikol, že by dochádzalo ku konaniu smerujúcemu k zániku subjektu, pričom zákon pri takom prípade umožňuje uplatnenie si pohľadávky v dedičskom, v konkurznom a inom konaní. Samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho zložku nie je objektívnou prekážkou na udržanie kontaktu oprávneného, resp. exekútora s povinným a nie je ani dôvodom vzniku insolventnosti povinného, lebo spravidla z dôvodov neplnenia dlhu povinného je jeho insolventnosť ešte v čase pred rozhodnutím v základnom konaní a aj dôvodom na samotné uzavretie zmluvy o úvere. Tieto všeobecne známe riziká sú i rizikom každého podnikateľského subjektu. Vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný, pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú

irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba, pričom navrhovateľ poukazuje aj na zánik podnikateľských aktivít a plánov, ale tieto bližšie nekonkretizoval a taktiež navrhovateľ nespresnil, v čom a ako situácia ovplyvnila ďalšie jeho podnikateľské postupy. Žiadne konanie, v ktorom by boli konštatované prieťahy v konaní sa neviedlo. Poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu zo strany súdu. Okolnosti každého prípadu sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 663,88 eur za každý rok prieťahov je nesprávna úvaha. Ústavný súd vychádza aj z významu sporu pre navrhovateľa a aj z toho, či sťažnosť predsedovi súdu viedla k náprave. Pokiaľ navrhovateľ tento prostriedok nevyužil, je neprijateľné, aby sa priznávala náhrada nemajetkovej ujmy podľa vybraných nálezov Ústavného súdu SR, keď predseda súdu nemal možnosť zjednať nápravu. Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie práva nie je dostačujúcim zadosťučinením, čo z uvedeného návrhu nevyplýva, lebo navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy a ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konania, v ktorom malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti navrhovateľa a povedomí, ktoré je okolo neho touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. S prihliadnutím na popísanú charakteristiku popísanej činnosti navrhovateľa, súd považuje jeho konanie za rozpor s dobrými mravmi, pokiaľ si uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mu mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite a súčasne v takej situácii platí, že aj v prípade porušenia práva navrhovateľa už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce a vylučuje možnosť priznania prípadného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy voči štátu.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu vzniesla námietku premlčania s odôvodnením, že lehota na uplatnenie nároku navrhovateľa na náhradu škody uplynula po 3 /troch/ rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Navrhovateľ sa predbežného prerokovania najskôr domáhal dňa 23.4.2009, keď boli odporkyni doručené prvé žiadosti navrhovateľa o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, čo potvrdila aj samotná odporkyňa v písomnom vyjadrení vo veci samej. Nárok navrhovateľa na náhradu škody súd nepovažoval za premlčaný s poukazom na § 19 ods.1 z. č. 514/2003 Z. z., v zmysle ktorého právo na náhradu škody sa premlčí za 3 /tri/ roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia. V danom prípade sa navrhovateľ dozvedel o tom, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, prípadne vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekučné konanie zastavil alebo rozhodol o zmene exekútora najskôr doručením tohto rozhodnutia. Od uvedeného dňa mu začala plynúť 3-ročná premlčacia lehota, ktorá v čase podania návrhu vo veci samej na súd ešte neuplynula, preto jeho právo na náhradu škody nie je možné považovať za premlčané.

Súd zhodnotením skutkového stavu veci, s prihliadnutím na všetky dôkazy, okolnosti a skutočnosti, ktoré vyšli v priebehu konania najavo dospel k právnomu záveru, že podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy splnené neboli. Podmienka existencie nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v predmetných veciach splnená nie je, pretože nemôže byť splnená ani podmienka existencie príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Keďže v konaní neboli preukázané všetky predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu u odporkyne, súd návrh navrhovateľa zamietol.

Navrhovateľ súdu predložil znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.1.2014, vyhotovený Ekonomickou univerzitou Bratislava, zapísaný na Okresnom súde Prievidza pod Spr 273/14, predmetom ktorého bolo určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov SR v exekučných konaniach, a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prieťahmi v exekučnom konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Predmetom ohodnotenia nebolo vyčíslenie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, touto otázkou sa znalecký ústav nezaoberal.

Vzhľadom k tomu, že súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný z dôvodov uvedených v odôvodnení tohto rozsudku, súd sa výškou škody nezaoberal.

Odporkyňa bola v konaní úspešná, neuplatnila trovy konania, pričom jej žiadne trovy konania nevznikli. Navrhovateľ bol v konaní neúspešný, preto súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 odst.1 O.s.p. a účastníkom trovy konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecným náležitostiam (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).